

Lluís Filella Carballo
Quim Fornés Salillas
Jordi Mayol Calvet

40 anys

Millorant la qualitat i les condicions de treball a l'educació

40 anys de la Federació d'Educació de CCOO construint educació a Catalunya

fundació
cipriano
garcía

materials d'història de l'arxiu

Millorant la qualitat i les condicions de treball a l'educació

40 anys de la Federació d'Educació de CCOO
construint educació a Catalunya

Lluís Filella Carballo
Quim Fornés Salillas
Jordi Mayol Calvet

40
anys

Materials d'Història de l'Arxiu 7

Consejo editorial

Javier Tébar Hurtado (director), Sebastian Balfour, Genís Barnosell Jordà, Jordi Catalan Vidal, Xavier Domènech Sampere, Montserrat Duch Plana, Albert García Balañà, Carme Molinero Ruiz, Stefano Musso, Mary Nash y Ricard Vinyes Ribas

Títols publicats

1. José Fernando Mota Muñoz, *Mis manos, mi capital. Els treballadors de la construcció, les CCOO i l'organització de la protesta a la gran Barcelona (1964-1978)*
2. Andrea Tappi, *SEAT: modelo para armar. Fordismo y franquismo (1950-1980)*
3. Isidor Boix, José Luis López Bulla, Carles Navales Turmos, Javier Tébar Hurtado (Ed.), *Conversaciones en Colomers. Reflexiones sobre sindicalismo y política durante la transición a la democracia en España*. Prólogo de Joan Carles Gallego Herrera
4. J.F. Mota Muñoz, J.M. Rúa Fernández i M. Vicente Izquierdo, *"Cuellos blancos": de empleados a trabajadores. El movimiento sindical de banca y ahorro en Barcelona (1955-1980)*
5. Nadia Varo Moral, *Las militantes ante el espejo. Clase y género en las CCOO del área de Barcelona (1964-1978)*
6. Manuel Pérez Vera, *La Pegaso: nuestra fábrica. Las CCOO como las habíamos imaginado (1966-1985)*

Millorant la qualitat i les condicions de treball a l'educació

40 anys de la Federació d'Educació de CCOO
construint educació a Catalunya

Lluís Filella Carballo
Quim Fornés Salillas
Jordi Mayol Calvet

Fotografia de portada:
Manifestació a Via laietana de Barcelona per una Reforma Educativa
de qualitat i per l'homologació salarial. Principis del anys 1990

Amb la col·laboració de:

educació

pensionistes i jubilats

© del text: Lluís Filella Carballo, Quim Fornés Salillas., Jordi
Mayol Calvet
Edició: Fundació Cipriano García – CCOO de Catalunya
www.fciprianogarcia.ccoo.cat

Disseny de portada: Miquel de Toro
Disseny gràfic: Miquel de Toro
Impressió: Service Point
Barcelona, Maig de 2018

Índex

1. Introducció, 9

- 1.1. El perquè d'aquesta publicació, 9
- 1.2. De quan vam començar a ser-hi o la prehistòria de la federació, 11

2. Dia a dia de l'acció sindical: 12 congressos i els fets més rellevants, 27

- 2.1. 1r Congrés: Barcelona, 11 de juny del 1978, 29
- 2.2. 2n Congrés: Barcelona, novembre del 1981, 45
- 2.3. 3r Congrés: Barcelona, 3 i 4 de març del 1984, 59
- 2.4. 4t Congrés: Barcelona, 8 i 9 novembre del 1986, 71
- 2.5. 5è Congrés: Barcelona, 1 i 2 de desembre del 1989, 87
- 2.6. 6è Congrés: Barcelona, 12 i 13 de juny del 1992, 103
- 2.7. 7è Congrés: Barcelona, 7 i 8 de juny del 1996, 115
- 2.8. 8è Congrés: Barcelona, 9 i 10 de juny del 2000, 129
- 2.9. 9è Congrés: Girona, 11 i 12 de juny del 2004, 145
- 2.10. 10è Congrés: Terrassa, 2 i 3 de juliol del 2008
- 2.11. 11è Congrés: Barcelona, 15 i 17 de novembre del 2012, 181
- 2.12. 12è Congrés: Barcelona, 17 i 18 de març del 2017, 199

3. Transversalitat i intervenció sociopolítica, 213

- 3.1. Propostes de política educativa, 213
- 3.2. La construcció d'un sindicat de dones i homes amb una mirada feminista, 229

4. 40 anys de sindicalisme de classe a l'educació, 241

4.1. Opinió de l'actiu sindical, 241

4.2. Com a conclusions, 250

5. Cloenda de l'actual secretari general de la federació, 265

6. Agraïment a qui ha fet possible una publicació coral, 269

7. Persones que volem recordar i que han traspassat durant aquests 40 anys, 271

8. Annexos, 272

8.1. Evolució de l'afiliació, 272

8.2. Eleccions sindicals, 273

8.3 Articles sobre educació a la revista Lluita Obrera, 276

8.4. Programes sindicals de CCOO al Canal 33 sobre educació, 279

Els autors, 281

Millorant la qualitat i les condicions de treball a l'educació

40 anys de la Federació d'Educació de CCOO
construint educació a Catalunya

Perquè sí “[...] 20 años no es nada...”, 40 ja comencen a ser alguna cosa!

*Volver con la frente marchita
Las nieves del tiempo platearon mi sien
Sentir que es un soplo la vida
Que veinte años no es nada
Que febril la mirada, errante en las sombras
Te busca y te nombra
Vivir con el alma aferrada
A un dulce recuerdo
Que lloro otra vez*

Volver
Carlos Gardel

1. Introducció

1.1. El perquè d'aquesta publicació

Quan fa poc més d'un any en Quim Fornés i en Jordi Mayol van comentar a en Lluís Filella la proposta d'un gran projecte —ni més ni menys que fer un llibre sobre la història de la Federació d'Ensenyament, ara d'Educació, de CCOO de Catalunya (FECCOO)—, aquest no va dubtar-ho ni un moment, i es va il·lusionar i arremangar per col·laborar amb ells en aquesta magna tasca. La federació ràpidament va entomar la proposta.

En primer lloc, perquè cal que quedi constància del que suposa la constitució i l'existència de la FECCOO per a l'educació de Catalunya i per als seus treballadors i treballadores. Constituïda formalment l'any 1978, no podem parlar dels últims 40 anys de l'educació a Catalunya sense fer una referència obligada a la FECCOO, per la seva implicació i participació activa i constant en la millora de l'educació d'aquest país.

En segon lloc, perquè el 12è Congrés de la FECCOO, realitzat al març del 2017, va aprovar per unanimitat celebrar aquest juny del 2018 el 40è aniversari del primer congrés. Fer i enllestir aquest llibre per a aquestes dates és una important contribució a repassar i a reconèixer tot allò fet aquests 40 anys.

Una publicació com aquesta no és només un recull d'actes i documents. És —vol ser— també un merescut homenatge a totes aquelles companyes i companys que durant 40 anys han dedicat el seu temps i esforç per construir una organització útil per millorar les condicions de treball i de la qualitat de l'educació.

Moltes persones ens han deixat al llarg d'aquests anys i les volem recordar i no oblidar. Permeteu-nos personificar-les en 4 noms: Manuel Sacristán, Jordi Olivares, Carola Ribaudí i Josefina Pujol. A totes elles, el nostre record i reconeixement.

Un any de treball intens que finalment es materialitza en aquesta publicació. Llegiu-la, fullegeu-la, compartiu-la, però sapigueu que està feta amb cura i estima per recuperar mots i desitjos col·lectius, que s'ha construït amb paraules prestades de tantes companyes i tants companys que, al llarg d'aquests anys, han construït aquesta organització.

Com diu el cantant, “qui perd els orígens, perd la identitat”. És important que les noves generacions coneguin el llegat de qui els ha precedit, en la lluita que elles hauran de continuar.

1.2. De quan ja hi érem o la prehistòria de la federació

El 1r Congrés de la FECCOO va tenir lloc el juny del 1978, però aquell acte constitutiu no hagués estat possible si en els anys anteriors no s'haguessin anat configurant els nuclis, més o menys estables, les comissions d'ensenyants, si no haguessin confluït en lluites i combats per l'educació, per la qualitat del treball i per les llibertats.

És just esmentar un període anterior de més de 10 anys a la celebració del 1r Congrés, durant els quals els treballadores i treballadores de l'educació, igual que en altres sectors del moviment obrer català, ens vam anar agrupant entorn d'organitzacions clandestines i unitàries per impulsar lluites per aconseguir la millora de l'educació al nostre país, de les nostres condicions de treball i, també, en definitiva, contra la dictadura franquista, que en aquell moment ofegava les nostres ànsies de democràcia i llibertat.

Hem de parlar, doncs, en aquesta introducció, de la prehistòria de la FECCOO:

Primer van ser les comissions d'ensenyants

A finals dels anys seixanta i principis dels anys setanta es comencen a crear les primeres comissions d'ensenyants. La seva lluita es va centrar contra els plantejaments més classistes de la Llei general d'educació (LGE) de Villar Palasí, entre d'altres: la doble titulació, que segregava l'alumnat als 14 anys i impossibilitava qualsevol vinculació acadèmica entre el món laboral i l'acadèmic.

Aquesta lluita unitària va portar a la primera convocatòria de vaga general en el sector educatiu al febrer del 1972 que afectava tots els sectors, el públic i el privat, i tots els nivells educatius des de les escoles infantils a la universitat.

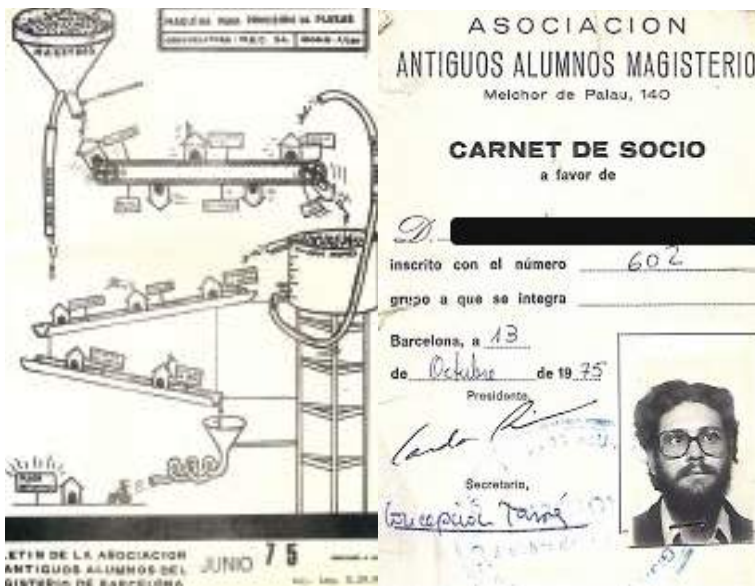
En l'àmbit laboral, en el curs 73-74 el professorat iniciava les seves primeres reivindicacions: a l'ensenyament privat entorn de la negocia-

ció del conveni, el qual, finalment, va acabar en laude, amb una pujada salarial del 16% , situant el salari en 9.500 pessetes al mes. A la pública, el mateix curs 73-74 una vaga convocada per l'antic sindicat vertical, el "Sindicato Español del Magisterio" (SEM), va suposar un increment salarial del 30% i es va aconseguir arribar a cobrar unes 11.000 pessetes mensuals. Mentre a la universitat la lluita se centrava en les reivindicacions dels Professorat No Numerari(PNN) per aconseguir la seva estabilitat laboral.

Eren anys de gran agitació social i política, i l'educació no n'era aliena, i darrere de cada lluita i de cada sector hi érem les comissions, ja fossin de mestres, de llicenciats o de PNN. És a dir totes les persones més i lluitadores del sector s'agrupaven en aquest moviments unitaris.

Neix l'Associació d'Antics Alumnes de la Normal de Magisteri

A mitjan anys setanta, per donar cobertura legal a les clandestines comissions d'ensenyants i aprofitant el marc de la llei d'associació, es va constituir l'Associació d'Antics Alumnes de la Normal de Magisteri, que ens reuníem en un local que teníem a l'Escola Normal de Magisteri del carrer de Melchor de Palau, 140, de Barcelona.

Aquestes reunions “legals” ens permetien debatre i organitzar accions de lluita per a una escola pública catalana democràtica, laica i coeducativa. L’associació va tenir com a darrera presidenta la companya Carola Ribaudí, que, al cap d’uns anys, seria la primera dona secretària general de la FECCOO.

L’alternativa per a l’ensenyament dels col·legis de doctors i llicenciats

A diversos col·legis de doctors i llicenciats del país, entre ells els de Madrid i Barcelona, van accedir a les seves juntes de Govern professorat que feia anys lluitava per la democratització de l’educació. L’any 1975 es van aprovar les bases de discussió d’un document: que criticava a fons l’actual panorama educatiu espanyol; concepció de l’ensenyament com a servei públic a càrrec de l’Estat; gestió democràtica dels centres docents per part del pro-

fessorat, l'alumnat i les famílies; unificació de l'ensenyament en un cicle únic; creació d'un cos únic de professorat; laïcitat de l'ensenyament. Aquests aspectes van configurar la filosofia del denominat Moviment d'Ensenyants

Declaració de la X Escola d'Estiu Rosa Sensat: “Per una nova escola pública”

Al juliol del 1975, pocs mesos abans de la mort del dictador, es realitza a l'Escola del Bosc de Barcelona, la X Escola d'Estiu Rosa Sensat, amb la participació de prop de 3.000 persones. Les conferències i els debats del tema general són sobre “L'alternativa democràtica al sistema escolar actual”, a partir de la qual es va redactar la declaració “Per una nova escola pública”, on s'advoca perquè el dret a l'educació es faci realment efectiu, de manera

que compensi les diferències socioeconòmiques. Es concep l'educació com un servei públic fonamental, gratuït, plural, lligat a la comunitat i democràtic.

Les coordinadores a l'ensenyament

A la segona meitat dels anys setanta, i després de la mort del dictador, es van consolidar coordinadores en diversos sectors com és el cas de la universitat i de l'ensenyament públic.

La Coordinadora de PNN d'Ensenyament Secundari encapçalava les lluites del sector i la Coordinadora de Mestres Estatals va protagonitzar al llarg dels anys 76 i 77 grans mobilitzacions per aconseguir millorar les condicions de treball del sector i dignificar l'ensenyament "nacional", tal com es denominava en aquell moment.

A la universitat, a la primera trobada massiva de PNN, amb caràcter públic (Assemblea de Granada, 1972), es recullen i s'unifiquen les reivindicacions, i es formulen els principals eixos de les actuacions posteriors:

1) Denúncia de les condicions laborals, i prefiguració del professorat de la universitat dedicat a la docència i a la recerca (PDI).

2) El dret del PNN a la participació en la gestió democràtica de la universitat, a través dels seus òrgans col·legiats.

3) Per les llibertats democràtiques, dins i fora de la universitat.

Per l'anul·lació de sancions a professors i estudiants.

Al febrer del 1975 esclata la vaga de major durada i extensió realitzada per un sector professional en l'Espanya feixista. La vaga es manté durant gairebé cinc mesos. Iniciada pels professors de les universitats de Barcelona, la vaga agrupa molt ràpid totes les universitats de

Manuel Sacristán

l'Estat, després d'una plataforma que conjuga reivindicacions salarials (augment lineal de sou de 10.000 pessetes i escala mòbil de salaris), professionals (contracte laboral amb participació democràtica de tots els estaments en la contractació) i polítiques (reobertura de la Universitat de Valladolid, readmissió dels professors separats de la docència i anul·lació de sancions a tots els àmbits de l'ensenyament).

Evidentment també en aquestes coordinadores les dones i homes de CCOO vam tenir-hi un paper destacat impulsant i organitzant aquestes lluites unitàries, que van aconseguir un seguiment massiu i, amb la mobilització, el reconeixement per part de les autoritats acadèmiques i ministerials com a interlocutors per a la negociació de les seves reivindicacions.

El debat sobre sindicat sectorial o de classe

És en aquest context, quan s'aconsegueix la llibertat sindical i el dret a la lliure sindicació, a mitjan 1977, que neixen els primers Sindicats d'Ensenyament de CCOO.

Un naixement no exempt del debat i la més agra polèmica sobre l'oportunitat de la seva constitució o l'opció de transformar els moviments unitaris que existien fins al moment en un sindicat unitari de l'ensenyament.

Però aquest debat es va produir en el context d'una divisió sindical en tots els sectors de la producció i els serveis i, per extensió, també en l'ensenyament. Mentre el Govern s'oposava a autoritzar la celebració d'un congrés

sindical constituent, tal com proposaven les Comissions Obreres per reunir representants triats directament des dels centres de treball per debatre i donar forma a una central sindical unitària que integrés els diferents corrents sindicals existents al país, la UGT va reconstituir la Federació de Treballadors de l'ensenyament (FETE), va renéixer la CNT d'Ensenyament, la Confederació Sindical Unitària de treballadors(CSUT) i el Sindicat Unitari(SU) (impulsats respectivament pel Partit dels Treballadors d'Espanya (PTE) i l'Organització Revolucionària de

SINDICAT DE L'ENSENYAMENT
DE CC.OO.

PROJECTE
DE LINES
PROGRAMATIQUES

Treballadors (ORT) també constituïen la seva branca d'ensenyament. Així mateix, els sectors més conservadors de l'ensenyament s'organitzaven en sindicats o associacions corporatives com la "Asociación Nacional de Profesores Estatales (ANPE) o la "Asociación Sindical de Profesores" (ASP), que recollien, en gran part, la infraestructura i els recursos del desaparegut sindicat vertical (SEM, Sindicato Español del Magisterio).

En el si de les comissions d'ensenyants i dins de les mateixes CCOO es debatien dues opcions: convertir el moviment de treballadors i treballadores en un sindicat pretesament unitari de sector o la necessitat d'estructurar una organització sindical estable vinculada a una opció confederal i de classe, constituint la Federació d'Ensenyament en el si de les Comissions Obreres de Catalunya. Apostar per un "sindicat unitari" de sector a l'ensenyament, quan ja s'havien legalitzat diversos sindicats d'ensenyament (FETE-UGT, CNT, USO, CSUT, SU, ANPE...) era, com el temps ha demostrat, incidir encara més en la divisió sindical i amb un plantejament organitzatiu en la forma i en el fons corporatiu.

Neix el sindicat

Al març del 1977, amb la participació activa de Manuel Sacristán, s'elabora i es discuteix un document, que du per títol "Sindicat d'Ensenyament de CCOO. Projecte de línies programàtiques". En aquest text s'exposen les principals idees teòriques i d'acció del que serà la federació al llarg dels anys.

Defineix el sindicat d'ensenyament de CCOO dins la Confederació Sindical de CCOO. Aquesta definició serà importantíssima, ja que els professionals de l'educació, tot i tenir una realitat laboral i professional pròpia i singular, no deixen de ser part de la classe treballadora i, per tant, es fa necessari que organitzativament estiguin també vinculats a la resta de sectors del treball, per lluitar i tirar endavant aquelles reivindicacions en comú que no es poden abordar sectorialment. I per a això feia falta organitzar-se dins d'un sindicat de classe que aglutinés totes aquestes energies i aspiracions. Això ho podia oferir la Comissió Obrera Nacional de Catalunya (CONC).

Aquest posicionament recollia clarament la proposta d'uns companys i companyes, sobretot de la universitat, de sectors privats i uns quants del sector públic, que veïem la necessitat de formar part d'un sindicat de classe que aglutinés les dues vessants reivindicatives: la professional i de condicions de treball del mateix sector i la del conjunt dels treballadors per millorar l'educació, i que sumés experièn-

cies, lluites i organització de tot el moviment obrer enlloc de dividir-lo i sectorialitzar les seves reivindicacions, cosa que feia perdre força, energies i potència. Aquestes dues vessants definiran i explicaran moltes de les accions i pràctiques polítiques de la Federació d'Ensenyament (avui d'Educació) de CCOO durant tots aquests anys.

Una altra idea que sorgirà del document, i que representa un dels principis de la Federació d'Educació de CCOO, és la de caracteritzar el sindicat, també, com un moviment sociopolític. Les circumstàncies històriques i el context porten, moltes vegades, CCOO a encapçalar lluites no només necessàriament sindicals. La participació en l'Assemblea de Catalunya per defensar les llibertats i els drets nacionals, les lluites als barris en defensa de més i millors infraestructures per dignificar les condicions de vida de la seva gent, les lluites mediambientals i antinuclears, les lluites per uns transports públics dignes, les lluites en contra de l'augment del cost de la vida, que sempre perjudicava les persones més febles... Tot això fa que CCOO aglutini, faci de pont, convergeixi amb altres moviments i lluites socials, però dona al sindicalisme una nova forma de fer política i de lluitar contra les desigualtats i les injustícies que explica part de les mobilitzacions que sense CCOO, potser, no s'haguessin fet i que també per a CCOO són motiu de reflexió i d'ampliació d'objectius més enllà dels estrictament sindicals i laborals, i d'enfortiment de l'organització en representativitat i experiència política.

CCOO i, de retruc, la Federació d'Ensenyament, durant aquells anys, vam constituir un sindicalisme amb trajectò-

ria pròpia, innovadora, rica d'experiències que, tot i tenir referències ètiques i ideològiques vers el sindicalisme dels anys de la República i la guerra s'organitza en una situació nova, amb una afiliació que es constitueix en la lluita durant el franquisme i els inicis de la democràcia amb noves formes de lluita i estratègies polítiques, laborals i sindicals.

En el document també es defensa l'ensenyament com un servei públic i social. Es parteix de la consideració de l'ensenyament públic com a institució que és propietat i expressió de tot el poble, en la qual es dona la pluralitat ideal i cultural de la societat, en la qual l'ensenyament pot ser realment aconfessional i espiritualment lliure. Només si és veritablement del poble pot ser democràtic, en la seva planificació i en la seva gestió. El caràcter públic com a condició de la seva llibertat, igualitarisme i democràcia. Es deixa clar que pública vol dir del "poble", no de l'Administració i, per tant, no s'exclou el dret de qualsevol ciutadà o grup de ciutadans a fundar les seves pròpies escoles, si es donen certs requisits, sempre garantint, però, l'oferta pública suficient i la possibilitat que tot ciutadà accedeixi a un ensenyament igualitari, lliure i democràtic. Es critica la privatització de l'ensenyament amb interès econòmic i ideològic i l'opressió que pateix la cultura nacional i la llengua pròpia sota la dictadura. La FECCOO sempre hem lluitat, per la defensa de la llengua i la cultura catalana a l'escola, i sense oblidar-nos mai de la defensa de les millores de les condicions laborals de les persones que treballem a l'educació. Un ensenyament públic, igualitari, democràtic, gratuït i coeducatiu.

Ha estat un viatge de més de 40 anys, apassionant i que, de ben segur, junts, tornariem a començar...

I tot això ho reivindicuem amb el resta de la comunitat educativa Des dels seus inicis la federació col·labora i impulsa les escoles d'estiu organitzades per Rosa Sensat, participa dels moviments de renovació pedagògica, dona suport a la integració a l'escola pública de la xarxa d'escoles del Col·lectiu d'Escoles per l'Escola Pública Catalana (CEPEPC), col·labora amb la Federació d'Associacions de Mares i Pares d'Alumnes de Catalunya (FaPaC), participa en la creació, primer, del Secretariat en defensa de l'escola pública, després, del Marc Unitari de la Comunitat Educativa (MUCE) com a màxima expressió de la lluita conjunta de tota la societat per un món i una educació millor, i impulsa i participa amb les organitzacions estudiantils de la plataforma en defensa de la universitat pública.

Carola Ribaudi

2. El dia a dia de l'acció sindical: 12 congressos i fets rellevants

D'ençà del juny del 1978 fins a aquest 2018, la federació ha celebrat 12 congressos, on , com a màxim òrgan de decisió de la federació, s'ha fet balanç de l'acció sindical realitzada en cada període, s'han actualitzat les propostes en funció dels reptes i les necessitats educatives, i s'han renovat els òrgans electes i els equips de treball. Aquests congressos es fan cada 4 anys, tot i que diferents raons han fet que en alguns casos hagin tingut lloc en períodes més curts.

El naixement de la Federació d'Ensenyament de CCOO de Catalunya té una estreta relació i un paral·lelisme amb la constitució de la Federación de Enseñanza estatal de la Confederación Sindical de CCOO de l'Estat espanyol, a la qual ens federem en el marc de la confederació de la CONC amb la CS de CCOO. En el decurs dels anys, la nostra aportació a la federació estatal ha estat important, tant pel que fa a propostes sindicals i educatives com pel que fa a la participació i implicació directa de persones i a l'aportació de dedicacions sindicals als òrgans de direcció. Amb un secretari general, Fernando Lezcano, amb càrrecs executius com Pepe Pineda, responsable de Formació; Montse Milán i Montse Ros, responsables de Política Educativa; Pedro Ocaña, responsable d'Acció Sindical Privada, i Pep Ferrer Llop i M. José Saura, responsables d'Universitats.

L'11è Congrés de la Federació d'Ensenyament va aprovar la nova denominació de la federació, que va passar a ser Federació d'Educació, per tal de reflectir més i millor les noves activitats professionals del sector, que no són d'estricta docència, com el personal laboral de suport, el personal del lleure educatiu i el personal de centres especials de treball, ocupacionals, tallers i residències de persones amb disfuncions. Tanmateix la federació estatal tinua amb el nom d'Ensenyament, fet que aspirem a canviar en el futur.

En les pàgines següents descrivim els principals continguts dels diversos congressos realitzats. De cadascun d'ells trobareu les dades de realització, les persones electes tant per a la Secretaria General com per a les exequcutives. Hi ha entrevistes a companys i companyes que han tingut un paper destacat ja sigui en la Secretaria General com a altres responsabilitats, cosa que reflecteix la diversitat de la nostra federació. També hi trobareu un resum dels continguts de les ponències i de les resolucions aprovades i i algun article sobre educació publicat al LLuita Obrera durant el període congressual.

Per tal de contextualitzar-los, de manera paral·lela, fem una descripció cronològica dels fets principals de caire social, polític i educatiu.

Federació d'Ensenyament

PRIMER CONGRÉS

**ESCOLA
IGUALTÀRIA**

DOCUMENTS I CONCLUSIONS

2.1. 1r Congrés: Barcelona, 11 de juny del 1978

Secretaria General: Jordi Olivares (1942-2016), Faustino Miguélez, Carola Ribaudí (1937-2004)

Organització: Maria Dolors Albiac, Lluís Filella

Finances: Dolors Porcel, Adolfo Rodríguez

Formació Sindical: Enrique Elejalde, Miguel Candel, Onofre Janer (privada)

Publicacions i informacions: Jordi Albertí, Eduardo Butragueño

Acció Sindical EGB: Carola Ribaudí

Acció Sindical INB: Miquel Esteban

Acció Sindical FP: José Luis Rovira

Acció Sindical UPB: Guillermo Lusa

Acció Sindical Privada: Joana Agudo

Acció Sindical Privada: Zacarias Henar, Michele Lefalchier

Relacions Jurídiques: Gabriel Dalmau

Secretaria de la Dona: Rosa Blanch

Secretaria de l'Atur: Lourdes Gaspar

Santa Coloma: Mercè Vidal

2.1. 1r Congrés: Barcelona, 11 de juny del 1978

Elecció de Jordi Olivares com a secretari general. Substitució durant el període intercongressual, a càrrec del Consell de la federació, d'aquest company per Faustino Miguélez i, posteriorment, per Carola Ribaudí, en el càrrec de la Secretaria General per dimissió dels companys esmentats anteriorment.

El 1r Congrés de la Federació d'Ensenyament es va emmarcar en el context d'elaboració de la Constitució i, en concret, el seu article 27, que instaura la doble xarxa i els drets dels pares i les mares a la lliure elecció.

L'informe congressual va destacar el fet que la falta de "ruptura democràtica" va provocar que la dreta governant, la UCD i altres forces conservadores procreessin buidar

de contingut social i progressista el projecte constitucional. Per exemple, no es va definir el caràcter públic de l'ensenyament ni el tipus de model escolar que l'Estat es comprometia a potenciar i a protegir. Per contra es va plantejar el finançament públic de l'escola privada, fet relacionat amb la defensa que feia la dreta del dret a la llibertat d'ensenyament.

El model programàtic i d'acció sindical que es va debatre en el congrés va partir del Projecte de línies programàtiques que s'havia elaborat, un any abans, el març del 1977. Aquest projecte havia estat orientat pel company Manuel Sacristán, un dels màxims impulsors de la nostra federació.

Des del punt de vista organitzatiu l'informe va plantejar el debat existent sobre el fet de constituir una federació d'en-

senyament dins de CCOO o no. Algunes persones docents, ideològicament properes a CCOO com a model de sindicat de classe, van considerar millor optar per organitzar-se en un sindicat sectorial progressista de l'ensenyament. Al cap d'uns anys, quan la federació es va consolidar, força d'aquestes persones van ingressar a CCOO.

El congrés va aprovar constituir-nos com a Federació d'Ensenyament i integrar-nos a la Confederació Sindical de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya (CS de la CONC) amb l'objectiu d'ampliar la presència del sindicalisme de classe en el sector educatiu. En aquell moment, l'afiliació era baixa i es concentrava majoritàriament a les universitats i escoles privades i hi havia una incipient presència en el sector públic de primària i secundària.

L'informe planteja reforçar els organismes unitaris de l'ensenyament, per evitar les actituds corporativistes i lligar les lluites laborals al conjunt de la classe treballadora.

El congrés aprova les línies programàtiques que defineixen la nostra aposta per un model educatiu igualitari, lliure, democràtic, públic i integrat en la societat.

S'aprova que l'ensenyament ha de ser gratuït. Ha de garantir l'equivalència social dels continguts i ha de ser motivador, que potenciï l'estimulació de l'alumnat i que estableixi la coeducació a tots els nivells i àmbits educatius.

Altres qüestions essencials van ser:

- L'educació laica, per mitjà de l'aconfessionalitat religiosa i la garantia de la pluralitat ideològica, així com el fet que la planificació educativa fos democràtica amb participació social.

- La catalanització escolar, amb la defensa de la llengua i la cultura, per mitjà de la immersió lingüística, i amb el reconeixement del caràcter integrador de les altres cultures existents a Catalunya fruit dels moviments migratoris.

- L'elaboració d'un Estatut únic de caràcter laboral per al conjunt dels treballadors i treballadores de l'ensenyament; el dret a la formació permanent; la gestió democràtica dels centres, per mitjà de l'assemblea; la defensa dels drets de la dona treballadora, i la igualtat de gènere en l'àmbit laboral i social.

En l'àmbit organitzatiu es va aprovar impulsar la secció sindical de centre així com la de zona, amb la funció de coordinar les seccions dels centres i els consells delegats amb representants dels diversos subsectors: pública, privada, universitari...

Es va definir la composició i el funcionament del Secretariat de la federació, amb la Secretaria General, d'Organització, de Finances, de Formació Sindical, d'Acció Sindical, d'Informació i de Publicacions.

El congrés va aprovar un comunicat final per difondre'l públicament. Aquest feia un reconeixement del 1r Congrés de la CONC (12-15/5/1978); es feia un càlid record a la nostra companya Roser Cabré, fundadora del sindicat, desapareguda tràgicament; s'exposaven les nostres línies programàtiques i la necessitat d'impulsar eleccions sindicals a tots els centres; es feia front a les lleis educatives del Govern de la UCD, que a temptaven contra les llibertats sindicals i laborals bàsiques, i es destacava la importància de les vagues de Professorat No Numerari (P N N) d'Institut Nacionals de Batxillerat (INB), el conveni de privada, la vaga d'EGB estatal i el Personal no docent (PND) de la universitat central.

Fets

22 d'agost del 1970: Llei general d'educació (LGE); les comissions d'ensenyants s'hi oposen.

14 de febrer del 1972: vaga general a tots els sectors de l'ensenyament contra la LGE.

Abril del 1973: vaga a l'ensenyament estatal per a la dignificació retributiva.

1975/1976: lluites unitàries d'ensenyants / Coordinadora Estatal de Maestros i Asociación Antiguos Alumnos de Magisterio (li donen cobertura legal).

20 de novembre del 1975: mor el dictador Franco.

1976/1977: mobilitzacions a l'ensenyament

1977: Llibertat sindical al món laboral: CCOO, UGT, CNT i CSUT.

1977: Debat: sindicalisme unitari/corporatiu o de classe a l'ensenyament.

15 de juny del 1977: primeres eleccions democràtiques amb el triomf estatal d'UCD (Adolfo Suárez).

Març del 1977: projecte de línies programàtiques de CCOO d'Ensenyament.

Juny del 1978: 1r Congrés de la Federació d'Ensenyament de CCOO de Catalunya (Faustino Miguélez - Jordi Olivares - Carola Ribaudí).

1978/1979: consens constitucional - Estatut d'autonomia. CCOO contra l'Estatut dels treballadors.

Setembre del 1979: manquen mestres a la pública; no comença el curs fins a l'octubre.

31 de gener del 1980: vaga general a tots els sectors de l'ensenyament contra les "Lleis educatives d'Unión de Centro Democrático (UCD): Estatut de Centres. Llei d'autonomia universitària. Llei de finançament de l'ensenyament.

19 de març del 1980: Convergència i Unió (CiU) guanya les eleccions a la Generalitat de Catalunya.

Desembre del 1980: eleccions sindicals a la privada; guanyen els grocs.

1980: 1r Conveni d'educació especial de Catalunya.

1 de gener del 1981: traspàsos educatius a la Generalitat (forta oposició funcional).

Juny del 1981: CCOO i UGT signen amb la UCD l'ANE (Acuerdo Nacional de Empleo).

Primer Congreso de CC.OO. de la Enseñanza

Luchar por la escuela pública

Comisionados frente los pupitres (las sillas para asientos se piro de la escuela por los gratuitos por a todos). La enseñanza pública es una de las preocupaciones principales del Congreso. (Foto: Sèquia.)

(Reducció) — La propuesta de que todos los trabajadores se movilicen en una jornada de lucha, en defensa de la enseñanza pública fue defendida ayer en el informe del secretario general de la Federación de Enseñanza de Comisiones Obreras, que inició ayer su primer congreso, que tiene carácter constituyente.

Jordi Olivares, secretario general saliente — que será oficialmente reelegido — señaló la urgencia de que las acciones públicas y simbólicas se produzcan en y sobre frente

a la defensa darabista por la cual llamada alibanda de en ser breves. Jordi Olivares denunció asimismo la manifiestación de los Partos de la Muebles en materia educativa.

La jornada de ayer del Congreso, después de la presentación de la dimisión del Secretario y de la formación de la Mesa, estuvo dedicada a la discusión del proyecto de líneas programáticas para esta redacción definitiva, con la incorporación de las correspondientes enmendaciones a constituir una dimisión.

En la sesión de tarde se discutieron y las plataformas reivindicativas de cada sector, estando previsto para hoy el debate de los temas de acción sindical y de organización. A las cinco de la tarde, es los locales de Comités de la Central, donde se lleva a cabo el Congreso, tendrá lugar un sector abierta de lectura de los documentos aprobados.

Mundo Diario 11 de juny de 1978

La acción sindical en la enseñanza

Si consideramos la acción sindical como la defensa organizada de nuestras condiciones generales de trabajo (y su mejora progresiva) de estabilidad salarial, profesional, negociación colectiva y conquista de las libertades democráticas concretadas en el marco de la empresa, podemos afirmar que, comparativamente a otros sectores, la acción sindical en la enseñanza presenta una complejidad extraordinaria, que rompe los límites mencionados y establece una difícil separación entre la acción reivindicativa laboral en la empresa o ramo y la acción que arranca de la exigencia de cambios profundos en el sistema educativo vigente.

¿Cómo ignorar, por ejemplo, la diversidad de relaciones laborales que se derivan de las distintas formas de propiedad que nos ofrece el propio sector? Desde la academia de plác de explotación familiar con uno o dos trabajadores asalariados, al gran centro privado que proporciona elevados beneficios económicos (con finalidad o no lucrativa), pasando por la cooperativa de maestros o padres, sin aún de lucro y al único objetivo de ofrecer una digna enseñanza, frente al centro estatal gratuito (con permanencia) que ha soportado las greves de cuarenta años de abandono o el centro privado subvencionado. Sin olvidar los distintos tipos de centro de educación a distancia, auto-estudios, Formación Profesional, Universidad, etc. El mosaico de categorías profesionales: interinos, Agregados, catedráticos, titulares, subalternos, auxiliares, con titulación o sin titulación, en régimen de pasantaje, administrativos, personal de limpieza y mantenimiento,

etc. Resumiendo, si es posible, todo un sistema en el que las formas de propiedad y gestión, las condiciones de trabajo y la jerarquización profesional, han fraccionado la unidad de intereses laborales y profesionales, provocando en cada uno de los estamentos la tendencia gremial a encerrarse en sí mismos, hinchando cada uno de sus postulados propios para oponerlos al común interés de los trabajadores e institucionalizar la división socio-profesional, no en razón de la función, sino con la finalidad de imposibilitar la unidad de acción mediante favoritismos y formas de corrupción.

Para el desarrollo correcto de nuestra acción sindical, el siguiente problema fundamental a resolver hace referencia al contenido de las reivindicaciones. El sector de la enseñanza, por su doble carácter de aparato ideológico transmisor de los valores culturales y morales de la clase dominante y de servicio a la comunidad, dota a las reivindicaciones laborales, perfectamente inter-

iguales conclusiones genéricas podemos obtener del análisis de la huelga en nuestro sector si pensamos en su repercusión social al dejar a miles de niños en la calle, o la estrecha relación existente en la escuela privada, entre aumento salarial y el aumento de los costes escolares a los padres, o el desenlace final a que conduce la exigencia pedagógica de reducir el número de alumnos/a/a, al contraponerse cínicamente a los criterios empresariales de rentabilidad económica. Podemos afirmar, resumiendo, que la dinámica que desarrolla la acción sindical en el sector privado, nos conduce de lleno al tema de la alternativa democrática en la enseñanza, en beneficio de la mayoría de la población, alternativa concretada en la consecución de la escolarización total, gratuita y creación de la escuela pública democrática.

A modo de conclusión desembocamos en la necesidad y exigencia de dotar a nuestra acción sindical del Programa y la organización propios de un **sindicalismo de clase** como el de Comisiones Obreras y al mismo tiempo, y esto es importante, considero que por las características propias de la acción sindical en la enseñanza, que sólo un **sindicalismo socio-político** es capaz de asumir la estrecha relación existente entre las reivindicaciones laborales, y la exigencia de cambios estructurales, ingredientes que de faltar uno de ellos, nos conducirán al sindicalismo reformista o al vanguardista minoritario.

JORDI OLIVARES
Secretario General del
Sindicato de la Enseñanza de
Barcelona

Núm. 1, gener del 1978, pàg. 7: "La acción sindical en la enseñanza"

La lucha en Catalunya por la enseñanza pública

A la fuerza de los millones de estudiantes y profesores, los treinta siglos de Cataluña y más de los hechos populares más importantes de sus diferentes siglos. La lucha por la educación, por las plazas de maestros que el Ministerio deplora, por el 12 y la hora, los que se hacen de la enseñanza de calidad en el ámbito de las zonas rurales, la categoría CE, las de la enseñanza pública y una multitud de medidas de las reivindicaciones, por el momento en las escuelas catalanas.

El primer de los problemas de la enseñanza pública en Catalunya es el de la calidad de la enseñanza. La calidad de la enseñanza es un concepto que se refiere a la efectividad de la enseñanza en el proceso de aprendizaje de los alumnos. La calidad de la enseñanza es un concepto que se refiere a la efectividad de la enseñanza en el proceso de aprendizaje de los alumnos.

El segundo de los problemas de la enseñanza pública en Catalunya es el de la cantidad de plazas de maestros. La cantidad de plazas de maestros es un concepto que se refiere a la efectividad de la enseñanza en el proceso de aprendizaje de los alumnos.

El tercer de los problemas de la enseñanza pública en Catalunya es el de la hora de clase. La hora de clase es un concepto que se refiere a la efectividad de la enseñanza en el proceso de aprendizaje de los alumnos.

El cuarto de los problemas de la enseñanza pública en Catalunya es el de la categoría CE. La categoría CE es un concepto que se refiere a la efectividad de la enseñanza en el proceso de aprendizaje de los alumnos.

Un ejemplo de lucha y solidaridad

El ejemplo de lucha y solidaridad que se nos ofrece en este artículo es el de los maestros de la zona rural de Catalunya. Los maestros de la zona rural de Catalunya han luchado por la calidad de la enseñanza, por las plazas de maestros, por el 12 y la hora, los que se hacen de la enseñanza de calidad en el ámbito de las zonas rurales, la categoría CE, las de la enseñanza pública y una multitud de medidas de las reivindicaciones, por el momento en las escuelas catalanas.

El quinto de los problemas de la enseñanza pública en Catalunya es el de la zona rural. La zona rural es un concepto que se refiere a la efectividad de la enseñanza en el proceso de aprendizaje de los alumnos.

El sexto de los problemas de la enseñanza pública en Catalunya es el de la categoría CE. La categoría CE es un concepto que se refiere a la efectividad de la enseñanza en el proceso de aprendizaje de los alumnos.

El séptimo de los problemas de la enseñanza pública en Catalunya es el de la enseñanza pública. La enseñanza pública es un concepto que se refiere a la efectividad de la enseñanza en el proceso de aprendizaje de los alumnos.

El octavo de los problemas de la enseñanza pública en Catalunya es el de las reivindicaciones. Las reivindicaciones son un concepto que se refiere a la efectividad de la enseñanza en el proceso de aprendizaje de los alumnos.

El noveno de los problemas de la enseñanza pública en Catalunya es el de los treinta siglos. Los treinta siglos son un concepto que se refiere a la efectividad de la enseñanza en el proceso de aprendizaje de los alumnos.

El décimo de los problemas de la enseñanza pública en Catalunya es el de la calidad de la enseñanza. La calidad de la enseñanza es un concepto que se refiere a la efectividad de la enseñanza en el proceso de aprendizaje de los alumnos.

El undécimo de los problemas de la enseñanza pública en Catalunya es el de la cantidad de plazas de maestros. La cantidad de plazas de maestros es un concepto que se refiere a la efectividad de la enseñanza en el proceso de aprendizaje de los alumnos.

El duodécimo de los problemas de la enseñanza pública en Catalunya es el de la hora de clase. La hora de clase es un concepto que se refiere a la efectividad de la enseñanza en el proceso de aprendizaje de los alumnos.

El decimotercero de los problemas de la enseñanza pública en Catalunya es el de la categoría CE. La categoría CE es un concepto que se refiere a la efectividad de la enseñanza en el proceso de aprendizaje de los alumnos.

El decimocuarto de los problemas de la enseñanza pública en Catalunya es el de la zona rural. La zona rural es un concepto que se refiere a la efectividad de la enseñanza en el proceso de aprendizaje de los alumnos.

LURIA GARRIA

Entrevista de la història de la Federació d'Ensenyament/Educació de CCOO de Catalunya

1. Dades personals

Nom i cognoms: Fausto Miguélez Lobo

Formació i experiència laboral: universitària. Professor i investigador.

Quan i per què et vas afiliar a CCOO? El 1976, suposo. Per convicció.

Continues afiliat al sindicat? Sí.

2. Dades sindicals

Quines responsabilitats i/o càrrecs has tingut?

Secretaria General d'Ensenyament, Secretaria de Formació de l'es CCOO de Catalunya

Quan vas ser nomenat secretari general? A finals del 1978.

De quan a quan? Del 1978 fins al 1981, suposo.

Per què vas optar a aquest càrrec? Perquè una part dels integrants del congrés de la federació m'ho va demanar, en un intent de recompondre divisions internes.

Quins eren els objectius importants que tenies en aquest càrrec? Enfortir el sindicat, particularment l'ensenyament privat.

Quin balanç fas de la teva actuació i del sindicat durant el temps que va tenir aquest càrrec? Crec va ser un període molt polititzat. Es va aconseguir enfortir l'organització.

Quin consideres que ha estat el paper de CCOO al món educatiu de Catalunya? Difondre i defensar la solidesa de l'ensenyament públic.

Quines dificultats consideres que hem tingut CCOO per assolir els nostres objectius? Les divisions per raons polítiques dins del sindicat.

Quins són els reptes sindicals de futur? Quin tipus de sindicalisme consideres que s'ha de fer avui dia? S'hauria de fer un sindicalisme també per als col·lectius més febles. Crec que el sindicat hauria de treballar més vinculat al territori, perquè el sector i l'empresa tenen cada cop límits menys nítids.

Quan plegues del càrrec, continues en l'estructura sindical amb alguna responsabilitat? Sí, a la Secretaria de Formació de la CONC. Em semblava que podia aportar alguna cosa positiva en una tasca molt important: la formació dels delegats i delegades sindicals.

Quina ha estat la relació de la federació amb la CONC? En aquell temps érem considerats germans petits.

Consideres que la unitat sindical ha estat un objectiu important en l'ensenyament? Crec que ho era teòrica-

ment, però es va aconseguir en menor grau. Hauria de ser un objectiu bàsic.

Quins motius consideres que tenen les persones docents per afiliar-se a CCOO? Jo diria que a l'ensenyament públic els motius són bàsicament de convenciment i no de necessitat. Per això l'afiliació és baixa.

Consideres que és interessant posar al dia la història de la federació? Sí, és molt important. Potser s'hauria de parlar també amb afiliats de base.

CC.OO FEDERACIÓ
D'ENSENYAMENT
DE CATALUNYA

DOCUMENTS I RESOLUCIONS DEL II CONGRES

BARCELONA
NOVEMBRE DEL 81

2.2. 2n Congrés: Barcelona, 14 de novembre del 1981

Secretària general: Carola Ribaudí
(1937-2004)

Organització: Lluís Filella

Finances: Fito Rodríguez

Prensa: Eduardo Butragueño

Formació Sindical: Joan Carles Gallego

Acció Sindical Estatal: Fernando Lezcano

Acció Sindical Privada: Michele Lefalchier

Responsable EGB: Xesus B. González

Responsable IB: Javier Camacho

Responsable FP: Carles Sánchez

Responsable Educació Especial: Montse Majoral

Universitat: Agustín G ngora

Secretària del sindicat local de Barcelona: Pilar Fuster

Secretari del sindicat local de Santa Coloma: José
Antonio Lorenzo

Secretari del sindicat local de Cerdanyola: Joan
Rodríguez

Secretari del sindicat local de l'Hospitalet: Jordi
Argull 

Secretari del sindicat local de Terrassa: Manuel Pérez

Secretari del sindicat local de Sabadell: Àngel
Gutiérrez

2.2. 2n Congrés: Barcelona, 14 de novembre del 1981

Reelecció de Carola Ribaudi, com a secretària general.

Aquest segon congrés es va realitzar en un context polític nou: el primer Govern de la Generalitat escollit democràticament, compost exclusivament per la dreta nacionalista de Convergència i els seus socis d'Unió. Aquest Govern defensava el caràcter mixt de l'escola, amb una especial protecció per a l'escola privada.

D'altra banda, els anys anteriors s'havien produït fortes mobilitzacions, com la vaga general de tots els sectors de l'ensenyament contra les lleis educatives de la UCD, que havia aprovat l'Estatuto de Centros i les lleis de finançament de l'ensenyament i la d'autonomia universitària. Aquestes disposicions legals reforçaven el caràcter conservador de l'educació, així com recursos insuficients per a un bon sistema educatiu públic.

En el balanç de l'acció sindical realitzada es va esmentar l'acord amb el Departament d'Ensenyament per establir criteris públics amb participació sindical, en els nous contractes docents, amb la condició que aquests contractes es fessin amb antelació suficient a l'inici del curs.

Es va constatar l'existència de tendències corporativistes en el sector, com les dels PNN (professors no numeraris) dels instituts de secundària que dissociaven les seves reivindicacions laborals amb molta exigència de la defensa de l'educació pública. Aquest fet evidenciava les nostres dificultats per incrementar l'afiliació sindical.

Es van aprovar propostes programàtiques en els diversos sectors de la federació.

En l'ensenyament públic:

- Defensar l'ensenyament públic com a model educatiu, dotant-lo de criteris de qualitat i control democràtics.
- Lluitar per l'estabilitat de les plantilles com a factor de bona qualitat i reconeixement de drets laborals.
- Estendre l'obligatorietat de l'ensenyament a l'etapa pre-escolar.
- Construir nous centres, així com dotar-los adequadament de personal docent i no docent.
- Reduir les ràtios escolars.
- Incorporar nous docents d'educació física i de música.

- Fer desaparèixer les classes de religió.
- Reivindicar la jubilació voluntària als 60 i l'obligatòria als 64 anys.

En l'ensenyament privat:

- Defensar el conveni d'àmbit català.
- Fomentar la contractació indefinida i el control real de les subvencions per evitar condicions diferents i més beneficioses per als centres subvencionats en detriment dels públics.
- Fer front a les llistes "grogues" promogudes per la patronal, fent candidatures conjuntes amb la USTEC i la UGT a les eleccions sindicals.

En les propostes d'acció sindical es va aprovar el següent:

- Promoure accions unitàries amb altres sindicats progressistes com la USTEC i la UGT, així com les associacions de pares i amb els ajuntaments.

- Reclamar l'Estatut de la funció pública, la convocatòria d'eleccions sindicals en l'àmbit públic i nous traspassos de l'Estat a la Generalitat.

- Regular l'accés a la docència i controlar els barems d'interinitat i l'assignació de substitucions al 100%.

- Reivindicar la conversió en escoles públiques del col·lectiu CEPEPC sense el manteniment de condicions privilegiades per al seu personal.

- Establir contracte d'interinitat i accés a la funció pública docent.
- Extensió de l'ensenyament en català a tots els nivells i reclamar places suficients de docents de català així com més recursos per al reciclatge docent.
- A la universitat, aconseguir millorar els salaris i l'estabilitat docent; defensar els drets del PND (personal no docent) i democratitzar els òrgans de govern.

El congrés també va aprovar les resolucions següents:

- Una resolució general de les principals línies sindicals aprovades, així com d'altres de més específiques:
 - Per la democràcia sindical, per la normalització lingüística, contra l'OTAN, pel reconeixement laboral del personal d'administració i serveis, per la universitat pública i de solidaritat amb la vaga dels treballadors i les treballadores d'Estampaciones Sabadell.Fets

Fets

Novembre del 1981: 2n Congrés de la Federació d'Ensenyament de CCOO de Catalunya (Carola Ribaudí).
1981/1982: es constitueix dins la Federació d'Ensenyament de Catalunya el SIUC (Secretariat Interuniversitari de Catalunya Interuniversitari(SIUC) Moviment de professorat interí.

23 de febrer del 1982: intent de cop d'estat.

28 d'octubre del 1982: eleccions legislatives. Guanya el PSOE a escala estatal.

Febrer del 1983: primeres eleccions sindicals del personal laboral del departament: 9 per a CCOO i 8 per a la UGT.

25 d'agost de 1983: Promulgació de la LRU (Llei de reforma universitària).

14 de juliol de 1983: Llei d'integració dels centres del CEPEPC a la xarxa pública.

18 d'abril del 1983: Llei de normalització lingüística de Catalunya.

1983/1984: LODE sí / LODE no: la dreta la rebutja, CCOO la qüestiona.

1984/1985: comença l'activitat sindical als serveis educatius (sobre tot als Equips Assessorament Psicopedagògic) sobretot).

Entrevista de la història de la Federació d'Ensenyament/Educació de CCOO de Catalunya

1. Dades personals:

Nom i cognoms: Lluís Filella Carballo

Formació: monitor de lleure. Primer, vaig ser mestre a l'escola cooperativa de pares, mares i mestres Patufet Sant Jordi a l'Hospitalet de Llobregat. Vaig treballar amb la Montse Companys i en Francesc Batallé, i també a altres escoles privades. Després, a l'escola pública. Vaig entrar com a interí a una escola del barri de la Florida, de Santa Perpètua de Mogoda, durant 3 mesos, i després vaig aprovar les oposicions, el juliol del 1973. Vaig començar com a mestre de la funció pública a l'escola Font dels Eucaliptus, de la Torre del Baró. També vaig fer llicenciatura en pedagogia a la Universitat de Barcelona.

Vaig fer reciclatge de català i vaig aconseguir el títol de mestre de català. També vaig fer 4 anys de filologia catalana a la Universitat de Barcelona.

Quan i per què et vas afiliar a CCOO? Quan em vaig afiliar, l'any 1977, tenia 24 anys. L'any 1974 vaig contactar amb comissions d'ensenyants, amb l'Associació d'Antics Alumnes de Magisteri de la Normal i amb la Coordinadora de Maestros Estatales.

L'any 1977 vaig viure el debat entre formar un sindicat unitari de mestres o formar part de CCOO com a Federació

d'Ensenyament dins d'un sindicat de classe. Aquesta opció de classe va ser defensada per Sacristán, juntament amb altres profes universitaris i també amb professors de la privada i alguns de la pública.

Vaig afiliar-me a CCOO el juny del 1977 perquè volia ser al mateix sindicat que els pares i mares del meu alumnat. Jo, com d'altres, vam optar per CCOO per identificació amb la ideologia de CCOO i en contraposició amb altres federacions de mestres d'altres sindicats, que es van constituir com la UGT.

A l'educació pública he treballat com a mestre de primària i, després, vaig passar a mestre d'ESO.

Continues afiliat al sindicat? Sí, ininterrompudament.

2. Dades sindicals

Quines responsabilitats i/o càrrecs has tingut durant el teu mandat? Jo a la FECCOO he fet tot el que ha calgut en cada moment.

L'any 1979 vaig entrar a formar part del Consell de la federació, via cooptació. En aquest mateix Consell es va escollir com a secretària general la Carola Ribaudí (que va guanyar per 1 vot de diferència l'altre candidat, Guillermo Lusa).

La Carola em va proposar com a secretari d'Organització de la federació, i ho vaig ser del 1979 al 1982.

Durant aquests anys i també fins al 1987, la feina sindical es feia a la sortida de l'horari docent, ja que no hi havia representants sindicals electes (les primeres eleccions van ser l'any 1987).

Del 1983 al 1987 vaig ser membre de la Comissió de Garanties de la federació. Del 1987 al 1994 vaig ser president de la Junta de Personal Docent de Barcelona.

Del 1989 al 1996 vaig ser secretari d'Acció Sindical de l'ensenyament públic.

Del 1996 al 2000 vaig ser secretari d'Organització de la federació.

Del 2000 al 2008 vaig exercir de coordinador sindical de la federació al Barcelonès.

Del 2008 al 2013 vaig ser responsable d'Eleccions Sindicals de la federació.

Del 2010 al 2013 vaig ser president de la Junta de Personal Docent de la Província de Barcelona ciutat.

Del 2006 al 2013 vaig ser delegat de prevenció de riscos laborals.

Del 2000 al 2013 he estat membre del Consell Escolar Municipal de Barcelona, en representació de la Federació d'Ensenyament. També vaig participar al equip coordinador del projecte educatiu de la ciutat de Barcelona.

Del 2013 al 2018 he estat síndic de l'Afiliació de les CCOO de Catalunya

Mai vaig optar a la secretaria general de las FECCOO, per fer sempre feina de suport a aquesta responsabilitat, que valoro molt, i garantir una col·laboració permanent.

En el conjunt de la meua vida laboral de 40 anys, 20 he estat al centre i 20, al sindicat.

Quins eren els objectius importants que tenies en el càrrec de secretari d'Organització? Del 1979 al 1982: consolidar l'organització i estendre-la territorialment, quantitativament i qualitativament. Molt important passar dels 6 territoris inicials (Barcelona, Girona, Lleida capital,

Baix Llobregat, l'Hospitalet de Llobregat i el Vallès Occidental) a tot Catalunya), així com estendre's a més sectors del món educatiu.

Del 1996 al 2000: establir el creixement afiliatiu, fer realitat l'extensió a altres sectors educatius i realitzar un sanejament econòmic per superar un cert dèficit. Val a dir, però, que a la nostra federació, la despesa de personal ha estat insignificant o molt baixa, perquè sempre s'ha procurat fer les feines, fins i tot administratives, amb hores sindicals.

Del 2000 al 2008, com a coordinador del Barcelonès: garantir la participació de l'afiliació, integrar els diferents subsectors del territori i fer-los interactuar; vetllar per l'extensió de la representació sindical electoral; garantir la representació institucional del sindicat al territori, i establir l'acollida de la nova afiliació.

Quin balanç fas de la teva actuació i del sindicat durant el temps que vas tenir en aquests càrrecs? Molt positiu. He fet sempre i en cada moment la responsabilitat encarregada amb la màxima dedicació i la mateixa il·lusió que el primer dia.

M'ha quedat una qüestió pendent: aconseguir tenir la primàcia electoral en el món de l'educació i, per tant, superar la UGT, malgrat que s'ha retallat moltíssim la diferència.

En relació amb la tasca com a síndic de l'Afiliació, m'ha permès conèixer el conjunt de l'organització.

Quin consideres que ha estat el paper de CCOO en el món educatiu de Catalunya? No es pot concebre la situació actual de l'educació a Catalunya sense tenir en compte el paper que ha tingut la nostra federació en els darrers 40 anys.

Atesa la nostra feina sindical, hem aconseguit fites importants:

-1989: es dona resposta satisfactòria a la vaga del 1988 amb l'homologació retributiva, l'estabilitat de l'interinatge, la formació del professorat i l'acord amb el Departament d'incorporar P3 a l'escola pública.

-1991: acord de responsabilitat civil del professorat.

-1992: acord d'establiment dels estadis docents.

-1995: acord de plantilles.

-2005: acord laboral i el Pacte nacional per a l'educació.

Quines dificultats consideres que CCOO hem tingut per assolir els nostres objectius? Per al nostre sindicat les reivindicacions laborals dels docents sempre han estat lligades a la millora de la qualitat de l'ensenyament, fet que no sempre ha estat prou comprès pel conjunt del professorat.

El fet que les nostres propostes siguin més dúctils o flexibles, de manera argumentada, fa que costi més entendre el missatge, davant d'altres que són més frontistes.

Quin paper ha tingut CCOO en els organismes unitaris? Sempre hem apostat per la unitat sindical i també del conjunt de la comunitat educativa, malgrat les dificultats, per 2 motius: perquè el conjunt del professorat ho demana i perquè junts tenim més força davant del departament.

Quins són els reptes sindicals de futur? Quin tipus de sindicalisme consideres que s'ha de fer avui dia? Cal avançar en la consolidació dels drets laborals de l'educació i aconseguir que l'escola pública sigui un dret de ciutadania, conjugant els principis d'innovació i equitat.

Quina ha estat la relació de la federació amb la CONC? De col·laboració i d'aportació, fins i tot, de recursos humans per al funcionament del sindicat.

Quins motius consideres que tenen els docents per afiliar-se a CCOO? Identificació ideològica; voluntat en la defensa col·lectiva dels nostres interessos, i serveis col·lectius (jurídics, formatius, assessorament i jubilació).

Consideres que és interessant posar al dia la història de la Federació? Sí! És necessari posar ordre als arxius històrics de la nostra federació.

CC.OO. FEDERACIÓ
D'ENSENYAMENT
DE CATALUNYA

DOCUMENTS I RESOLUCIONS DEL III CONGRÉS

BARCELONA MARÇ 84

2.3. 3r Congrés: Barcelona, 3-4 de març del 1984

Secretària general: Lídia Tua

Organització: Manuel Planells

Finances: Núria Bergé

A. S. Privada: Michele Lefalchier

A. S. Estatal: Fernando Lezcano

A. S. Universitat: Guillermo Lusa

Responsable EGB: Xesus B.González i Neus García

Responsable IB: Joan A. Martínez

Responsable FP: Jaume Rodríguez

Responsable PAS Ensenyament Mitjà: Fernando Alhue

Responsable Escola Bressol: Lídia Ibarz

EPA: Josep A. Rodríguez

Responsable Idiomes: Cèsar P. Gúidini

Responsable PI Universitat: José del Hoyo

Responsable PAS Universitat: Julián Lluís

Sense responsabilitat: Margarita Auvia, Xavier Navarro, Adolfo Rodríguez, Felipe Pons, Joan Carles Gallego

Secretari del sindicat de Barcelona: Maria Pilar Fuster

Secretari del sindicat de Cerdanyola: Juan Rodríguez

Secretari del sindicat de Santa Coloma: J. Antoni Lorenzo

Secretari del sindicat de Montcada: Carles López

2.3. 3r Congrés: Barcelona, 3-4 de març del 1984

Elecció de Lídia Tuà com a secretària general.

Aquest nou congrés es va realitzar amb la novetat política de canvi de govern a l'Estat, amb la victòria del PSOE, a les eleccions d'octubre del 1982, mentre que, a Catalunya, el Govern de CiU es va anar consolidant com a principal força.

En l'informe balanç presentat es va criticar la política armamentista promoguda per la UCD amb l'entrada a l'OTAN així com l'actitud ambigua del nou Govern socialista. D'altra banda, es van manifestar posicionaments divergents sobre la pràctica sindical de la direcció de CCOO, en especial pel que fa al balanç en relació amb la signatura dels pactes de la Moncloa.

Entre els aspectes positius de l'acció sindical es van valorar les primeres eleccions sindicals del personal laboral del Departament d'Ensenyament, que les va guanyar el nostre sindicat, com també la vaga docent de FP de l'any 1983.

També es va fer esment de l'oposició activa davant la LRU (Llei de reforma universitària) així com el qüestionament crític amb el projecte de llei LODE (Llei orgànica del dret a l'educació).

Entre les propostes programàtiques aprovades ressaltem:

- Posar en funcionament la Secretaria de Renovació Pedagògica de la federació, per tal de disposar d'una eina de valoració, de debat i de difusió de les nostres propostes.

- Potenciar l'àrea informativa tant interna com externa de la federació.
- Continuar treballant per la unitat sindical.
- Mantenir la defensa de la llengua catalana com a vehicular a l'ensenyament.
- Introduir l'educació per a la pau i el desarmament.
- Defensar la reforma dels ensenyaments mitjans per superar els aspectes negatius de la Llei general d'educació (LGE) amb l'ampliació de l'ensenyament obligatori i el tronc comú comprensiu fins als 16 anys, en la línia del que plantejaria posteriorment la Llei orgànica general del sistema educatiu (LOGSE).

Es van aprovar, així mateix, un seguit de comunicats: per la formació i la renovació pedagògica; per exposar la realitat laboral del professorat de les escoles públiques d'adults, elaborat per la nostra afiliació d'aquest sector; sobre la coordinadora d'alumnes d'escoles d'adults; sobre una companya de la central sindical CBT de l'Uruguai, i sobre les escoles bressol.

Es va aprovar una resolució final que esmentava les propostes principals del congrés per tal fer-les públiques arreu.

Fets

Febrer del 1984: 3r Congrés de la Federació d'Ensenyament de CCOO de Catalunya (Lídia Tuà).

Reivindicació de la reforma dels ensenyaments mitjans.

Allargament de l'escolarització obligatòria fins als 16 anys.
Reivindicació de la normalització lingüística a l'ensenyament.

Juliol del 1985: LODE (Llei orgànica del dret a l'educació).
1985/1986: OTAN no / Llei Corcuera (antiterrorista).

20 de juny del 1985: primera vaga general a l'Espanya democràtica convocada en solitari per CCOO contra la Llei de pensions del PSOE.

Entrevista de la història de la Federació d'Ensenyament/Educació de CCOO de Catalunya

1. Dades personals:

Nom i cognoms: Lúdia Tua Marín

Formació i experiència docent. Vaig fer magisteri amb el pla del 1967, vaig acabar el juny del 1973. Vaig començar treballant en una guarderia a Barcelona. Vaig entrar com a mestra per accés directe, el setembre del 1974. El primer lloc de treball fou l'escola pública Bernat Metge de Bellvitge. Després de 4 anys com a mestra provisional, vaig anar a l'escola Sant Cosme del Prat de Llobregat. Aquests anys els vaig compatibilitzar amb la carrera d'història moderna i contemporània a la Universitat Autònoma. Vaig treballar de mestra de primària a Cerdanyola, a l'escola Serra Parera i a l'escola Saltells. El 1991 vaig passar a secundària des del cos de mestres, i vaig anar a treballar el primer any a l'institut Forat del Vent de Cerdanyola i, després, fins a jubilar-me a l'institut Castellar del Vallès. Més tard vaig concursar al cos de catedràtiques.

Quan i per què et vas afiliar a CCOO? L'any 1970 vaig iniciar la primera activitat sociopolítica amb els comitès d'estudiants de l'escola normal. Com que, a més, treballava en una fàbrica també vaig contactar amb gent de CCOO de la fàbrica i, a l'escola normal i al barri de Sants, contacto amb el PSUC.

A l'escola normal es va fer una associació d'antics alumnes com a entitat legal que s'utilitzava de tapadora per fer activitats clandestines. D'aquí van sortir els primers nuclis d'ensenyants de CCOO, amb els quals em vaig relacionar. Recordo d'aquella època la Carola Ribaudí, la Dulce, la Margarida, la Pilar Fuster i en Pio Maceda

Vaig ser a la fundació de la Federació d'Ensenyament de CCOO a finals del 1977. I vaig ser de les persones que van defensar integrar-se en un sindicat de classe.

Continues afiliada al sindicat. Sí.

2. Dades sindicals:

Quines responsabilitats i/o càrrecs has tingut durant el teu mandat? Vaig començar responsabilitzant-me de l'Acció Sindical al Baix Llobregat. També vaig formar part de les primeres executives de l'embrió de la federació.

Després vaig passar al Vallès Occidental i vaig continuar formant part de l'Executiva.

La trencadissa del PSUC va afectar la composició de la Federació d'Ensenyament. Es va manifestar la divisió política i van aparèixer dues tendències: la gent del PSUC i la gent del PCC.

L'any 1984 vaig ser escollida secretària general, en el 3r Congrés, en un procés de molta divisió sindical per raons polítiques i ideològiques. Vaig encapçalar una de les dues llistes que es van presentar i vam guanyar amb un marge

molt estret de vots: l'altra llista estava encapçalada per en Joan Carles Gallego.

Els reptes van ser, primer, superar la divisió interna de la federació, i, després, fer créixer l'estructura territorial i arribar a tots els territoris i a tots els sectors. Aleshores era una federació amb molta representació de l'escola pública i d'universitats.

Calia lligar aliances amb la comunitat educativa, crear el Marc Unitari de la Comunitat Educativa (MUCE), especialment amb (Federació de pares i mares d'alumnat de Catalunya (FAPAC), Moviments de renovació pedagògica (MRP) i altres sindicats.

Com a secretària general tenia una llicència sindical, i vaig ser secretària durant 3 anys, fins a l'any 1987.

Vaig ser de les primeres candidates a la llista de la Junta de Personal dels Serveis Territorials de Barcelona Província, a les primeres eleccions a les juntes de personal, l'any 1987.

Del 1987 al 1990 vaig continuar com a permanent (amb hores sindicals) de la federació, membre de l'Executiva i vaig dedicar-me, sobretot, a la feina de relació amb la comunitat educativa.

L'any 1990 vaig tornar a fer mitja dedicació en una escola de primària i, posteriorment, vaig aprovar les oposicions, per al torn de mestres, a secundària.

Vaig plegar de la meva representació sindical perquè volia tornar a l'aula. Tot i això vaig continuar com a militats de base en el sindicat del Vallès Occidental durant molts anys.

Quin balanç fas de la teva actuació sindical i del sindicat durant el temps que hi vas tenir aquest càrrec?
Globalment, positiu.

Va ser una època de molta lluita sindical i social, es va avançar molt en la universitat i també en l'ensenyament obligatori. Es va evidenciar la nostra capacitat de proposar una política educativa alternativa davant de les propostes del Govern. També en l'àmbit de caire pedagògic, amb la incorporació d'aspectes integrals de l'educació: la pau, la igualtat de gènere, el caràcter inclusiu de l'educació...

Així mateix, es va lligar la relació amb la resta de la comunitat educativa, especialment molt amb les AMPA.

També valoro positivament el suport i l'aixopluc de l'estructura sindical de CCOO que ens va donar suport en moments importants, com la vaga del 1988.

Quines han estat les relacions amb altres organitzacions de la comunitat educativa? Amb quines? Es va aconseguir generar un marc de confiança amb els Moviments de renovació pedagògica (MRP) i les entitats de pares i mares. També amb algun sindicat d'estudiants. En canvi, més difícil i complicada va ser la relació amb els altres sindicats per la pugna electoral. Les dificultats amb altres sindicats van ser molt dures, en concret en l'àmbit de l'ensen-

yament privat, ja que la (Unió Sindical Obrera de Catalunya (USOC) era el sindicat preferit de la patronal.

Quin paper ha tingut CCOO en els organismes unitaris? Sempre hem ens hem cregut molt la necessitat de disposar d'un marc d'acció unitari i participatiu de la comunitat educativa: el MUCE. També en l'àmbit docent, amb el foment de les assemblees de zona.

Quines dificultats consideres que ha tingut CCOO per assolir els nostres objectius? Dificultats amb les patronals de les escoles privades, que ens han impedit fer acció sindical.

Dificultats amb les institucions de l'Administració educativa per la complexitat de la negociació. La burocratització fa que la negociació sigui lenta i difícil. Això provoca sovint l'allunyament de l'afiliació per la incomprensió del procés negociador, unit a la fragmentació docent, amb molts centres de treball i amb una representació sindical amb poca proximitat.

Dificultats pel canvi constant de les lleis educatives que impedeixen la participació i l'argumentació raonada a les propostes del Govern.

I dificultats per la falta de consciència de classe entre el personal docent, a la privada, però també a la pública. Hi ha corporativisme i també molt individualisme entre la professió docent. Aquest fet dificulta el missatge d'un sindicalisme de classe.

Quina ha estat la relació de la federació amb la CONC? Ha anat millorant progressivament. S'ha anat enfortint. Vam passar de ser una mica "bitxos rars" per a la resta del sindicat a ser considerats com a part integrant i amb bona relació amb la CONC.

Quins motius consideres que tenen les persones docents per afiliar-se a CCOO? Per la necessitat de disposar d'una organització de defensa i reivindicació.

Quins són els reptes sindicals de futur? Quin tipus de sindicalisme consideres que s'ha de fer avui dia? Els reptes principals són la precarització, la individualització de la relació laboral i la imposició d'unes condicions molt dures per part de les patronals.

El sindicat ha de buscar camps de treball, d'organització i de reivindicació de sectors poc laborals: feines precàries, col·lectius desregulats.

En el camp docent passa, de manera similar, amb un sector molt precaritzat. També caldria reformar la funció pública, actualitzant-la, així com aconseguir la xarxa única pública educativa, sense escola concertada.

El sindicalisme ha d'anar on hi ha els problemes i, per tant, cal fer un esforç per intentar organitzar la gent amb més dificultats laborals.

Consideres que és interessant posar al dia la història de la federació? És clar que sí, perquè cal recollir el passat històric per mantenir viva la memòria.

2.4. 4t Congrés: 8 i 9 de novembre del 1986

Secretari general: Fernando Lezcano

Montserrat Eek

Joan Fradera

Pilar Fuster

Joan Carles Gallego

Joan Gasull

Xesus González

Vicente Iranzo

Joaquim Obradors

Carles Peris

Dolors Porcel

Jaume Rodríguez

Carles Sagués

Eusebi Sotillos

Lídia Tua

2.4. 4t Congrés: 8 i 9 de novembre del 1986

Elecció de Fernando Lezcano com a secretari general.

El congrés es va fer en un context de polítiques del PSOE molt criticades per CCOO com ara la reconversió industrial, el deteriorament de sectors econòmics vitals com el naval o l'agricultura, com a conseqüència de l'entrada al mercat comú, o la pertinença d'Espanya a l'OTAN, que el Govern del PSOE va defensar. Aquest fet va ser molt contestat socialment al carrer amb la participació activa del nostre sindicat.

Així mateix, la gestió socialdemòcrata moderada del Govern del PSOE, amb retallades salarials i la flexibilització dels contractes laborals va provocar, l'any 1985, la primera vaga general promoguda per CCOO, en defensa de les pensions públiques.

10 ANYS DE SINDICALISME DE CLASSE A L'ENSENYAMENT

CC.OO.
FEDERACIÓ
D'ENSENYAMENT
DE CATALUNYA

També es va manifestar l'oposició sindical a les mesures socials i educatives del Govern de la Generalitat, que van fomentar l'escola privada en detriment de la pública.

En l'àmbit educatiu, es va evidenciar la nostra oposició a la LODE, pactada pel PSOE amb CiU, que va instaurar els concerts educatius amb l'escola privada, va introduir la doble xarxa educativa, que establia el pagament delegat al professorat, i que va acceptar l'ideari de centre a les escoles privades concertades, amb la qual cosa el Govern cedia a les pressions de l'Església catòlica.

Es va rebutjar el model de funció pública docent que foragitava la proposta del cos únic d'ensenyants com també el reforçament de la figura de les direccions dels centres que tindria primacia en els nous òrgans de representació per mitjà dels consells escolars.

L'experimentació de la reforma del cicle superior de l'EGB, amb la creació d'un nou tronc comú (12-16 anys), així com la integració de l'alumnat discapacitat a les aules es va valorar de manera crítica per la falta de mitjans efectius per portar-la a terme de manera adequada.

En l'àmbit universitari es va fer el seguiment de l'aplicació de la primera fase de la Llei de reforma universitària (LRU), intentant incidir en l'elaboració dels estatuts i exigint l'estabilitat de les plantilles docents.

Entre les propostes aprovades cal destacar el següent:

- Un document d'educació per a la pau en el qual es criticava la política armamentística, l'entrada a l'OTAN i la divisió del món en blocs militars antagònics. Com a alternativa es proposava el foment de valors basats en la resolució pacífica dels conflictes, la llibertat i la justícia social.

- Defensar l'ensenyament públic de qualitat, amb l'establiment d'una etapa obligatòria i gratuïta dels 4 als 18 anys i una de voluntària però gratuïta entre els 0-3 anys.

- Per sumar el conjunt de la comunitat educativa al voltant de la lluita per l'ensenyament públic de bona qualitat, vam contribuir a crear el primer organisme unitari, que va ser el Secretariat en Defensa de l'Escola Pública de Catalunya.

- Augmentar les plantilles docents amb la dotació d'especialistes d'educació física i música i reduir les ràtios a un màxim de 25 alumnes a primària i de 20 a infantil.

- Promoure el cos únic de docents i la qualificació del professorat, així com la formació permanent dins de l'horari laboral.
- Fer el seguiment del procés de normalització lingüística.
- Reivindicar l'estabilitat laboral del professorat interí i contractat de la universitat.

Diari de Barcelona, 17 de març de 1988

- Aconseguir el funcionament d'estructures de direcció sindical a Tarragona, Girona i Lleida així com constituir els sindicats comarcals del Vallès Occidental, el Baix Llobregat i el Barcelonès.

- Fer una aposta decisiva per coordinar l'acció sindical en el marc de l'Àrea Pública del sindicat.

- Es va aprovar una resolució final amb una crítica a la política tant del PSOE al Govern de l'Estat com a CiU al de la Generalitat.

- Fer una crida a la participació en la solidaritat internacional amb els pobles en lluita com Nicaragua, Xile i Sud-àfrica.

- Continuar avançant en la realització d'eleccions sindicals en els sectors privats i preparar les properes en els sectors públics.

- Revisar, després de 10 anys, els principis de l'escola pública catalana.

- Ampliar l'estructura sindical arreu de Catalunya, tot avançant en la unitat sindical.

Signatura Proverbis 4 de maig de 1988

1988
Els vàrem aturar

1990
Anticipa-t'hi
Vota CC.OO.
Tu hi guanyes

CC.OO.
FEDERACIÓ
D'ENSENYAMENT
DE CATALUNYA

Fets

Novembre del 1986: 4t Congrés de la Federació d'Ensenyament de CCOO de Catalunya (Fernando Lezcano).

1986/1987: mobilitzacions a la pública contra la "carrera docente".

Desembre del 1987: primeres eleccions sindicals a la pública, PDI i PAS de les universitats.

Febrer-juny del 1988: vaga a la pública; homologació.

Agost del 1988: la formació de persones adultes és segrestada per Benestar Social.

14 de desembre del 1988 segona vaga general (CCOO-UGT). Contra la política econòmica del Govern del PSOE.

Juliol del 1989: Libro blanco sobre la reforma del sistema educativo.

PER UNES MILLORS CONDICIONS DE TREBALL
EN UNA UNIVERSITAT PÚBLICA DE QUALITAT

Conferència d'Universitat

dissabte, 11 de febrer de 1989

Centre Cívic "Colzares de Santa". Barcelona

CC.OO. FEDERACIÓ
D'ENSIYAMENT
DE CATALUNYA

Entrevista de la història de la Federació d'Ensenyament/Educació de CCOO de Catalunya

1. Dades personals:

Fernando Lezcano López

Formación:

Magisterio y licenciatura en geografía e historia.

Empecé a trabajar a los 16 años en el sector de las artes gráficas mientras estudiaba COU y después magisterio. En 1976 participé en la reconstrucción de la CNT, donde estuve militando hasta el conocido "caso Escala". Durante la huelga general de artes gráficas del 1977 me despidieron y recurrí a CCOO, donde ya había compañeros con los que había estado en otras formaciones políticas y en la CNT. Me afilié y estuve militando en artes gráficas de Barcelona y en la federación, hasta que finalicé magisterio y obtuve el primer trabajo en la enseñanza, momento en el cambié la ficha de afiliación.

En noviembre del 1978 empecé a trabajar en la enseñanza como contratado sustituto en el sector de educación de adultos, después trabajé de interino en infantil, en Santa Coloma de Gramenet, y en educación especial en Buen Pastor, en Barcelona y, finalmente, en Ciudad Badía, en el centro Antonio Machado, donde fui elegido y ejercí de director durante dos años, cargo que dejé para liberarme para el sindicato a mediados de los 80. En enseñanza empecé con la responsabilidad de parados en el sindicato local de Barcelona, luego de interinos, posteriormente

de profesorado de EGB y estuve dos mandatos -entonces eran de tres años- de responsable de Acción Sindical. En el 1986 y hasta el 1989 estuve de secretario general, fundamentalmente porque me lo propusieron los compañeros y compañeras que entonces eran mayoría en la federación.

A riesgo de olvidar algo situaré tres grandes objetivos:

- La afiliación y el desarrollo organizativo. Creo recordar que entonces teníamos alrededor de 500 afiliados y afiliadas, muy concentrados en el cinturón de Barcelona, muy mayoritariamente del sector público y de docentes; los sectores, salvo el de FP y el de EGB de la pública, estaban muy desarticulados.

- Conseguir capacidad de interlocución con las administraciones y las patronales.

- Disputar la hegemonía que entonces tenía la USTEC y diversas facciones "izquierdistas" entre el profesorado de EGB y secundaria.

Mi balance personal es muy positivo, pero hay que tener siempre presente que el trabajo fue colectivo y hay que remitirse a los debates de los órganos regulares y a los congresos, donde se expresan las valoraciones colectivas.

De ese balance, yo destacaría:

- El incremento de afiliación. Poniendo especialmente de

manifiesto la incorporación de compañeros y compañeras muy cualificados de la USTEC.

- La organización territorial y sectorial. Pienso en Lleida, Girona y Tarragona, en el sector del personal laboral del Departament d'Ensenyament, en la Universidad...

- El resultado de la huelga del 1988.

CCOO fue, es y seguirá siendo fundamental para en la educación como lo es en el conjunto de la sociedad catalana, hay que pensar que nuestro proceso de conformación ha sido paralelo al de la construcción de la autonomía y de las competencias transferidas.

La principal dificultad, la coloco en el corporativismo de derecha y de pseudoizquierda que siempre ha estado presente en la enseñanza y en sectores profesionales. A mi modo de ver ha jugado un factor retardatorio.

Por no enrollarme diré que los principales retos que tenemos por delante son: ser eficaces para resolver los problemas de la gente; tener el poder sindical suficiente para condicionar las políticas de los diversos gobiernos, y eso hacerlo estando permanentemente con la gente, animando a la participación, para lo cual es esencial mejorar los canales de información.

Dejé la Secretaría General de la federación de Catalunya y asumí la de la federación estatal durante 15 años. Después me incorporé a la Comisión Ejecutiva Confederal, donde he tenido las responsabilidades de

Comunicación, Organización y Comunicación y, en la actualidad, de Organización.

La relación de la federación con las CCOO de Catalunya siempre fue de lealtad y apoyo. Hay que recordar la división que se dio en los años 70 cuando se cuestionaba que se crearán las CCOO de Enseñanza.

La historia de la federación es fundamental, con ella haremos justicia a una trayectoria difícil y compleja y podremos aprender mucho, todos y todas, a la vez que puede ser una herramienta fundamental para la formación de nuevos sindicalistas.

*enfortim el sindicalisme participatiu,
transformem l'ensenyament*

Vè Congrès

Federació d'Ensenyament de Catalunya de CC.OO.

Barcelona, 1i2 de desembre de 1989

2.5. 5è Congrés: 1 i 2 de desembre del 1989, amb el lema: "Enfortim el sindicalisme participatiu, transformem l'ensenyament"

Secretari general: Xesus B. González

Privada Barcelona: Marisa Bastús

BUP Barcelona Nord: Virgili Burrel

BUP Barcelona: Xavier Camacho

Privada Barcelona: Àngel Cantallops

BUP Baix Llobregat: Maite de Agorreta

EGB Baix Llobregat: Montserrat Eek

EGB Barcelonès Nord: Enric Elejalde

EGB Girona: Joaquim Figuerolas

EGB Barcelona: Lluís Filella

FP Barcelona Nord: Joan Fradera

PDI - Universitat de Barcelona: Ramon Franquesa

Privada Barcelona: Pilar Fuster

FP Barcelonès Nord: Joan Carles Gallego

EGB Barcelona: Neus García

EGB Barcelona: Mercè Gómez

Privada Barcelona Nord: Jesús Jover

PDI - Universitat de Barcelona: Lluís López del Castillo

EGB Baix Llobregat: Manuel Magdaleno

Privada Baix Llobregat: Joana Martínez

PAS - Universitat de Barcelona: Salvador Martínez

BUP Tarragona: Salvador Matas

BUP Garraf: Manuel Mateos

FP Barcelonès Nord: Santiago Medina

PAS - Universitat de Barcelona: Joaquim Obradors

Privada SUTA Barcelona: Gerardo Palomino

BUP l'Hospitalet de Llobregat: Carles Peris

FP Barcelona: Manuel Planells
Privada Barcelona: Dolors Porcel
FP Lleida: Mercè Rivadulla
EGB Vallès Occidental: Lúdia Tua

Elecció de Xesús B. González com a secretari general.

Aquest congrés es va fer de manera extraordinària, ja que el company Fernando Lezcano va presentar la dimissió com a secretari de la federació, per incompatibilitat, quan va ser proposat i escollit com a secretari general de la Federación de Enseñanza estatal.

Al congrés hi va haver, per primera vegada, companys i companyes que representants sindicals de la nostra federació a l'ensenyament públic. Les primeres eleccions sindicals en el sector públic d'ensenyament i universitats es van realitzar l'any 1987 i CCOO vam ser l'organització sindical guanyadora perquè vam ser la més votada..

Després de la vaga general estatal de l'ensenyament públic per a l'homologació salarial i d'intenses negociacions amb el Ministerio de Educación Y Ciencia (MEC) es van aconseguir millores retributives molt importants. En aquella vaga el sindicat va tenir un paper rellevant i va aconseguir reforçar la presència sindical de CCOO a l'ensenyament.

El congrés va coincidir amb la preparació de la vaga general estatal del 14 de desembre, per la qual cosa CCOO vam promoure l'elaboració d'una proposta sindical prioritària de l'ensenyament.

Es van aprovar propostes com lluitar per la reforma de la LODE a fi de superar la doble xarxa pública-privada, reclamar el caràcter obligatori i gratuït de l'etapa de 3 a 6 anys, descentralitzar l'Administració educativa, dotar l'escola de recursos humans i materials suficients per garantir una bona educació compensatòria de les desigualtats i reivindicar intensament la Llei de finançament del sistema educatiu, amb la dotació del 6% del PIB.

Es van fer propostes de caire organitzatiu per tal d'ampliar la nostra implantació sindical arreu de Catalunya, tenint en compte que en l'ensenyament públic comptàvem amb delegats i delegades del personal docent, així com del personal laboral a les diferents províncies. Es van fer esforços per millorar la nostra implantació en el sector privat i guanyar més delegats i delegades de comitès d'empresa.

També es va aprovar una resolució a favor d'un sistema educatiu obert i democràtic que caldria que fos inclòs en la definició de la nova llei educativa LOGSE així com una altra sobre dona i educació, a fi d'aprofundir en la lluita per la igualtat de gènere.

Fets

Desembre del 1989: 5è Congrés de la Federació d'Ensenyament de CCOO de Catalunya (Xesús González).

1990 EL Sindicat Unitari de treballadors d'Auoscoles (SUTA s'integra a la FECCOO.

Febrer del 1990: integració a la FECCOO d'un grup d'afiliació i dirigents d'USTEC.

3 d'octubre del 1990: Aprovació de la LOGSE (Llei d'ordenació general del sistema educatiu).

Desembre del 1990: increment electoral a la privada i majoria a la pública i a les universitats.

Març del 1991: Llei d'adults de Catalunya.

Gener del 1992: primer Conveni de l'ensenyament privat de Catalunya.

Febrer del 1992: primera Plataforma Unitària 0-3.

Febrer del 1992: manifestació "L'educació, una inversió de futur per a Catalunya".

28 maig del 1992: tercera vaga general (CCOO-UGT) contra el "decretazo" (atur).

Juny del 1992: els sexennis a la pública.

Entrevista de la història de la Federació d'Ensenyament/Educació de CCOO de Catalunya

Dades personals

Nom i cognoms: Xesús González López

Formació. Vaig titular-me en magisteri el 1988 a l'UAB (a Sant Cugat), una experiència única, i més tard em vaig llicenciar en història contemporània a la UB.

Quan i per què et vas afiliar a CCOO? Em vaig afiliar amb 16 anys al ram de l'alimentació amb fruites i verdures a Mercabarna. Les inquietuds polítiques i la relació que tenia amb partits d'esquerres van fer que em sindicqués.

Continues afiliat al sindicat? Hi continuo afiliat.

Dades sindicals

Quines responsabilitats i/o càrrecs has tingut? Primer vaig ser responsable de Primària a la federació l'any 1980. Després vaig fer la coordinació d'Acció Sindical fins al 1990. Aquell any, fins al 1993, vaig assumir la Secretaria General, després de Fernando Lezcano, que se'n va anar al Sindicat d'Ensenyament de CCOO a Madrid. Més endavant vaig tornar al centre de primària a Santa Coloma de Cervelló fins al 1996.

Vaig estar 4 anys a Formació de la CONC i també com a secretari d'Organització fins al 2012. Després he estat

coordinador de l'Àrea Pública fins a l'abril del 2017. Des del desembre del 2016 estic jubilat, però continuo col·laborant amb el sindicat, amb assessoraments puntuals.

Com a secretari general de la federació

Per què vas optar a aquest càrrec? Era a l'Executiva quan Fernando Lezcano va plegar per fer de secretari de la federació estatal. Els companys i companyes m'hi van encoratjar i, per relleu natural, ho vaig assumir.

Quins eren els objectius importants que tenies en aquest càrrec? Col·lectivament ens vam proposar que havíem de ser un sindicat acceptat, ja que a algunes assemblees ens xiulaven quan hi interveníem. Hi havia un moviment molt assembleari i la nostra capacitat d'organització en aquells moments no estava ben vista per altres organitzacions. També volíem aconseguir ser majoritaris en la docència. El sindicat va passar de ser xiulat a ser el sindicat més votat de l'ensenyament en les primeres eleccions sindicals, l'any 1987.

Calia aconseguir coses importants, obtenir resultats, dignificar el salari i les condicions de treball. Ser útils al conjunt dels docents. Això, sobretot, es va aconseguir després de la vaga del 1988.

Quin balanç fas de la teva actuació i del sindicat durant el temps que vas tenir aquesta responsabilitat?

Una època molt bona, reforçats pel fet de ser el primer sindicat de la docència. Vam ampliar el nombre de dele-

gats i delegades. La vaga del 1988 ens va reforçar molt als centres de treball, ens va donar prestigi entre els mestres. Els nostres delegats i delegades estaven molt lligats a la gent i a les escoles. Érem un sindicat de proximitat (amb resultats i incidència als centres). Des de la crisi, això ho hem perdut una mica i cal recuperar-ho, tot i que no en som del tot responsables: la situació complexa no afavoreix la sindicació ni la presa de posicionaments progressistes.

Dades de la Federació d'Ensenyament

Quin consideres que ha estat el paper de CCOO al món educatiu de Catalunya? Ha estat central tant pel que fa a la defensa de les condicions laborals com al fet de lligar reivindicacions laborals i pedagògiques i professionalismes. Una qüestió que ens ha definit com a sindicat, perquè és al nostre ADN, és la defensa de les condicions laborals i professionals dels ensenyants i dels treballadors del món educatiu, i la defensa de la qualitat de l'escola pública en clau de comunitat educativa: pares, alumnes...

Hi ha hagut fets controvertits, com l'aplicació de la sisena hora a primària. En el programa sindical del 1987, CCOO ja defensava que els mestres fossin alliberats en hores, amb relació a l'horari mestre-alumnes -l'horari del mestre va molt lligat al de l'alumnat (cosa que no passa a secundària), en què no tenia (ni té) estones lliures.

La sisena hora facilitava solucionar aquest problema, una hora que, d'altra banda, era molt defensada pel conjunt

dels mestres. No obstant això, tant per la manera com es va fer la negociació com per la manera com es va plasmar als centres va tenir un rebuig generalitzat entre el conjunt dels docents.

Immaduresa política del sector, visceralitat, rebuig a un tema que proposava l'Administració, tot i que també alguna cosa que nosaltres no vam fer bé (tant en la negociació, molt condicionada per com ens ho va presentar el departament, com després en l'explicació que vam fer als centres). La veritat és que la sisena hora va representar molts llocs de treball i una nova organització als centres que afavoria els mestres i això no va ser comprès per molts d'ells. Vaig arribar a la conclusió que els canvis culturals vinculats a la feina no es poden imposar: s'hauria hagut de deixar que la gent elegís, gradualment, a poc a poc. Ara hi ha centres que enyoren la sisena hora.

Quines dificultats consideres que CCOO hem tingut per assolir els nostres objectius? Durant molt de temps no vam tenir problemes, però sí que després ens en vam desconnectar o no hi vam saber arribar. Em refereixo a ser més pròxims a les problemàtiques de la gent, estar més lligats als centres. Els nostres representants sindicals als centres eren clau per escoltar i portar les nostres propostes. Això s'ha perdut. Hem perdut presència als llocs de treball i això caldrà corregir-ho si volem continuar sent un sindicat útil i necessari. Hem d'anar més als centres i estar més al costat de la gent.

Quines han estat les relacions amb altres associacions i entitats educatives? En general, molt bones.

Amb la Federació de Moviments de Renovació Pedagògica de Catalunya (FMRP) i amb la FaPaC, vam ser impulsors del MUCE. Ara, tot això, les accions unitàries, la defensa de l'escola pública des de tota la comunitat educativa..., està en crisi. Als sindicats els costa aconseguir reivindicacions que apel·lin a l'emoció en el sector (hi ha molta dispersió) i això no afavoreix la seva imatge. Es qüestiona la seva representativitat i no els fa necessaris ni útils. Hi ha més dispersió, desencant i desmobilització, com a resultat de la societat líquida que tenim, sobretot a partir de la crisi. Ho hem d'abordar seriosament i treballar per recuperar les accions unitàries i conjuntes de tota la comunitat educativa en defensa de l'escola pública. Fer propostes concretes i on sempre nosaltres hem tingut un paper destacat.

Quin paper ha tingut CCOO als organismes unitaris?

Consideres que la unitat sindical ha estat un objectiu important en l'ensenyament? Molt important: l'hem defensat sempre. Les vagues i els bons resultats s'han aconseguit amb criteris unitaris, on CCOO ha tingut un paper fonamental.

Quins són els reptes sindicals de futur? Quin tipus de sindicalisme consideres que s'ha de fer avui dia? La necessitat de fer polítiques sindicals pròximes a la gent, des dels llocs de treball, formar part dels problemes de la gent, escoltar, ser un sindicat de proximitat, formar part de l'entorn i el paisatge, però tenir posada la vista en l'horitzó.

Quina ha estat la relació de la federació amb la CONC? Molta relació amb el context general i polític, amb les persones, però no ha estat gaire diferent de la que s'ha mantingut amb altres organitzacions del sindicat. Hi ha hagut intercanvi de recursos i de dirigents sindicals, sobretot en una època determinada. Hem aportat quadres.

Quins motius consideres que tenen els docents per afiliar-se a CCOO? Formar part d'una entitat, d'una associació per millorar les condicions de vida i de treball. CCOO, des de sempre i també ara, ha estat més capaç de fer sindicalisme i ha tingut capacitat de proposta, de negociació i d'acció i lluita si ha estat necessari.

Consideres que és interessant posar al dia la història de la federació? Sí, sempre que es faci escoltant el que diu la seva gent (durant tots aquests anys) i no tan sols des dels documents interns.

1. Dades personals

Nom i cognoms: Josep Maria Isún Ferrer

Formació i experiència laboral: professor d'EGB i llicenciat en geografia i història.

Vaig començar a treballar com a mestre de primària l'octubre del 1979 a l'escola el Cim de Teià. Vaig continuar com a mestre interí a l'escola Cardenal Cisneros de Barcelona i també a l'escola Pla de Llobregat de l'Hospitalet de Llobregat, on vaig continuar treballant-hi, ja amb les oposicions aprovades. També vaig fer de director durant 11 anys en aquesta escola. L'any 1992 vaig aprovar les oposicions de secundària i vaig passar a ser professor de ciències socials a l'institut Montcada 3.

Quan i per què et vas afiliar a CCOO? Procedeixo del sindicat USTEC, al qual em vaig afiliar l'any 1981, quan era mestre interí. L'any 1990 un grup de persones afiliades a l'USTEC, unes 100, després d'un llarg debat i davant de la crisi interna que hi havia en aquest sindicat, vam decidir integrar-nos com a grup a la Federació d'Ensenyament de CCOO. Vam considerar que CCOO era més útil per defensar els interessos de la gent treballadora i de l'ensenyament públic formar part d'un sindicat confederal i de classe. La nostra opció fou CCOO pel seu bagatge històric com un sindicat de lluita democràtica.

Continues afiliat al sindicat? Sí.

2. Dades sindicals

Quines responsabilitats i/o càrrecs sindicals has tingut? Vaig ser escollit delegat sindical de l'ensenyament públic a les primeres eleccions sindicals de l'any 1987, aleshores en la candidatura de la USTEC. Vaig ser secretari de la Junta de Personal de Barcelona Província. Posteriorment, l'any 1990, vaig passar a ser delegat de CCOO a la mateixa junta, i vaig continuar-hi de secretari. L'any 1992 vaig ser nomenat secretari d'Acció Sindical, membre de l'Executiva i del Consell Nacional de la FECCOO i també membre del Consell Estatal de la FECCOO. Després vaig ser membre del Consell Nacional de la CONC. L'any 199 vaig a passar a ser responsable d'ensenyament Públic de la FECCOO.

Quan vas ser nomenat secretari d'Acció Sindical?
L'any 1992.

Per què vas optar a aquest càrrec? Per responsabilitat sindical. L'equip executiu resultant del 5è Congrés va considerar que era la persona adequada per la meua experiència.

Quins eren els objectius més importants que tenies en aquest càrrec? El més important era coordinar i reforçar els sectors de la federació, donar-los coherència sindical i harmonitzar les diverses realitats de cada sector amb una actuació comuna. De manera especial vaig adreçar la meua feina a col·lectius amb poca visibilitat sindical com els equips d'assessorament psicopedagògic (EAP), els centres de recursos pedagògics (CRP), mestres de pre-

sons i mestres de deficiències visuals. Participació en l'elaboració de convenis del PAS universitari.

Quin balanç fas de la teva actuació i del sindicat durant el temps que hi vas tenir aquest càrrec? Va ser un repte personal molt important: vaig adquirir gran coneixement de sectors minoritaris i vaig constatar que el personal docent de la pública desconeixia la realitat d'aquests sectors. Vaig viure amb molta estimació la relació i l'experiència sindical dels companys i companyes del personal laboral del departament i de la universitat.

Vam aconseguir importants acords salarials i laborals, com el del 1992, amb l'establiment de la primera promoció professional a través dels estadis; l'any 1995, amb el primer acord de plantilles i d'estabilitat del personal interí, i l'acord del 2001, amb l'actualització i l'augment dels sexennis.

Quin consideres que ha estat el paper de CCOO en el món educatiu de Catalunya? Hem fet de pal de paller de tots els acords signats, sovint en solitari, i algunes vegades amb la UGT i el CSIF. Hem estat els protagonistes principals en la defensa de l'ensenyament públic, braç a braç amb la FAPAC, els sindicats d'estudiants, els MRP...

Quines dificultats consideres que hem tingut CCOO per assolir els nostres objectius? Dificultat amb l'Administració, especialment amb els governs de CiU a Catalunya i del PP a l'Estat. Falta de reconeixement del valor de l'activitat sindical entre els docents, sobretot de l'ensenyament públic.

La falta de reconeixement amb els sindicats com el nostre, que hem obtingut acords positius i millores laborals, juntament amb la dispersió sindical i sovint la demagògia d'alguns sindicats que actuen més com a partits polítics que no com a representants laborals, ha causat que falti tenir en compte la nostra tasca. Aquest fet ens hauria de fer plantejar una reflexió sobre la conveniència de fer acords d'adhesió voluntària.

Consideres que la unitat sindical ha estat un objectiu important en l'ensenyament? Sí, però la confrontació electoral, que, de manera constant -cada 4 anys-, fa molt difícil aconseguir la unitat. El fet que les millores aconseguides siguin per a tothom fa que hi hagi sindicats que sense "mullar-se" reivindiquin el que s'ha aconseguit, i ho rendibilitzin electoralment.

Quins són els reptes sindicals de futur? Quin tipus de sindicalisme consideres que s'ha de fer avui dia? En el món globalitzat en què vivim, i amb polítiques més liberals en el pitjor sentit de la paraula, el sindicat ha ser una peça clau en la defensa dels serveis públics i en la reclamació de les reivindicacions laborals. És molt important incrementar l'afiliació i la influència en els diversos sectors. Fer sindicalisme de proximitat és imprescindible i, per tant, fonamental.

Consideres que és interessant posar al dia la història de la federació? Sí, perquè és bo conèixer la nostra història per fer un reconeixent de la feina feta i per aprendre'n amb el bagatge aportat.

6è Congrés

Per una nova professionalitat,
una majoria per a tothom

CC.OO. FEDERACIÓ
D'ENSENYAMENT
DE CATALUNYA

Barcelona, 12 i 13 de juny de 1992

**2.6. 6è Congrés: 12 i 13 de juny del 1992, amb el lema:
"Per una nova professionalitat, una majoria per a
tothom"**

Secretari general: Joan Carles Gallego
Organització i Finances: Eusebi Sotillos
Coordinació de l'Acció Sindical: José M. Isun
Política Educativa: Rafael Bascones
Prensa i Comunicació: Virgili Burrel
Secretaria de la Dona: Encarna Fernández
Personal i Serveis: Carles Peris
Finances: Joan Fradera
S. A. S. Laborals: Josefina Pujol
S. A. S. Pública: Lluís Filella
S. A. S. Privada: Joana Martínez
S. A. S. Universitat: Joaquim Obradors
Renovació Pedagògica: Montserrat Eek
Formació Sindical: Xesus B. González
Privada Concertada: Encarna López
Privada Educació Especial: Ramon Giné

2.6. 6è Congrés: 12 i 13 de juny del 1992, amb el lema: "Per una nova professionalitat, una majoria per a tothom"

Elecció de Joan Carles Gallego com a secretari general.

El congrés es va realitzar comptant amb la participació de companys i companyes procedents del sindicat USTEC, com a delegats i delegades congressuals. Era el colofó d'un procés d'integració d'un grup de persones afiliades a aquest sindicat molt actives, entre les quals hi havia 5 delegades de la Junta de Personal d'Ensenyament Públic no Universitari de Barcelona, incorporades a CCOO l'any 1990.

El context polític estava caracteritzat per la nova llei educativa del Govern del PSOE: la LOGSE. Respecte d'aquesta llei, el nostre sindicat va manifestar una posició favorable en les seves intencions, però crítica amb el seu desplegament, atesa la carència de recursos i de dotació

econòmica suficient, cosa que nosaltres defensàvem que havia de ser per mitjà d'una llei de finançament pròpia. La llei no va incloure el caràcter obligatori i gratuït del cicle de 3 a 6 anys. I si mantenia l'ensenyament de la religió dins el sistema educatiu.

El finançament del sistema educatiu, amb una llei pròpia que el garantís, va adquirir més raó de ser, ja que la nova llei LOGSE requeria més recursos i mitjans per posar-la en pràctica. És per aquest motiu que la Federació de Enseñanza de CCOO va promoure una ILP estatal per reclamar-la. Es van aconseguir moltes més de les 500.000 signatures que calia per presentar-la al Congrés dels Diputats: era la primera vegada que una proposta de llei d'iniciativa popular hi entrava per ser tramitada. Malauradament, el Govern del PSOE no en va fer cas.

Es van aprovar propostes d'acció sindical com:

- Reclamar la reducció de les ràtios escolars, reivindicar la dotació de personal d'administració i serveis als centres de primària, i dissenyar un sistema transitori d'accés a la funció pública per tal de reduir la borsa de professorat interí. Aquest sistema transitori es va plantejar com a complementari al desplegament de la nova llei educativa LOGSE. Fruit de la nostra pressió sindical es van aconseguir diverses convocatòries d'oposicions que van donar millors oportunitats al personal docent interí d'estabilitzar la seva feina.

- Defensar l'escola pública, laica, democràtica i coeducadora, i reclamar la renovació pedagògica i la formació permanent del professorat, així com la millora de les seves condicions laborals i professionals.

- Lluitar per l'homologació salarial del personal docent de la privada concertada amb la de la pública.

- Aconseguir l'estabilitat del professorat contractat de les universitats.
- Millorar les condicions de treball del personal laboral del departament.
- Consolidar i ampliar les estructures sindicals de la nostra federació arreu del territori, amb la creació de nous sindicats comarcals.
- Millorar els resultats de les eleccions sindicals a la privada i mantenir els de la pública, en què aleshores érem el primer sindicat.

Núm. 117, juny del 1994, pàgs. 8-9: "CCOO promou una ILP"

Fets

Juny del 1992: 6è Congrés de la Federació d'Ensenyament de CCOO de Catalunya (Joan Carles Gallego). 15è aniversari de la federació: "Reforma educativa i nova professionalitat docent".

Octubre del 1992: inici del mapa escolar de Catalunya.

1992/1993: cap a l'homologació salarial pública/privada.

Març del 1993: CCOO guanya les primeres eleccions sindicals a la Universitat Rovira i Virgili. Decret regulador dels concerts educatius a Catalunya.

Agost del 1993: ajornament del calendari d'aplicació de la reforma el 2001.

Gener del 1994: primera congelació salarial als empleats i empleades dels serveis públics.

Gener del 1994: quarta vaga general (CCOO-UGT) contra la reforma laboral.

Abril del 1994: ILP sobre la Llei de finançament de l'ensenyament.

Setembre del 1994: acord per mantenir el poder adquisitiu els tres propers anys.

Desembre del 1994: CCOO es consolida com a primer sindicat de l'ensenyament públic.

Gener del 1995: mapa escolar de Catalunya.

Març del 1995: manifestació "Per una reforma en condicions de qualitat".

Octubre del 1995: CCOO diu no a la " ley de la Participación, la Evaluación y el Gobierno de los Centros Docentes (LOPAGE). Llei del ministre Pertierra, del PSOE.

9 novembre de 1995 aprovació de la LOPAGE

Desembre del 1995: acord de plantilles a la pública. Acord d'analogia retributiva a la privada.

Març del 1995: acord social per a la implantació de la reforma a Catalunya.

Entrevista de la història de la Federació d'Ensenyament/Educació de CCOO de Catalunya

1. Dades personals

Nom i cognoms: Joan Carles Gallego

Formació. Vaig estudiar econòmiques a la UB, vaig acabar el 1976. Mentre estudiava compaginava feines, com a administratiu a l'AFHA o de monitor al menjador Patmos-Betània, i també feia classes a l'escola tècnica de FP d'Hostafrancs Joan Pelegrí. Vaig començar a col·laborar amb CCOO fent assessorament de convenis de diferents sectors i rams. Vaig entrar a l'ensenyament públic el curs 1977-1978 com a interí a l'institut Badalona 1, que és el que després es va convertir en el centre la Pineda. Vaig continuar col·laborant amb el Gabinet d'Assessorament de CCOO i vam començar a coordinar-nos com a professors d'FP a Badalona i a Cornellà, ens vam constituir com a grup de FP a CCOO. El 1978 ens vam integrar a la Federació d'Ensenyament de CCOO. El 1979 vaig aprovar les oposicions. El curs 1980-1981 vaig anar a treballar a l'institut de Montoro a Còrdova. El curs 1981-1982 vaig tornar a la Pineda, on vaig fer de secretari durant dos anys. Foren els anys de les propostes de democratització de la gestió de centres a la FP i de la implicació en els moviments de renovació pedagògica. A partir d'aleshores vam començar a organitzar les escoles d'estiu de FP coordinades amb l'Associació de Mestres Rosa Sensat i el Col·legi de Llicenciats. El 1983 vaig treballar a l'ICE de FP de la Universitat Politècnica com a responsable de Formació de FP.

Quan i per què et vas afiliar a CCOO? A partir de la implicació política a la universitat vaig entrar en contacte amb el Gabinet Econòmic del sindicat, els anys 1976-1977, amb una certa convicció ideològica. El PSUC, partit en el qual militava, estava molt implicat a potenciar CCOO, i aquesta sensibilitat em va fer confluïr amb el sindicat. El 1976, amb 22 anys, em vaig afiliar a CCOO.

2. Dades sindicals

Quines responsabilitats i/o càrrecs has tingut durant el teu mandat? El 1982 vaig passar a ser responsable de Documentació a l'Executiva del sindicat. Vaig continuar amb aquesta responsabilitat en els següents congressos. A partir del 1990 vaig tenir dedicació plena per portar la política educativa de la CONC. A partir del 1992 vaig assumir la Secretaria General de la Federació d'Ensenyament. Vaig ser-ne secretari general fins a l'any 2000. A partir del 2000 vaig ser responsable de l'Àrea Pública fins al 2008. El 2001 vaig assumir la Secretaria de Formació i Ocupació. Al 2004 i vaig ser secretari de Recursos de les CCOO de Catalunya. El 2008 vaig ser escollit secretari general de la CONC, i ho vaig ser fins al 2016.

Com a secretari general de la federació...

Per què vas optar a aquest càrrec? Per cobrir la vacant d'aquest càrrec, ja que l'anterior secretari va decidir no optar a la reelecció.

Quins eren els objectius importants que tenies en aquest càrrec? El principals objectius van ser syndicar

l'estructura federativa, fer entendre que l'acció sindical passa per mobilitzar per així aconseguir acords i també consolidar l'organització al territori i per sectors.

Quin balanç fas de la teva actuació i del sindicat durant el temps que hi vas tenir aquests càrrecs? El balanç és positiu. Es van aconseguir acords molt importants, com l'acord del 1995 i també el del 1997 a la FP. Aquests acords van servir per assolir importants millores laborals i també de la qualitat de l'escola pública.

Quines han estat les relacions amb les altres organitzacions de la comunitat educativa? Amb quines? Les relacions han estat positives, importants i estratègiques, sobretot amb les AMPA i els sindicats d'estudiants. Calia lluitar per millorar les condicions.

També hem tingut una relació preferencial amb els moviments de renovació pedagògica, amb els quals hem tingut una plena coincidència en el model educatiu.

Quines dificultats consideres que hem tingut CCOO per assolir els nostres objectius? D'una banda la política educativa conservadora del Govern de la Generalitat (CiU), que propugnava una estructura educativa dual entre la pública i la concertada. També la falta de pressupostos destinats a l'escola pública. La divisió sindical ha entorpit l'acció sindical i la falta de prou consciència mobilitzadora dels docents.

Quan plegues del càrrec, continues en l'estructura sindical amb alguna responsabilitat? L'any 2000 passo

a ser coordinador de l'Àrea Pública. El 2001 soc nomenat secretari d'Ocupació i Formació de la CONC. El 2004 soc nomenat secretari de Recursos i Finances, i el 2008, secretari general de la CONC. També he estat representant de CCOO al Consell Econòmic i Social i he negociat el pacte estratègic.

Quina ha estat la relació de la federació amb la CONC? La relació ha estat correcta, amb un nivell d'autonomia important de la federació. Hem aportat quadres a l'estructura de la CONC i hem coincidit en la necessitat que temes com el de la FP siguin de caire confederal.

Quins són els reptes sindicals de futur? Quin tipus de sindicalisme consideres que s'ha de fer avui dia? Els reptes principals són fer sindicalisme de proximitat, fer acció sindical per aconseguir millores laborals i també socials, i ser útils per solucionar problemes col·lectius i individuals amb millors serveis laborals i socials.

Quins motius consideres que tenen els docents i les docents per afiliar-se a CCOO? El motiu és que hi troben un espai on poder compartir problemes i trobar solucions als problemes col·lectius. Un lloc on obtenir respostes autònomes als seus problemes i defensar la professió, i un espai d'utilitat material: servei jurídic, consum...

Consideres que és interessant posar al dia la història de la federació? Sí, perquè cal conèixer bé la nostra història per poder avançar millor cap al futur.

nos reptes
noves respostes per
a l'ensenyament

7^è
Congrés

CC.000

Barcelona 7 i 8 de juny
1996

**2.7. 7è Congrés: 7 i 8 de juny del 1996, amb el lema:
"Nous reptes, noves respostes per a l'ensenyament"**

Secretari general: Joan Carles Gallego

Higini Baixauli

Rafael Bascones

Virgili Burrel

Teresa Cabau

Joan Canela

Pep Codina

Joan Culell

Adelina Escandell

Lluís Filella

Mercè Garcès

Rosalía Gallego

Beatriu Guarro

Estrella Gutiérrez

Luz Hernández

Josep Maria Isun

Joan Juventench

Encarna López

Raúl Manzano

Carme Martínez

Pep Molina

Pepe Pineda

Joan Porcel

Josefina Pujol

2.7. 7è Congrés: 7 i 8 de juny del 1996, amb el lema: "Nous reptes, noves respostes per a l'ensenyament"

Reelecció de Joan Carles Gallego com a secretari general. Aquest congrés es va fer amb nous reptes sindicals, tant externs com interns, per a CCOO d'Ensenyament. Entre els externs el fet principal va ser abordar la nostra posició davant de l'aplicació de la LOGSE: les insuficiències i els problemes, laborals, socials i educatius, que es detectaven en el seu desenvolupament.

Així mateix, es va valorar com realçar el valor de l'acció sindical i, en especial, el binomi negociació/mobilització, sobre el qual pivotava l'esmentada acció sindical entre els treballadors i les treballadores. Es va plantejar, un cop més i amb molta força, la nostra oposició al paper de la religió a l'escola.

En les qüestions internes, es van treballar aspectes d'organització i funcionament de la nostra federació, com ara fer créixer l'afiliació, reflexionar sobre la millora dels canals de comunicació de la nostra premsa, en particular, de l'informe general, aconseguir fer més participatius els debats als congressos i establir la importància de l'Àrea Pública del sindicat i la necessitat de mantenir la nostra pròpia identitat.

Com a resultats dels debats congressuals es van aprovar un seguit de propostes concretes d'acció sindical que s'havien de realitzar en els anys següents. En aquest sentit, l'aplicació de la LOGSE va ser la primera, la més important atès el nou marc normatiu vigent. El desplegament de la llei requeria més i nous recursos i mitjans apropiats per al seu desenvolupament, en particular, a la secundària. Concretament, es tractava de l'establiment de

l'obligatorietat educativa fins als 16 anys i la unificació dels estudis a través de l'ESO. El criteri inclusiu requeria un tractament adequat de la diversitat i de les corresponents dotacions. Aquests aspectes generaven incomprensió i rebuig entre docents de secundària, sobretot als centres de batxillerat.

Fruit de la nostra acció sindical vam aconseguir el primer acord de plantilles per garantir els recursos i les condicions laborals del personal docent, per a la implantació de la reforma educativa. D'altra banda, ens vam plantejar realitzar la Conferència d'Ensenyament Secundari, per estudiar la problemàtica laboral sorgida amb l'aplicació de la nova ESO, i definir la professionalitat docent com un important agent del canvi educatiu.

Altres aspectes treballats van ser:

- L'oposició a la religió a l'escola i la denúncia del seu caràcter d'adoctrinament, la defensa de la laïcitat educativa, el seguiment per evitar l'ús no educatiu de les pràctiques en alternança amb la FP o de l'alumnat universitari i la integració de la problemàtica de les escoles rurals en l'acció sindical.

- Quant a la creació del MUCE (Marc Unitari de la Comunitat Educativa): treballar per a la seva consolidació com a plataforma unitària per defensar la bona qualitat de l'educació pública, impulsar els àmbits locals i comarcals, mantenir la unitat d'acció sindical i treballar per millorar la relació entre els sindicats.

- Pel que fa a les juntes de personal docent: coordinar l'acció sindical en les diferents juntes per tenir una actuació comuna.

- La formació permanent i contínua, com un instrument sindical al servei de l'afiliació i com una via per arribar millor als centres de treball docents.

- El repartiment solidari de recursos entre les diferents estructures de la federació. Així mateix, reprendre l'edició de l'informe general, fer de la participació de l'afiliació una qüestió essencial i renovar periòdicament les estructures sindicals.

Les resolucions congressuals que es van aprovar són les següents: una a favor de la resolució pacífica dels conflic-

tes i de la insubmissió, i una altra sobre el treball col·lectiu i la coresponsabilització per superar la situació interna després dels processos congressuals.

Fets

Juny del 1996: 7è Congrés de la Federació d'Ensenyament de CCOO Catalunya (Joan Carles Gallego).

Novembre-desembre del 1996: el PP al Govern, amb la complicitat de CiU, incompleix l'acord del 15 de setembre del 1994. Mobilitzacions a l'Àrea Pública contra la congelació salarial.

Desembre del 1996: vaga dels empleats i empleades dels serveis públics.

Gener del 1997: segona congelació salarial dels empleats i empleades dels serveis públics.

Febrer-març del 1997: continuem les mobilitzacions. Recurs al Tribunal Suprem.

Març del 1997: "El nostre món és un projecte solidari".

Abril del 1997: jornada de CCOO sobre 0-3.

Maig del 1997: manifestació "Per la qualitat del servei públic educatiu".

Novembre del 1997: decret sobre l'atenció educativa a l'alumnat amb Necessitats Educatives Especials NEE.

Febrer del 1998: manifestació "En defensa de l'educació pública d'adults".

Març del 1998: "Compartim la vida, compartim el treball".
Abril del 1998: jornades de CCOO sobre educació especial.

Maig del 1998: tancada dels delegats i delegades de l'ensenyament privat al Departament d'Ensenyament en defensa de la negociació del 4t Conveni de Catalunya.

Novembre del 1999: marxa contra l'explotació infantil.

Febrer del 1999: 4a Diada de l'Ensenyament Públic.

Maig del 1999: Plataforma Sindical Unitària de l'Ensenyament Públic.

Juliol del 1999: acord sobre la FP amb el Departament d'Ensenyament.

Gener del 2000: manifestació "Exigim respostes immediates a la Generalitat: més recursos per a l'ensenyament".

Març del 2000: vaga a l'ensenyament públic i privat. Solucions.

Maig del 2000: protocol de negociació.

Entrevista de la història de la Federació d'Ensenyament/Educació de CCOO de Catalunya

1. Dades personals

Nom i cognoms: Carme Martínez Ruzafa

Formació i experiència laboral.

Llicenciada en biologia per la Universitat de Barcelona el 1984. Mestra d'educació física per la Universitat de Barcelona el 1995. Vaig començar a treballar el 1978 com a administrativa en diferents empreses, i a partir de l'any 1981 vaig començar a fer classes en escoles privades, entre elles el centre Artur Martorell de Badalona. Aquesta escola, integrada al col·lectiu CEPEPC, l'any 1986 va passar a la xarxa pública. Aleshores vaig treballar-hi com a interina fins al 1992, quan vaig aprovar les oposicions de magisteri.

Posteriorment, vaig estar uns anys fora de la docència, treballant com a responsable d'Educació i Medi Ambient de l'Ajuntament de Badalona. Quan em vaig reincorporar de nou a l'educació, vaig fer de mestra i també de directora de l'escola Artur Martorell.

Quan i per què et vas afiliar a CCOO? Va ser el gener del 1985. La meva motivació fou ideològica, ja que creia que la defensa dels drets laborals solament es podia fer en organitzacions de classe treballadora.

Continues afiliada al sindicat? Sí.

2. Dades sindicals

Quines responsabilitats i/o càrrecs has tingut?

Secretaria general del sindicat d'Ensenyament del Barcelonès entre el 1993 i el 2002.

Responsable de política educativa de la Federació d'Ensenyament i de la CONC entre el 1998 i el 2001.

Responsable de Polítiques Socials a la USCOB de CCOO entre el 2001 i el 2003.

Coordinadora de la Secretaria General de la CONC entre el 2015 i el 2017.

Com a responsable de Política Educativa de la Federació d'Ensenyament i de la CONC:

De quin any a quin any? Entre el 1998 i el 2001.

Per què vas optar a aquest càrrec? Ja tenia experiència en aquest àmbit a causa de la meva activitat al sindicat del Barcelonès. M'ho van proposar i vaig acceptar, ja que sempre he estat vinculada a moviments de defensa de l'escola pública.

Quins eren els objectius importants que tenies en aquest càrrec? Fer el seguiment del desenvolupament de la LOGSE, participar com a representant de CCOO al MUCE i tenir protagonisme actiu en les mobilitzacions de la comunitat educativa per vetllar per a una bona aplicació de la LOGSE.

Quin balanç fas de la teva actuació i de la del sindicat durant el temps que vas tenir aquest càrrec?

Personalment va ser un període de molt aprenentatge sindical i sociopolític en el món de l'educació i en general.

A escala sindical va significar aconseguir una gran influència de CCOO en els debats de política educativa existents o en d'altres que es van iniciar a proposta nostra, com l'elaboració de propostes sobre jornada i calendari o gestió dels centres educatius

Quin consideres que ha estat el paper de CCOO al món educatiu de Catalunya?

Ha tingut un paper determinant en el model d'immersió lingüística de Catalunya. A més, ha defensat la integració dels estudis de FP i batxillerat als centres de secundària, ha defensat la gestió democràtica dels centres educatius i ha aconseguit millores laborals molt importants, com l'homologació salarial per mitjà dels estadis.

Quines dificultats consideres que CCOO hem tingut per assolir els nostres objectius?

La tendència corporativa existent al col·lectiu docent, sumat al fet que el Departament d'Ensenyament sempre ha procurat individualitzar les relacions laborals i, per tant, trencar el fet col·lectiu. El departament sovint ha volgut responsabilitzar els docents del fracàs escolar, al marge de les condicions laborals i dels recursos educatius, que gairebé sempre han estat insuficients.

Quina ha estat la relació de la federació amb la CONC?

Hi ha hagut una relació desigual en el temps.

Compaginar les reivindicacions sectorials docents amb la defensa del model educatiu públic, en algunes ocasions, ha provocat contradiccions. Superar aquesta contradicció és la riquesa del sindicalisme de classe que fem a CCOO.

Consideres que la unitat sindical ha estat un objectiu important en l'ensenyament? Efectivament, ha estat una bona eina que ens ha permès avançar en la consecució dels objectius reivindicatius.

Quins són els reptes sindicals de futur? Quin tipus de sindicalisme consideres que s'ha de fer avui dia? Adequar a la realitat laboral d'avui dia els mètodes per aconseguir, més i millor, organitzar i representar el conjunt de la classe treballadora. Una classe que és actualment molt més diversa en les condicions laborals i amb una presència forta dels col·lectius precaris.

El sindicalisme de classe ha d'intervenir millor en la defensa dels drets laborals i també socials, i ha d'esdevenir un referent per a tota la classe treballadora.

Quins motius consideres que tenen els docents per afiliar-se a CCOO? Estendre el convenciment que les millores laborals docents solament es poden aconseguir per mitjà de l'organització a dins de sindicats de caràcter general o de classe, així com el fet que defensar la bona qualitat de l'educació pública és garantia de millora laboral.

Consideres que és interessant posar al dia la història de la federació? Sí.

Vaga 88: homologació

Xè aniversari
... i continuem

Mira a conèixer

CCOO i l'EDUCACIÓ

*Eina de participació,
motor de transformació*

8è **Congrés**

Federació d'Ensenyament
de CCOO de Catalunya

Barcelona, **9 i 10** de juny de 2000

**2.8. 8è Congrés: Barcelona, 9 i 10 de juny del 2000,
amb el lema: "CCOO i l'educació, eina de participació,
motor de transformació"**

Secretari general: Josefina Pujol (1951-2013)

Rosa Bofill

Joan Canela

Enrique Castro

Joan Collell

Jordi Comas

Adelina Escandell

Encarna Escribano

Lluís Filella

Carles González

Josep M. Gordillo

Estrella Gutiérrez

Luz Hernández

Josep M. Isun

Eusebi Jarauta

Conxita Mañé

Jesús Martínez

Enriqueta Meléndez

Alícia Mir

Josep Anton Molina

Doroteo Navarro

Teresa Núñez de Arenas

Patrícia Olivé

Esther Pardo

José Pineda

Juan Porcel

Jordi Setó

M. Mercè Teixidó

2.8. 8è Congrés: Barcelona, 9 i 10 de juny del 2000, amb el lema: "CCOO i l'educació, eina de participació, motor de transformació"

Elecció de Fina Pujol com a secretària general.

Cal destacar que la companya Fina Pujol va ser la primera secretària general que no era personal docent, fet que va reforçar la diversitat de la nostra federació.

Aquest nou congrés es va fer amb el PP al Govern de l'Estat, que aplicava unes polítiques restrictives en recursos i mitjans en l'educació pública.

Per això vam fer propostes d'acció sindical, tant de millora de l'educació com dels drets laborals, coherents amb el

model de sindicalisme sociopolític que ens defineix. Algunes d'elles reforçaven acords d'anteriors congressos i d'altres eren noves aportacions en funció de la realitat educativa.

Per a la millora del sistema educatiu es va plantejar:

- L'aplicació de la LOGSE, que amb el Govern del PP es va alentar i va patir retallades, van continuar sent una de les propostes d'acció sindical més importants. La falta de recursos va generar molta polèmica educativa: la nostra posició va ser mantenir el suport a la llei, però de manera crítica, ja que discrepàvem pel que fa a la disposició de recursos i mitjans, que consideràvem insuficients.
- Escola inclusiva: definició fonamental del nou sistema educatiu, exigint atenció a les necessitats educatives

específiques, per mitjà de l'adequat tractament de la diversitat, i atenció especial a l'alumnat discapacitat, com també l'escolarització de l'alumnat d'educació especial, amb la incorporació de nous professionals adequats.

- Formació professional: aconseguir la generalització d'aquesta etapa formativa postobligatòria, com a via de transició al món del treball, reivindicar els centres integrats públics -com la formació en centres de treball- així com el desplegament dels programes de garantia social.

- Demanar l'atenció adequada a l'alumnat immigrant així com plantejar l'educació intercultural.

- 6% del PIB: objectiu de finançament adequat per a l'educació pública i continuar fent accions per aconseguir aquesta fita.

Per una UNIVERSITAT pública,
crítica, científica i de qualitat.

ATUREM EL PROJECTE DE LA LOU
VAGA

7 de novembre de 2001

CONCENTRACIONS: 12hores

Barcelona-Pça St. Jaume
Girona, Lleida i Tarragona-
subdelegació del Govern

31 d'octubre

**CONCENTRACIONS de delegats i delegades
a les 12 hores**

**Barcelona- davant el Departament d'Universitats
Girona, Lleida i Tarragona- a cada universitat**

- L'existència de la doble xarxa educativa pública-privada va generar una sèrie de propostes per garantir les mateixes condicions a tots els centres, com la denúncia de les "quotes" a l'escola privada concertada i de les pitjors condicions laborals del seu personal docent; la modificació del decret de matriculació, aconseguint la implicació de l'Administració local, i la definició del mapa escolar, amb la participació de la comunitat educativa.

Altres accions que vam fer van ser: exigir l'educació laica i continuar amb accions reivindicatives per defensar aquest tret bàsic, promoure la formació, la renovació i l'avaluació del sistema educatiu, aconseguir nous recursos educatius i laborals per a l'atenció adequada dels ensenyaments postobligatoris (batxillerat, ensenyaments artístics i escoles oficials d'idiomes), defensar la formació al llarg de la vida per mitjà de l'educació de persones adul-

tes, reclamar l'educació per a persones a les presons, reclamar el caràcter públic i de bona qualitat de les universitats, i amb el finançament adequat, i, finalment, fomentar la coeducació i la igualtat de gènere.

També es va fer la reclamació de condicions i drets laborals:

- Defensar la negociació col·lectiva com a eina per millorar l'educació i la feina dels professionals del sector, negociar per evitar la desregulació de les condicions laborals i aconseguir funcions efectives de negociació per a les juntes de personal docent.

- Negociar convenis d'àmbit català per ajustar-ne les condicions a la nostra realitat territorial i reivindicar la millora salarial i dels drets laborals.

- Reclamar la jubilació anticipada així com reduccions de jornada per a persones majors de 45 anys, com un instrument de millora de la feina i de renovació de les plantilles de personal.

- Reduir la temporalitat i la interinitat amb mesures de reducció del temps de treball i la disminució de les ràtios escolars.

- Reclamar la promoció interna, per mitjà de la formació inicial i permanent al mateix centre de treball i en horari laboral, així com les polítiques d'igualtat que permetin la conciliació familiar a l'empresa.

- Demanar el reconeixement de les malalties professionals i dels plans de salut laboral.

Per fer possible aquests propostes d'acció sindical es van aprovar una sèrie de mesures d'organització interna de la federació: garantir els adequats mitjans d'informació en tots els àmbits de l'acció sindical, incidint en la millora del web federatiu, consolidar els sindicats territorials i tenir en compte les realitats subsectorials, promoure la participació de l'afiliació, per mitjà de la proximitat sindical, i reforçar l'estructura de la federació a través dels seus òrgans: Consell, Executiva i Secretariat.

L'ENSENYAMENT DE 0 A 3 ANYS A DEBAT

Aquest mes de febrer, CCOO de Catalunya ha organitzat unes jornades sobre el sector de l'ensenyament dels nens i nenes dels 0 als 3 anys. Les jornades portaven per títol "Reptes de futur i de qualitat als 0-3" i hi van assistir unes 130 persones, entre les quals hi havia professionals de llars d'infants, escoles bressol, col·legis públics i privats, pares, mares i diversos especialistes universitaris i de l'Administració.

De les conclusions a què es va arribar en destaquem el fet que es necessita crear un mapa escolar d'aquesta etapa per poder atendre les necessitats dels nens. També s'ha de defensar el dret a l'educació dels més petits i no confondre'l amb els drets dels adults, tal com es fa des de la Generalitat promovent la creació de les guarderies a les empreses. Cal reclamar al Departament d'Ensenyament la creació de la futura llei catalana d'educació i que aquesta inclogui el caràcter educatiu de l'etapa dels 0 als 3 anys. Des de CCOO de Catalunya, a més, també demanem l'establiment d'un acord que reguli les condicions de treball dels professionals del sector.

Núm. 162, març-abril del 2003, pàg. 7: "L'ensenyament de 0-3 anys, a debat"

L'ensenyament públic, el nostre

La participació dels pares i mares és fonamental a les escoles. (Foto M.J. Mora)

La celebració a tot Catalunya de la diada per l'ensenyament públic, el 28 de febrer passat, ha estat un èxit a les quatre ciutats catalanes on es va realitzar. Ha posat de manifest que la nostra societat està decidida a exigir a l'Administració que resolgui de manera preferent totes les necessitats plantejades. Des de la CONC s'ha fet campanya per la matriculació als centres públics editant un cartell que la palesa aquesta posició amb el lema **l'ensenyament públic, el nostre**.

Però, d'altra banda, la participació real als centres escolars de les mares i dels pares és molt baixa. Les últimes eleccions als consells escolars dels centres públics, tant de primària com de secundària, ha estat gairebé insignificant, amb un percentatge molt baix.

Des de la Federació d'Ensenyament de CCOO volem fer una crida a la participació de tota la ciutadania que tingui fills i filles en edat escolar, ja sigui a la pública com a la privada, perquè prengui consciència de la importància que té la seva col·laboració en la vida quotidiana d'un centre escolar. Les AMPA, associacions de mares i pares d'alumnes, són i han de ser un important element de democratització de la vida escolar, on la vostra actuació ha d'enriquir la gestió de l'escola o de l'institut.

A més, al nostre país la LODE (Llei orgànica del dret a l'educació) reconeix i estableix la participació dels pares i mares en els consells escolars dels centres educatius, definint les seves funcions, i us proposem que hi participeu activament perquè és en els consells escolars que es decideix la programació i l'actuació dels centres escolars, on veritablement es pot incidir. Us animem perquè us hi presenteu i hi col·laboreu, tant a les associacions de mares i pares com als consells escolars.

Pep Pineda

Núm. 142, març-abril del 1999, pàg. 7: "Ensenyament públic, el nostre"

Fets

Juny del 2000: 8è Congrés de la Federació d'Ensenyament de CCOO de Catalunya (Josefina Pujol).

Novembre del 2000: manifestació "Per un nou acord social a l'ensenyament".

Novembre-desembre del 2000: mobilitzacions dels empleats i empleades dels serveis públics contra la congelació salarial i els retalls pressupostaris i per l'ocupació.

Desembre del 2000: vaga de tots els serveis públics de Catalunya.

Febrer del 2001: l'Audiència Nacional ens dona la raó sobre la congelació salarial.

Maig del 2001: vaga de l'ensenyament públic de Catalunya contra la política educativa del departament.

Maig del 2001: 50 mesures per redreçar l'ESO.

Novembre del 2001: acord a l'ensenyament públic; retribucions i condicions laborals.

Desembre del 2001: no a la Ley Orgánica de Universidades (LOU). Mobilització federal i confederal.

Gener del 2002: ILP a l'Àrea Pública de CCOO; drets dels empleats i empleades públics.

Febrer del 2002: el Suprem dona la raó al Govern en el recurs de congelació salarial. CCOO al Constitucional i a Estrasburg.

Març del 2002: ILP unitària pel 0-3.

Març del 2002 Proposta del PP de la Llei orgànica de qualitat de l'ensenyament.

Març del 2002 Temps de contrarreforma educativa: qualitat sí, però no així.

Abril del 2002: publicació del document de debat de l'ensenyament secundari.

Maig del 2002: manifestació del Marc Unitari de la Comunitat Educativa (MUCE). ILP per a l'educació d'infants de 0-3 anys al Parlament.

Juny del 2002: vaga general del 20 de juny contra la política econòmica del PP.

Juny del 2002: commemoració dels 25 anys de la Federació d'Ensenyament.

Novembre del 2002: vaga el 17 novembre a Catalunya contra el projecte de la llei d'educació del PP.

Desembre del 2002: eleccions sindicals a l'ensenyament públic. CCOO manté la segona posició.

Febrer del 2003: eleccions sindicals entre el personal laboral del Departament d'Ensenyament. Primera força sindical.

Març del 2003: 9a Diada de l'Ensenyament Públic. L'ensenyament diu "No a la guerra".

Abril del 2003: informe especial sobre la(Ley Orgánica de Calidad de la Enseñanza (LOCE).

Setembre del 2003: publicació del MUCE. Compromís per l'educació a Catalunya.

Octubre del 2003: jornada de CCOO: "La reforma del sistema educatiu".

Novembre del 2003: campanya de CCOO: "No tenim quatre mans".

Febrer del 2004: 19è Conveni estatal de les escoles de conducció.

Març del 2004: el PSOE guanya les eleccions generals.

Entrevista de la història de la Federació d'Ensenyament/Educació de CCOO de Catalunya

1. Dades personals:

Nom i cognoms: Conxita Mañé Armenteros

Formació: tècnica d'educació infantil i també mestra d'educació infantil.

Vaig començar a treballar amb 18 anys en una llar d'infants de la Generalitat. Primer com a substituta i després ja com a treballadora laboral fixa del Departament d'Ensenyament, una plaça que vaig aconseguir aprovant les oposicions corresponents.

Quan i per què et vas afiliar a CCOO? Em vaig afiliar l'any 1992. Ja m'havia presentat a la llista electoral del sindicat en el sector de laborals. Per coherència personal vaig considerar que calia fer un pas més i per això vaig afiliar-me al sindicat.

2. Dades sindicals

Quines responsabilitats i/o càrrecs has tingut a CCOO? He estat delegada al Comitè del Sector Laboral de Barcelona del departament. Posteriorment vaig passar a ser també presidenta d'aquest comitè. Actualment soc la presidenta del Comitè Intercentres de Laborals del Departament d'Ensenyament.

Com a responsable d'educació infantil de 0-3 anys...

Per què vas optar a aquest càrrec? Per responsabilitat sindical vaig acceptar-lo a causa de la meua dedicació professional i experiència sindical en aquest sector. També perquè sempre he considerat que aquest sector necessita que es valori la tasca educativa que es realitza.

Quins eren els objectius importants que tenies en aquest càrrec? L'objectiu més important era aconseguir el reconeixement laboral i social dels professionals d'aquesta etapa educativa.

Quin balanç fas de la teua actuació i del sindicat durant el temps que va tenir aquest càrrec? En general és positiu, però té algunes insuficiències, perquè no vam assolir tots els objectius pretesos.

És un sector complex, amb el pitjor conveni laboral existent. Està molt feminitzat, costa molt introduir l'interès sindical entre les treballadores, per la qual cosa es fa difícil organitzar aquest col·lectiu.

Com a coordinadora del personal laboral de la nostra federació: És important fer acció sindical en aquest col·lectiu per fer visible i valorar la seva feina als centres educatius. Cal esmentar que, amb el nostre treball sindical, vam aconseguir incorporar nous professionals en un sector que és dels pocs que ha crescut en plantilla en els darrers anys.

Quin paper ha tingut CCOO en els organismes unitaris? CCOO hem estat impulsors del MUCE "petit", on es tractaven específicament els temes de l'etapa de 0-3

anys. Es van organitzar jornades reivindicatives d'aquesta etapa educativa dins del marc del MUCE.

Quin consideres que ha estat el paper de CCOO al món educatiu de Catalunya? Ha tingut un paper molt important. La seva actuació va ser cabdal en el procés de traspàs de competències de l'Estat al Govern de la Generalitat. També va ser rellevant durant el desplegament de la LOGSE, on es va aconseguir el reconeixement de l'etapa 0-6 anys com a etapa educativa.

Quines dificultats consideres que hem tingut CCOO per assolir els nostres objectius? La confrontació amb els poders fàctics: Govern, Església i patronals privades. També amb els mitjans de comunicació que no han estat ni són proclius a donar a conèixer les nostres reivindicacions.

Quins són els reptes sindicals de futur? Mantenir la nostra actitud reivindicativa i negociadora. Recuperar els drets perduts en les retallades del Govern tant català com central.

Continuar fent un sindicalisme de proximitat i útil i aconseguir que els nous treballadors i treballadores hi trobin aquesta utilitat. També hem de repensar el nostre sindicalisme en base a la nova realitat tecnològica.

Consideres que és interessant posar al dia la història de la federació? Sí, per difondre la nostra història a les futures generacions. Per transmetre idees i valors, i també un reconeixement a les persones que hi han dedicat part de la seva vida.

CCOO
Ensenyament

Per un
sindicalisme
útil
a l'ensenyament

novè **congrès**

Girona,
11 i 12 de juny de 2004

2.9. 9è Congrés: Barcelona, 11 i 12 de juny del 2004, amb el lema: "Per un sindicalisme útil a l'ensenyament"

Secretari general: Josefina Pujol (1951-2013), Montse Ros

Xavier Agudo
Àngel Amatller
Albert Ariza
Josep Maria Arrufat
Rosa Bofill
Rosa Borràs
Fernando Castillejo
Mirnaya Chabàs
Joan Collell
Jordi Comas
Charo Díez
Lluís Filella
Quim Fornés
Manel de la Fuente
Josep Maria Gordillo
Estrella Gutiérrez
Luz Hernández
Josep Maria Isun
Josep Miquel Lacasta
Ismael Lecina

Zenaida Llorens
Conxita Mañé
Fina Mateo
Alícia Mir
Josep Anton Molina
Manel Muñiz
Esperança Pallàs
Joan Puntí
Isidre Rabada
Anton Roselló
Victoriano Sánchez
Maria José Saura
Jordi Setó
Dolors Vallejo
Marc Vidal
Dolors Villaró

2.9. 9è Congrés: Barcelona, 11 i 12 de juny del 2004, amb el lema: "Per un sindicalisme útil a l'ensenyament"

Reelecció de Fina Pujol com a secretària general.

Al cap de 3 anys Fina Pujol va presentar la dimissió i el Consell de la federació va escollir Montse Ros com a secretària general. Fina Pujol s'incorpora a la CONC com a coordinadora de l'Àrea Pública.

El nou congrés es va fer amb una situació política dispar. Mentre el Govern estatal era en mans del PP, amb una política educativa molt regressiva, que va tenir expressió en la seva nova Llei educativa: la Llei orgànica de qualitat de l'educació, que feia malbé els pilars bàsics de la llei anterior, al Govern de la Generalitat s'obria una nova etapa política amb el tripartit d'esquerres, amb la possibilitat de negociar la millora de les condicions educatives i laborals.

Les propostes d'acció sindical es van fer en funció d'aquesta doble realitat política. D'una banda, es va mantenir la forta oposició sindical a la LOCE i a la intenció del PP de menysvalorar l'educació pública a favor dels centres privats. S'aproven accions com l'impuls de l'educació reglada, amb especial esment a l'educació secundària obligatòria i al desplegament de la FP de les EOI i de les escoles d'art i disseny. Es proposa lluitar per l'educació al llarg de tota la vida a través de les escoles d'adults, defensar la universitat pública, amb una oferta ben planificada, reivindicant la seva autonomia i descentralització i continuar reclamant l'augment del PIB fins a arribar al 6% per al finançament de l'educació pública.

De l'altra, es van fer propostes per negociar noves condicions educatives i laborals amb el nou Govern de la Generalitat: defensar el model d'educació inclusiva amb la incorporació de nous professionals; aconseguir més oferta de batxillerats nocturns, crear la zona educativa o el districte escolar, elaborar un nou mapa escolar, potenciar

la funció dels consells escolars, defensar la gestió democràtica dels centres, aconseguir reduir la temporalitat i l'interinitat, millorar les condicions laborals, amb especial atenció als col·lectius més desafavorits, assolir l'homologació salarial i de la jornada de treball entre l'escola pública i la privada, augmentar les plantilles, reformar l'accés a la funció pública docent i evitar les externalitzacions.

També es van aprovar una sèrie de mesures de funcionament intern de la federació per optimitzar la feina sindical, fer-la més efectiva i arribar millor a l'afiliació i al conjunt dels treballadors i les treballadores. Eren, concretament, la nova figura del permanent sindical de caràcter transversal i polivalent, millorar l'assessorament, potenciar les xarxes de persones delegades i augmentar l'afiliació amb la incorporació de persones joves i dels col·lectius precaris. Es va aprovar una resolució de mandat, amb les següents línies d'actuació: impulsar l'educació al llarg de tota la vida com a dret de ciutadania, aconseguir la implicació social, millorar les condicions de treball, lluitar per la igualtat de gènere, desenvolupar polítiques d'igualtat i de salut laboral. S'acorda reivindicar nous perfils professionals als centres educatius. S'aprova un nou model organitzatiu destacant ell paper central de l'afiliació i establint nous canals d'informació, participació i decisió.

NO TENIM QUATRE MANS

estimular l'aprenentatge, programar, preparar materials, impartir les classes, corregir, avaluuar, cohesió, treballar amb diversitat, aconseguir un bon resultat, educar en valors, controlar la conducta, treballar els hàbits, prendre la tutoria, introduir noves tecnologies, atendre les necessitats, treballar en equips, formar-se, avaluar el centre i el pla d'emergència

**A MATRÍCULA VIVA
INCREMENT
DE PLANTILLA**

Via lliure al necessari Pacte Nacional per l'Educació

Manel Llorens

Finalment, i després de llargues i esteses negociacions, el 20 de març va tenir lloc la signatura del Pacte Nacional per l'Educació a Barcelona.

OOOO encara que no es tracta de la signatura del Pacte Nacional per l'Educació a Catalunya, que consisteix en un pacte entre els diferents sectors de l'educació, que té de fet un caràcter de pacte de voluntat i no de compromís, que té de fet un caràcter de voluntat i no de compromís, que té de fet un caràcter de voluntat i no de compromís.

El Pacte és una necessitat social perquè el sistema educatiu català té una gran necessitat de canvis estructurals i de recursos. El Pacte és una necessitat social perquè el sistema educatiu català té una gran necessitat de canvis estructurals i de recursos.

El Pacte és una necessitat social perquè el sistema educatiu català té una gran necessitat de canvis estructurals i de recursos.

El Pacte és una necessitat per a la ciutadania catalana perquè el sistema educatiu català té una gran necessitat de canvis estructurals i de recursos.

El Pacte és una necessitat per a la ciutadania catalana perquè el sistema educatiu català té una gran necessitat de canvis estructurals i de recursos.

El Pacte és una necessitat per a la ciutadania catalana perquè el sistema educatiu català té una gran necessitat de canvis estructurals i de recursos.

Manel Llorens

El Pacte és una necessitat per a la ciutadania catalana perquè el sistema educatiu català té una gran necessitat de canvis estructurals i de recursos.

El Pacte és una necessitat per a la ciutadania catalana perquè el sistema educatiu català té una gran necessitat de canvis estructurals i de recursos.

El Pacte és una necessitat per a la ciutadania catalana perquè el sistema educatiu català té una gran necessitat de canvis estructurals i de recursos.

Núm. 178, març-abril del 2006, pàg. 15: "Via lliure al necessari Pacte nacional per a l'educació"

Fets

Juny del 2004: 9è Congrés de la Federació d'Ensenyament de CCOO de Catalunya (Josefina Pujol).

Octubre del 2004: acte públic: obrim el Fòrum Social per a l'Educació a Catalunya.

Novembre del 2004: acord de retribucions amb el Departament d'Ensenyament.

Març del 2005: informe especial del 8 de Març: "Claus coeducatives".

Maig del 2005: campanya per un nou acord de la LOGSE. Pròrroga indefinida de jubilacions anticipades.

Agost del 2005: publicació del Manual de supervivència d'interins i substituïts.

Novembre del 2005: acord de millores laborals i docents amb el Departament d'Ensenyament.

Desembre del 2005: acord de millores de la jubilació aprovada amb la LOGSE.

Març del 2006: informe especial sobre el Pacte nacional per a l'educació.

Maig del 2006: informe especial sobre la LOE.

Juliol del 2006: 4.000 substituïts cobren per primera vegada el mes de juliol com a aplicació de l'acord del 2005.

Novembre del 2006: eleccions sindicals a l'ensenyament públic. CCOO es manté com a segona força sindical.

Març del 2007: acord per un nou sistema transitori d'accés a l'acció pública docent. Acord per al cobrament del 100% de les pagues extres. Convocatòria massiva d'oposicions a la funció pública docent (acord del 2005 amb CCOO).

Abril del 2007: CCOO demana l'homologació salarial de l'ensenyament privat amb el públic.

Agost del 2007: acord de millores del professorat interí i substitut.

Novembre del 2007: nova convocatòria del cos de catedràtics del cos de secundària (acord amb CCOO).

Febrer del 2008: vaga general de l'ensenyament català contra el Projecte de llei de la LEC.

Juny del 2008: mobilització pel lleure educatiu.

Entrevista de la història de la Federació d'Ensenyament/Educació de CCOO de Catalunya

1. Dades personals

Nom i cognoms: Estrella Gutiérrez Cid

Formació: llicenciada en psicologia.

Experiència laboral: feines de tot tipus en el transcurs dels estudis universitaris: dependenta, administrativa i venedora.

Un cop acabada la llicenciatura començo a treballar com a monitora de menjador a l'Escorça, centre d'atenció especialitzada amb persones amb discapacitat, de l'Hospitalet de Llobregat. L'any 1988 faig una suplència d'un permís per maternitat d'una mestra, i passo a ser tutora en renunciar, la treballadora a la qual substituïa, al seu lloc de treball, des de l'1 de maig del 1988. A les primeres eleccions sindicals que es van fer surto escollida com a delegada per CCOO. Amb el temps, a l'any 1994, l'Escorça s'integra a la xarxa d'ensenyament reglat, i passa a ser una escola d'educació especial amb concert educatiu del Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya. L'any 1995 m'incorpo com a permanent sindical de la FECCOO.

Quan i per què et vas afiliar a CCOO? El desembre del 1989. Inicialment estava afiliada a la CNT, ja que des de molt aviat sempre he tingut consciència de classe. En començar a treballar a l'escola vaig veure que des de

CCOO em donaven més informació i suport i vaig decidir passar a la FECCOO, i a les eleccions ja em vaig presentar per CCOO.

Continues afiliada al sindicat? Sí, i encara hi estic com a permanent sindical.

2. Dades sindicals

Quines responsabilitats i/o càrrecs has tingut? He estat membre del Secretariat, de l'Executiva i del Consell en diferents períodes. També he estat responsable de la privada durant un període i, des de sempre, responsable del Sector de Serveis a Persones amb Discapacitat.

De quan a quan? Totes aquestes responsabilitat pràcticament des de finals dels anys 90 fins a l'actualitat.

Per què vas optar a aquestes responsabilitats? Primer perquè es va confiar en la meva persona i segon perquè em sentia responsable i compromesa amb el conjunt de treballadors i treballadores però, especialment, amb el sector de la discapacitat. Sempre s'ha optat per tenir presència i veu als òrgans de decisió de la federació.

Quins eren els objectius importants que tenies en aquesta responsabilitat? L'objectiu més important per a mi era i és defensar i millorar les condicions de treball de totes les persones treballadores del sector i sobretot per a aquelles persones que són treballadores amb algun tipus de discapacitat.

Quin balanç fas de la teva actuació i del sindicat durant tot aquest temps? Crec que s'ha avançat però encara queda molta feina per fer. L'acció sindical que es feia a l'inici d'incorporar-me en el sector concret de la discapacitat era molt diferent. Abans en aquest sector el protagonisme empresarial era de les famílies, les associacions i les cooperatives sense afany de lucre. Actualment està en mans d'entitats privades, dins el que es denomina el tercer sector, majoritàriament sense afany de lucre. Però l'increment d'empreses del sector mercantil complica molt la nostra acció sindical. El sector ha evolucionat, hi ha molts agents que interactuen: empreses diverses, patronals amb diferents interessos i, per això, l'acció sindical ha anat canviant per adaptar-se a la situació. El sector ha evolucionat, però manca fer-hi la revolució!

Quin és el fet que consideres més significatiu? Per a mi el més important és que cada vegada més persones treballadores amb alguna discapacitat s'incorporen a la feina sindical a les empreses.

Els centres especials de treball (CET) són empreses que han de tenir a la seva plantilla un mínim del 70% de persones treballadores amb algun tipus de discapacitat i que participin amb ple dret i normalitat en les eleccions sindicals i s'impliquin en la defensa de les seves condicions de treball. Aquestes reivindicacions han estat, personalment, el més destacable.

Quin consideres que ha estat el paper de CCOO en el sector de la discapacitat? Des de CCOO hem impulsat la participació de les persones amb discapacitat en el pro-

cés de l'acció sindical als seus centres. Pel que fa als diferents convenis, CCOO hem estat sempre presents en les meses de negociació. CCOO hem fet una aposta per agrupar la gran dispersió de convenis que tenim en el sector i donar cobertura a col·lectius de treballadors que no tenien conveni (llars, residències, serveis de tutela a persones amb discapacitat...). Ens vam marcar com a objectiu arribar a 3 convenis en el sector de la discapacitat: un conveni que donés cobertura a l'àmbit educatiu, un altre que donés cobertura a l'àmbit d'atenció especialitzada a persones amb discapacitat i, per últim, l'àmbit laboral de les persones amb discapacitat en centres especials de treball. Hem avançat, però poc. Encara tenim 5 convenis autonòmics i un d'estatal que s'apliquen en el sector.

Quines dificultats consideres que hem tingut CCOO per assolir els nostres objectius? Tothom (Administració, patronal, sindicats) diu estar d'acord en l'agrupació de convenis, però és molt difícil avançar... El principal problema són les patronals del sector i els seus protagonismes i/o interessos.

Quins són els reptes sindicals de futur? Actualment els reptes per a CCOO han de ser treballar coordinadament totes les federacions en el treball sindical en defensa de les persones treballadores amb discapacitat. Primer, reivindicant que totes les empreses siguin empreses inclusives i exigint el compliment del 2% de reserva de llocs de treball per a persones amb discapacitat. Segon, que treballem coordinadament en la defensa de les persones amb discapacitat que formen part d'un enclavament laboral (contracte entre empresa col·laboradora ordinària i CET).

Quin tipus de sindicalisme consideres que s'ha de fer avui dia? És important la comunicació i la informació a les persones representades, però el contacte directe amb la gent: escoltar-la, motivar-la i fer-la sentir és tasca imprescindible per al nostre sindicat

Consideres que la unitat sindical ha estat un objectiu important en el teu sector? Sempre he considerat que la unitat sindical és molt important, però cal dir que en el nostre sector el més influent està condicionat per quines persones han estat responsables en cada moment, en cada sindicat.

Quins motius consideres que tenen les persones amb discapacitat per afiliar-se a CCOO? Personalment, considero que totes les persones treballadores han d'estar afiliades a un sindicat. És la garantia de la nostra protecció com a treballadores i treballadors. Igual que paguem quotes a la Seguretat Social, atur, formació...S'ha de treballar per la consciència de persona treballadora. Motius per tenir consciència de treballador o treballadora i per afiliar-se n'hi ha molts, però primer han de prendre consciència d'aquesta necessitat. En el cas de les persones treballadores amb discapacitat, s'hauria de tenir en compte el poc que cobren en el moment de fixar la seva quota sindical.

Consideres que és interessant posar al dia la història de la federació? Sí, perquè la història sempre l'hem de conèixer per saber d'on venim, on som i on volem anar.

1. Dades personals:

Nom i cognoms: Rosa Bofill i Benet

Formació i experiència laboral. Mestra de primària, mestra de català i màster en polítiques d'igualtat.

Vaig començar a treballar amb 18 anys, com a mestra a l'escola privada Santa Pau de Barcelona. Després vaig passar a l'escola Barrufet, que formava part del col·lectiu CEPEPC. Vaig ser interina quan es van integrar aquesta xarxa d'escoles a l'educació pública i posteriorment vaig aprovar les oposicions com a mestra d'anglès. Vaig continuar treballant a l'escola Barrufet.

Quan i per què et vas afiliar a CCOO? Em vaig afiliar l'any 1972 organitzant-me a comissions d'ensenyants, en una escola d'estiu. M'hi vaig afiliar perquè com a treballadora de l'educació vaig considerar lògic i necessari organitzar-me sindicalment.

Continues afiliada al sindicat? Sí.

2. Dades sindicals

Quines responsabilitats i/o càrrecs has tingut? He estat delegada sindical de la pública, primer, a mitja jornada i, després, a jornada completa. He estat membre de l'Executiva del Sindicat d'Ensenyament del Barcelonès. També he estat membre de l'Executiva i del Secretariat de

la Federació d'Ensenyament, com a secretària de la Dona. He estat membre del Consell i de l'Executiva de la CONC, com a secretària de la Dona. També he estat membre del Consejo Confederal de CCOO.

Quan vas ser nomenada secretària de la Dona de la Federació d'Ensenyament? Des de l'any 2000 fins al 2010.

Per què vas optar a aquest càrrec? Va ser un acord de les companyes integrants de la secretaria (entre les quals hi havia delegades sindicals i afiliades de base). Vaig acceptar-ho.

Quins eren els objectius importants que tenies en aquest càrrec? Aprofundir en la coeducació, difondre-la. Fer formació del professorat en aquest camp, així com coordinar l'acció sindical relacionada amb els temes de la mateixa Secretaria de la Dona, en relació estreta amb la CONC.

Quin balanç fas de la teva actuació i del sindicat durant el temps que vas tenir aquest càrrec? Positiu des del punt de vista personal, va ser una etapa d'aprenentatge. Sindicalment vam continuar treballant per assolir els objectius de la igualtat de gènere i evitar les discriminacions.

Quin és el fet que consideres més significatiu? Vam tractar casos d'assetjament sexual a la feina educativa, com un que va afectar una companya, cosa que em va impactar, ja que vaig viure de molt a prop el patiment produït per una situació tan dura com aquesta.

Quin consideres que ha estat el paper de CCOO en el món educatiu de Catalunya? Hem estat una part important de la comunitat educativa, de vegades amb certa timidesa, com per exemple amb la qüestió de la religió a l'escola. Hauríem hagut de ser més contundents.

Quines dificultats consideres que CCOO d'Ensenyament hem tingut per assolir els nostres objectius? A vegades ens hem equivocat amb plantejaments poc clars que no han donat resposta a les inquietuds del personal, com va ser el cas de part del personal de docents de secundària amb el desenvolupament de la LOGSE. Fer sindicalisme de classe és complicat en el sector educatiu pel seu tarannà gremialista, així com a la dispersió de multitud de centres de treball. Aquest fet fa que sigui difícil competir amb sindicats corporatius. En el sector educatiu hi ha poc interès afiliatiu, la qual cosa allunya els docents del món sindical.

Consideres que la unitat sindical ha estat un objectiu important en l'ensenyament? Ha estat irregular: en alguns moments se li ha donat importància i en d'altres ha generat poc interès.

Quins són els reptes sindicals de futur? Quin tipus de sindicalisme consideres que s'ha de fer avui dia? Cal fer un sindicalisme proper al centre de treball i al territori. Hem de ser combatius en les propostes i en les accions. Hem d'alleugerir l'estructura sindical per tal d'evitar que hi hagi sindicalistes que facin de la seva feina l'objectiu i no pas les propostes que vol aconseguir el sindicat.

Consideres que és interessant posar al dia la història de la federació? Sí.

14 febrer 08

VAGA GENERAL

A L'ENSENYAMENT

- ✓ Per la RETIRADA del document de bases de la Llei d'Educació
- ✓ L'educació és un dret, no una mercaderia

CCOO
Ensenyament

www.ccoo.cat/ensenyament

Congrés

Terrassa 2 i 3 juliol 2008

trans
formem!

**2.10. 10è Congrés: Terrassa, 2 i 3 de juliol del 2008,
amb el lema: "Transformem l'educació!"**

Secretari general: Montse Ros

Xavier Agudo

Adelaida Bernaus

Montse Blanch

Rosa Bofill

Juanjo Bravo

Adolfo Caviedes

Mirnaya Chabàs

Joan Collell

Maria Jesús Conte

Miria Dellà

Elisenda Domènec

Encarna Escribano

Lluís Filella

Àngel García

Mercè Gómez

Estrella Gutiérrez

Núria Iranzo

Josep Maria Isun

Josep Miquel Lacasta

Toni Madueño

Conxita Mañé

Cèsar Marín

Carles Martínez

Alícia Mir

Mercè Miralles

Manel Muñiz

Dolors Murillo

Cristòfol Ortola

Joan Puntí

Carmen Quintana

Gemma Sala

Maria José Saura

Montse Torras

Dolors Vallejo

Dolors Villaró

Montse Zurano

2.10. 10è Congrés: Terrassa, 2 i 3 de juliol del 2008, amb el lema: "Transformem l'educació!"

Elecció de Montse Ros com a secretària general.

Aquest nou congrés es va fer després d'acords laborals molt importants, signats pel nostre sindicat, com el del 2005. També el Pacte nacional per a l'educació del 2006. Van ser anys de convocatòria d'oposicions a l'escola pública, amb un sistema transitori que va permetre consolidar la feina de molt personal interí, que va poder accedir a la funció pública docent. Això va ser fruit d'un altre pacte que vam fer amb el Departament d'Educació.

També hi va haver una nova llei educativa, feta pel nou Govern estatal del PSOE: la Llei orgànica d'educació (LOE) que va recuperar bona part de l'anterior LOGSE. Aquesta nova llei va definir l'educació com un servei públic, a la qual cosa vam manifestar el nostre suport,

però vam ser crítics amb la seva aplicació, insuficient per falta de recursos. La demanda del 6% del PIB, la vam mantenir, ja que el Govern no en feia cas.

Respecte de les qüestions pactades en aquests acords, l'acció sindical pública es va dedicar, en bona part, a fer-ne el seguiment, per tal que s'apliquessin correctament.

El Pacte nacional per a l'educació tenia com a objectiu superar la dualització pública-privada i establir una única xarxa sostinguda amb fons públics. Vam ser crítics amb la seva concreció, ja que el Departament d'Educació no ho va fer com calia, cedint a les pressions de les patronals privades. D'altra banda, el pacte va implantar la sisena hora als centres de primària (ja existia als centres privats concertats). Ara bé, no es va fer amb prou recursos i dotació de personal, cosa que va ser criticada pel nostre sindicat.

Altres aspectes que es van mantenir com a importants en la nostra acció sindical van ser: la proposta de l'educació de 0 a 18 anys amb especial atenció en l'etapa 0-3 anys, la defensa de la laïcitat de l'educació, la coeducació i la igualtat de gènere, la interculturalitat i l'atenció a l'alumnat immigrant, i l'exigència en la dotació adequada de nous professionals per fer realitat l'escola inclusiva, amb especial atenció en l'alumnat amb necessitats educatives específiques.

També vam mantenir les propostes de promoure el caràcter integral de la formació professional i l'educació al llarg de la vida, participar en l'elaboració de la llei orgànica d'universitats i fomentar la salut laboral i la prevenció dels riscos laborals.

La presència de nous professionals educatius, com ara personal d'educació social o especial, TEI o vetllador, com a conseqüència dels acords signats, ens va plantejar ser

exigents amb la seva contractació per evitar les externalitzacions. També vam dedicar la nostra acció a les condicions de treball del personal del lleure, de la neteja i del PAS.

En l'educació privada concertada vam ser molt reivindicatius amb el compliment dels acords signats per l'homologació salarial pactada per mitjà del sexennis, com també pel que fa a l'estabilitat de les plantilles i les modalitats contractuals.

Entre els reptes sindicals que es van definir hi va haver: aconseguir un espai global de concertació laboral i l'Estatut professional d'educació, així com consolidar la mesa d'universitats. Impulsar l'afiliació jove i la renovació de l'actiu sindical com a elements necessaris per mantenir la salut organitzativa. També es va aprovar que totes

les accions formatives de la FECCOO es farien sota el nom " Aula de formació de Carola Ribaudí".

Un aspecte nou va ser plantejar el canvi de nom de la nostra Federació d'Ensenyament a Federació d'Educació, ja que aquest darrer concepte engloba el conjunt dels actuals professionals, que ja no són únicament docents, proposta que calia consensuar amb la federació estatal.

L'ensenyament concertat es mobilitza contra les retallades de sou

Els professors i professores dels centres d'ensenyament privat concertat de Catalunya han realitzat diverses mobilitzacions per protestar contra les retallades de sou que el Govern de la Generalitat ha dut a terme.

El Govern ha retallat els salaris de forma unilateral tot i que els treballadors i treballadores d'aquest sector no treballen per a l'Administració. A més, tampoc gaudeixen de les mateixes condicions laborals que els funcionaris de l'escola pública però, tot i això, se'ls ha aplicat la retallada sense tenir en compte la normativa laboral aplicable.

És per aquests motius que s'han concentrat diverses vegades davant del Consorci d'Educació de Barcelona i dels serveis territorials del Departament d'Educació, i continuaran les mobilitzacions una vegada al mes mentre duri el conflicte. ■

Núm. 202, novembre-desembre del 2010, pàg. 7:
"L'ensenyament concertat es mobilitza contra les retallades de sou"

Fets

Juliol del 2008: 10è Congrés de la Federació d'Ensenyament de CCOO de Catalunya (Montse Ros).

Octubre del 2008: opinió crítica de CCOO davant la LEC.
Novembre del 2008: CCOO diu no a la reforma de les pensions de les classes passives.

Gener del 2009: acord amb CCOO per l'augment de places d'accés a la funció pública.

Març del 2009: vaga de l'ensenyament contra la LEC.

Novembre del 2009: jornada sobre les condicions de l'educació inclusiva de qualitat. Informe especial d'educació per a la pau i cooperació.

Març del 2010: vaga d'ensenyament.

Juny del 2010: vaga general dels serveis públics.

Octubre del 2010: jornada sobre la gestió de la FP a Catalunya.

Gener del 2011: jornada sobre models de jornades escolars.

Febrer del 2011: eleccions sindicals a l'ensenyament públic. CCOO es manté com a segona força.

Maig del 2011: gran manifestació "Prou retallades".

Juny del 2011: accions contra les retallades educatives del Govern de CiU. Els dimecres al carrer i la Marea Groga.

Octubre del 2011: accions contra les retallades a la universitat.

Novembre del 2011: vaga general estatal contra la política del PP.

Gener del 2012: manifestació contra les retallades salarials.

Maig del 2012: vaga educativa estatal contra la LOMCE i les retallades del PP.

CCOO demana la dimissió del conseller Maragall

El món educatiu fa vaga per forçar el canvi de línia en l'educació

Montse Ros

En l'educació hi ha crisi com en la resta de la societat. Crisi de finançament, crisi per un creixement descontrolat, crisi en els valors democràtics i ciutadans.

En aquest moment de crisi, la societat sent una necessitat d'educació més o menys obsoleta per a la millora de la qualitat de les persones, per a la mobilitat social per a la creació de talent i de coneixement. No han fet alguns polítics com Pinel i ara de alguns anys, i ho han fet amb tant por a l'economia i per a la competitivitat econòmica del país. Les seves polítiques s'han basat en una gran llibertat per a les persones i en les formelles s'han de dedicar a l'educació, s'ha de garantir que cada escola sigui una bona escola i cap d'altre de por i poder errors. Aquesta seria una política adequada per a l'educació de Catalunya, que respecti i promou el millor el desenvolupament d'idees, potenciar la formació professional, millorar la salut i l'ocupació com a base dels altres aspectes socials, apostar per les tecnologies de la informació i la comunicació.

FUTUR OBRIDOR

Lluny d'estrè, el conseller Maragall compromès al futur de l'educació a Catalunya amb el projecte de Llei d'Incidència (LECI), que no assegura aquestes necessitats i que, sinó almenys, retalla la capacitat i la responsabilitat dels poders públics i donen més por interstere sobre el sistema, i deba la gran responsabilitat en mans privades i una part important del cost en mans de les famílies.

Encara una preocupació més els problemes de qualitat del Departament d'Educació. El conseller Maragall s'ha

El 19 d'abril de 2009, una multitud de treballadors i professionals de l'educació es va reunir a Barcelona per a una manifestació.

el projecte de l'educació de Catalunya perquè no hi hagi el creixement desigual. En pocs anys el sistema educatiu ha crescut de més de 100.000 alumnes, amb una diversitat i una mobilitat que són desconegudes a Catalunya, i que ha posat la capacitat de centres i professors al límit. Ara sabem en una situació molt greu, ja que el 80% dels professors de la Generalitat no hi ha diners per contractar aproximadament els 1.000 professionals de l'educació que es necessiten al sistema per cobrir el risc actual. Tampoc no hi ha diners per controlar les aules necessàries.

FACTA DE RESPECTE

El conseller Maragall, que no és capaç de controlar el futur ni de gestionar el present, a més, tracta el passat: no compleix els acords i pactes que ha signat el Govern, ni els acords fets amb el Partit Nacional per a l'Educació, ni

l'Acord estratègic, i tot això fa falta de respecte per als drets sindicals de negociació i representació. Seria la falta de respecte pel treball i per les persones de les professionals de l'educació. Com en tantes d'altres empreses, la intervenció es basava sobre la base de retallar drets i de subcontractar treballadors i treballadores.

Es per tots aquests motius que al món de l'educació hi ha una vaga, i que ho ha fet aquest moviment.

Es per tots aquests motius que l'educació necessita assegurar el suport de la societat. No podem deixar en mans un bé comú, un servei públic, una estratègia per a la prosperitat. Un servei públic educatiu, gratuït, lliure, i de qualitat, democràtic i per a la democràcia, amb la màxima qualitat de la qualitat de qui ens hi ha. És per això que CCOO i altres organitzacions proposen mobilitacions fins que canviem la línia educativa d'aquest Govern, i demanem el seu suport i el de tota la societat.

Núm. 194, març-abril del 2009, pàg. 9: "El món educatiu fa vaga contra la LEC"

Entrevista de la història de la Federació d'Ensenyament/Educació de CCOO de Catalunya

1. Dades personals

Nom i cognoms: Montse Ros Calsina

Formació. Mestra de primària. També tinc les especialitats d'infantil i d'educació especial, i vaig estudiar 3 cursos de periodisme.

Vaig començar a treballar a l'educació amb 14 anys, al mateix col·le que vaig estudiar. Després, acabat magisteri, vaig treballar 1 any a l'escola privada i després vaig entrar d'interina a l'escola pública, a escoles de Terrassa. Després vaig passar a ser propietària provisional (via accés directe) a l'escola Eusebi Cima de Terrassa. L'any 1992 vaig anar a un nou col·le, el Joan Marquès Casals, també de Terrassa. Després vaig concursar a l'escola l'Anxaneta, també de Terrassa.

Quan i per què et vas afiliar a CCOO? A finals de l'any 1988. Tenia 27 anys. Volia estar afiliada a un sindicat de classe, i CCOO em va merèixer confiança perquè s'havien currat bé la vaga del 1988.

2. Dades sindicals

Quines responsabilitats i/o càrrecs has tingut a CCOO? El novembre del 1998 vaig començar fent acció sindical a centres educatius del Vallès Occidental i més tard vaig fer feines de comunicació a la federació.

Al gener del 2007, passo a ser secretària d'Organització de la federació fins a l'octubre del mateix any, en què en un consell em nomenen secretària general (en substitució de la Fina Pujol).

Entre aquesta data i el juliol del 2008 exerceixo aquest càrrec i després soc elegida amb la mateixa responsabilitat al congrés de Terrassa. Al congrés de novembre del 2012 a Barcelona soc reescollida. L'any 2015 dimiteixo com a secretària i passo a fer de responsable de Política Educativa de la federació estatal.

Per què vas optar al càrrec de secretària general? Accepto ser-ho perquè, a part que m'ho van demanar molt diverses companyes, considero que cal fer alguns canvis en el discurs sindical. Crec que cal fer un discurs més proper a les necessitats dels docents. Cal superar la crisi produïda entre docents arran del Pacte nacional per a l'educació. Entre d'altres, l'aplicació de la sisena hora, per exemple, suscita rebuig entre el personal docent. Cal reflexionar per afrontar el malestar produït i reconduir-lo.

La meua implicació en l'estructura de la federació em fa veure la importància de l'acció global, en aspectes com la negociació col·lectiva, les eleccions sindicals..., que fan que em senti més compromesa i estigui disposada a seguir en el càrrec de secretària general.

Quins eren els objectius importants que tenies en aquest càrrec? Reconstruir el discurs sindical per fer-lo arribar millor al personal docent. Això serveix per plantejar la necessitat de canviar el concepte de la federació, que

passa d'anomenar-se Federació d'Ensenyament a Federació d'Educació.

El concepte educació és inclusiu, ja que integra en l'acció sindical els nous sectors, com el lleure, però també la gent de la universitat, l'educació especial... D'altra banda, aplega nous valors i una nova ètica de l'educació des d'un punt de vista educatiu. Aquest canvi de nom va ser molt ben acceptat entre els teòrics de l'educació universitària i de renovació pedagògica.

Un altre objectiu que tenia era superar el risc de fractura interna a la federació arran de les diferents visions en relació amb el Pacte nacional per a l'educació. Així mateix, equilibrar i harmonitzar la federació, tenint en compte la pluralitat d'opinions, que l'enriqueixen.

D'altra banda, em vaig plantejar, també, millorar el resultat de les eleccions sindicals de tots els sectors de la federació, en especial els de la privada, en què vam aconseguir superar els febles resultats que teníem fins aleshores. En canvi, no vaig aconseguir prou bé fer incidir el sindicalisme de CCOO a les universitats, on els seus responsables seguien pel seu compte.

La renovació de sindicalistes i afavorir-la amb la incorporació de nova gent i més jove, ha estat un dels meus objectius prioritaris.

Quin balanç fas de la teva actuació i del sindicat durant el temps que vas tenir aquest càrrec? Des del punt de vista personal, molt positiu. Malgrat les dificultats

a la feina, m'he sentit molt bé, ampliant els meus horitzons i les meves vivències.

Ara bé, des del punt de vista sindical el resultat ha estat desigual. Alguns dels objectius proposats, com la pacificació de la federació o la millora de les eleccions sindicals, s'han aconseguit, però, en canvi, no hem pogut impedir ni revertir les retallades educatives.

Quin és el fet que consideres més significatiu? Aconseguir la continuïtat i la renovació de la federació amb el nou concepte educació. D'altra banda, no haver pogut afrontar les retallades per evitar-les.

Quines han estat les relacions amb altres organitzacions de la comunitat educativa? Amb quines? Hem mantingut molt bona relació amb els moviments de renovació pedagògica (MRP) i amb la FaPaC i la FAPAES.

En canvi, tot i mantenir la unitat d'acció sindical, aquesta unitat no ha estat prou lleial.

També sentim molt d'agraïment i reconeixement al món acadèmic (facultats de pedagogia, de sociologia...).

Quin paper ha tingut CCOO en els organismes unitaris? CCOO hem estat el principal suport dels organismes unitaris, amb el suport habitual dels MRP.

Quin consideres que ha estat el paper de CCOO en el món educatiu de Catalunya? Fer de pal de paller. La capacitat de fer propostes i saber portar-les a l'acció sin-

dical. La definició i la defensa de l'educació com a qüestió essencial de la cohesió social, així com el compromís amb la defensa i el foment de la cultura i la llengua catalana.

Quines dificultats consideres que CCOO hem tingut per assolir els nostres objectius? Es passa d'una cultura compartida de manera general entre molts docents, amb la participació i l'interès de la societat, a la pèrdua d'aquesta cultura col·lectiva. Apareixen nous valors lligats a l'individualisme i el corporativisme.

També es dona la falta estructural en l'educació pública des del punt de vista sindical. Per exemple, no hi ha organització sindical als centres, delegats i delegades de centre... Fem un sindicalisme de proximitat, però no tenim la capacitat d'organitzar els docents als centres educatius. També tenim la competència del sindicalisme groc, lligat a les patronals dels centres privats.

La precarietat de les condicions laborals dificulta l'acció sindical i fa difícil l'organització dels nous col·lectius precaris.

Quins són els reptes sindicals de futur? Quin tipus de sindicalisme consideres que s'ha de fer avui dia? Organitzar els nous col·lectius de docents i no docents precaris; reconstruir l'educació pública, els objectius i la governança; construir la negociació col·lectiva a la funció pública, i superar la fractura dels convenis en el sector privat.

Quan plegues del càrrec, continues en l'estructura sindical amb alguna responsabilitat? Sí, com a secretària de Política Educativa de la federació estatal d'Ensenyament, i a partir del 2017, com a secretària d'Organització i Comunicació de la CONC. Els motius que m'empenyen a agafar aquestes responsabilitats són, d'una banda, el repte il·lusionant que implica des del punt de vista personal i, de l'altra, la necessitat d'aconseguir els objectius abans esmentats.

Quins motius consideres que tenen els docents per afiliar-se a CCOO? Que el nostre actiu sindical és molt bo.

Consideres que és interessant posar al dia la història de la federació? Sí, per poder fer prospecció i també homenatge.

XI

congrés

Barcelona 16 i 17 novembre 2012

més organització
més educació
més CCOO

CCOO
ensenyament

2.11. 11è Congrés: Barcelona, 16 i 17 de novembre del 2012, amb el lema: "Més organització, més educació, més CCOO"

Secretaria General: Montse Ros, Manel Pulido
Secretaria d'Organització: Dolors Villaró, Montse Margalef
Acció Sindical: Manel Pulido
Acció Sindical del Sector Públic: Montse Milán
Comunicació: Àngel García, Carles Abelló
Política Educativa: Loles Vique
Prensa: Encarna Escribano
Relacions amb la Comunitat Educativa: Dolors Vallejo
Actuacions Jurídiques i de Mediació: Pedro Ocaña
Secretaria de la Dona: Estrella Gutiérrez
Coordinació i Dinamització dels Òrgans: Eva Masmiquel
Universitat: Cèsar Marín
Laborals: Conxita Mañé
No reglada: Heiko Puechel
Residències: Isidre Rabadà
Sector Discapacitat: Yolanda del Hoyo
Pública: Marta Tejedor
Etapa 0-3: Mireia Domínguez
Municipals: Mireia Giménez
Girona: Anna López

Lleida: Cristina Rodríguez
Vallès Occidental: Eduardo Núñez
Alt Penedès - Garraf: Josep Maria Cabeza
Vallès Oriental - Maresme - Osona: Quim Fornés
Baix Llobregat - Anoia: Marc Sangüesa
Barcelonès: Lourdes Bernat
Pública: Marta Tejedor
Etapa 0-3: Mireia Domínguez
Municipals: Mireia Giménez

2.11. 11è Congrés: Barcelona, 16 i 17 de novembre del 2012, amb el lema: "Més organització, més educació, més CCOO"

Reelecció de Montse Ros com a secretària general.

Després de 3 anys de mandat, Montse Ros presenta la dimissió i és substituïda per Manel Pulido com a secretari general. Montse Ros assumeix la responsabilitat de Política Educativa de la Federació de Enseñanza estatal. Aquest congrés es va fer amb una situació política i social molt regressiva, ja que, d'una banda, governava el PP a l'Estat i, de l'altra, CiU a la Generalitat. Ambdós governs van realitzar contundents retallades socials que van afectar els serveis públics. L'educació pública va patir forta disminució de recursos, mitjans i plantilla docent i no docent.

A més, a Catalunya la Generalitat en el darrer Govern tripartit amb el PSC a la Conselleria d'Educació havia aprovat, amb la complicitat de CiU, la Llei d'educació de Catalunya (LEC), a la qual ens vam oposar pel seu caràcter liberal, que obria la porta a la privatització de la gestió docent. El Govern de l'Estat, amb el PP, va aprovar una nova llei educativa, la LOMCE, molt conservadora, que es carregava els pilars de l'escola pública, integradora i universal. El nostre sindicat va convocar, conjuntament amb altres sindicats, manifestacions de rebuig de les dues lleis, tant la catalana com l'estatal.

L'acció sindical va estar marcada per aquest context tan negatiu, amb una continuada campanya en contra, en la qual nosaltres, braç a braç amb altres sectors de la comunitat educativa, a través del MUCE, vam oposar-nos-hi. En el sector públic docent vam lluitar per recuperar les millores laborals aconseguides a l'acord del 2005, intentant revertir les retallades.

També es van dur accions en altres àmbits educatius (en el lleure, menjadors escolars, personal vetllador, cases de colònies...) a fi de millorar les condicions laborals, amb la perspectiva d'aconseguir regular aquests sectors per mitjà de convenis col·lectius. Vam lluitar per assolir un conveni col·lectiu d'educació infantil en centres de gestió externalitzada.

Vam continuar reclamant l'augment de la inversió per a la formació professional, així com el desplegament de noves titulacions i el seu caràcter integral. A la universitat vam lluitar per a la millora de les condicions laborals tant del PDI com del PAS.

També en el sector privat concertat vam reivindicar mantenir el poder adquisitiu, l'estabilitat de les plantilles, afectades també per les retallades del Govern. A les universitats privades cal aconseguir un nou conveni col·lectiu que regulés millor les condicions i drets laborals del sector.

Entre les propostes de treball aprovades en el congrés, es va posar l'accent a augmentar i rejevenir l'afiliació; disposar de nuclis afiliats als centres de treball; mantenir la unitat sindical; reforçar el nostre estil sindical de proximitat com a bona eina per arribar més i millor al conjunt dels treballadors i treballadores; augmentar la representació laboral al conjunt de l'ensenyament, en el sector públic, en el privat concertat, en el laboral i en l'educació no reglada; continuar promovent la salut laboral per mitjà de la formació permanent, per a la qual cosa es va crear la secretaria corresponent, i fer especial atenció als col·lectius

emergents (TEI, lleure i personal vetllador) a fi d'organitzar-los sindicalment. En aquest congrés s'aprova el canvi de nom de la Federació d'Ensenyament, que passa a ser Federació d'Educació. El motiu és identificar més i millor el conjunt dels professionals del sector, que ja no són solament docents.

Històrica vaga a l'ensenyament contra la LOMCE i les retallades

Es rebaixen els diners destinats a cada centre educatiu, es redueixen les beques i es posa preu a la formació professional, entre altres mesures.

El passat 9 de maig, els professors, el personal d'administració, els estudiants i les associacions de pares i mares de totes les etapes de l'ensenyament van fer una vaga educativa que va aturar les classes des de l'educació infantil fins a la universitat, per reclamar la retirada del Projecte de llei orgànica de qualitat de l'educació (LOMCE) i en contra de les retallades.

La vaga es va fer a tot l'Estat i va tenir un ampli seguiment, ja que les polítiques de retallades tant del Govern del PP com del de la Generalitat són un greu atac contra tots els sectors de l'ensenyament.

Les reformes promogudes per Rajoy i Mas redueixen les plantilles de professors en més de 5.000 llocs de treball, rebaixen els seus sous, els del personal de suport educatiu i els d'administració i serveis fins a un 30%, augmenten les feines per realitzar i fan més precàries les condicions de treball.

Amb la LOMCE no es cobreixen les substitucions des del primer dia quan un mestre es posa malalt i s'augmenta el nombre d'alumnes per classe. Es rebaixen els diners destinats a cada centre educatiu, es redueixen les beques per als estudiants i es posa preu a la formació professional, entre altres mesures que perjudiquen als estudiants.

Més despeses per a les famílies

Amb les reformes i les retallades, les famílies hauran de gastar un 20% més en l'educació dels seus fills i veuran reduïda la seva participació en la construcció del projecte educatiu de cada centre.

A les universitats públiques la cosa no canvia gaire, ja que estan patint el tercer any consecutiu de retallades, a banda de

l'intent, per part de la Generalitat, de modificar els òrgans de govern i de representació amb la intenció de posar punt i final a la universitat pública com a servei als ciutadans, tant pel que fa a l'ensenyament com a la recerca.

Així, a les universitats, també es redueixen les plantilles i les fan més precàries les condicions de treball. S'augmenten els preus de les taxes d'accés per fer més difícil que hi pugui anar tothom i s'incrementa la

presència de grups econòmics i governamentals en els òrgans de govern per tenir més control sobre el seu funcionament.

És per tots aquests motius que la vaga va ser un èxit de participació. Les manifestacions convocades van omplir els carrers de les principals ciutats per reclamar la retirada de la LOMCE, al canvi de les polítiques de retallades afectades en els darrers temps i al manteniment d'una educació de qualitat. ■

La universitat, en lluita

La Generalitat de Catalunya destina cada vegada menys diners a la universitat pública catalana. Ha retallat un 18% els pressupostos des de l'inici de la crisi fins al 2012, i aquest any la retallada pot arribar a ser d'un 10% més.

Durant els darrers anys, la Generalitat tampoc ha pagat tot el que havia promès destinar a les universitats (més de 200 milions d'euros), i això ha fet que aquestes hagin hagut de demanar crèdits o fer mans i mànigues per quadrar els ingressos i les despeses.

El darrer curs, les taxes per inscriure's a la universitat han pujat un 67%, i el nombre de beques ha disminuït significativament, cosa que fa més difícil l'accés a aquests estudis superiors per als joves amb menys recursos.

Les condicions de treball del personal docent i investigador són cada vegada més precàries. Es retallen els sous i els drets i s'intenta culpabilitzar als professionals del sector que es mobilitzen, de manera que les protestes es converteixen en problemes d'ordre públic.

És per tota aquesta situació que els treballadors i treballadores de les universitats públiques es manifesten i fan evident la greu situació que viu la universitat a Catalunya, així com la manca de compromís de la Generalitat amb el model públic i de qualitat que havíem tingut fins fa ben poc. ■

Núm. 214, abril-juny del 2013, pàg. 23: "Històrica vaga de l'ensenyament contra la LOMCE"

Tots som Abel

El passat 20 d'abril, el professor Abel Martínez va morir a l'Institut Joan Fuster de Barcelona, com a conseqüència de l'agressió d'un alumne. L'incident va provocar la consternació de la comunitat educativa i de bona part de la societat catalana.

CCOO de Catalunya i la resta de sindicats van realitzar diverses mobilitzacions en record de l'Abel i per fer evident que no es tractava d'un accident imprevisible, sinó que està directament relacionat amb la degradada situació social que estem vivint.

Els governs del PP i de CiU no donen resposta als problemes que té la gent, i amb les seves retallades han contribuït a empitjorar-los encara més. Amb la precarietat no es poden resoldre els problemes actuals i volem que el dol per la mort de l'Abel serveixi per reflexionar sobre l'educació que tenim i per generar propostes per millorar-la. ■

Fets

Novembre del 2012: 11è Congrés de la Federació d'Ensenyament.

Setembre del 2012: recollida de signatures contra la retallada salarial per baixa laboral.

Gener del 2013: conflicte col·lectiu del personal d'educació especial.

Març del 2013: manifestació a Barcelona de la Plataforma Prou Retallades.

Maig del 2013: vaga del lleure educatiu. Vaga general de l'educació contra les retallades de la LOMCE.

Gener del 2014: acte d'homenatge i record a Fina Pujol, exsecretària general de la Federació d'Ensenyament.

Febrer del 2014: el MUCE promou la insubmissió contra la LOMCE.

Març del 2014: aprovació del currículum de primària de la LOMCE.

Abril del 2014: CCOO contra el decret de plantilles del Departament d'Ensenyament.

Juny del 2014: manifestació Somescola.

Setembre del 2014: jornada de CCOO sobre la FP: "Les claus de la FP".

Octubre del 2014: vaga general contra la LOMCE i les retallades educatives.

23 de novembre del 2014: primer dia dels 143 dies en total de presència de protesta de CCOO davant del Departament d'Ensenyament contra les retallades.

Desembre del 2014: campanya de CCOO contra la LGTBfòbia.

Febrer del 2015: eleccions sindicals a l'ensenyament públic. CCOO manté la segona posició.

Març del 2015: concentració davant del Parlament pels pressupostos.

Abril del 2015: concentracions silencioses de rebuig per les agressions comeses a l'IES Joan Fuster per la mort del professor Abel Martínez.

Maig del 2015: concentració de l'ensenyament no reglat contra la congelació salarial.

Maig del 2015: concentració de mestres de presons davant de la Conselleria de Justícia.

Maig del 2015: concentració de suport als estudiants Isma i Dani, detinguts i jutjats per participar a la vaga general de l'octubre del 2014.

Juliol del 2015: Manel Pulido és el nou secretari general de la Federació d'Ensenyament de CCOO en substitució de Montse Ros. És escollit en el Consell de la Federació d'Educació.

Setembre del 2015: JuntsxSí guanya les eleccions autonòmiques.

Novembre del 2015: assemblea sindical oberta de la CONC. Tancada sindical als locals del consorci contra les retallades.

Febrer del 2016: manifestació del MUCE contra el tancament d'aules d'infantil i primària i la massificació a secundària.

Maig del 2016: concentració davant del Parlament: "L'escola, cap plat buit".

Setembre del 2016: acampada unitària davant del Departament d'Ensenyament en defensa de l'ensenyament públic.

Febrer del 2017: acord sindical amb el Departament d'Ensenyament per a la convocatòria d'oposicions.

Març del 2017: vaga general de l'ensenyament estatal contra la LOMC.

Entrevista de la història de la Federació d'Ensenyament/Educació de CCOO de Catalunya

1. Dades personals

Nom i cognoms: Dolors Villaró Rovira

Formació: mestra de primària i d'infantil. Vaig començar a treballar l'any 1974 de mestra en una escola privada. L'any 1978 vaig entrar a la pública com a interina fins a l'any 1982, quan vaig aprovar les oposicions. Des d'aleshores vaig estar-me a l'escola Mas i Perera de Vilafranca del Penedès.

Quan i per què et vas afiliar a CCOO? El 1997, per afinitat sindical. Feia temps que era simpatitzant i hi col·laborava.

2. Dades sindicals

Quines responsabilitats i/o càrrecs has tingut a CCOO? Vaig ser representant sindical, primer a mitja jornada i després a jornada sencera a l'Alt Penedès i el Garraf. El 2004 vaig ser secretària general d'aquest territori. El 2007, de manera extraordinària, es van renovar càrrecs de l'Executiva de la federació. Vaig acceptar ser secretària d'Organització. El 2008, en el congrés de Terrassa, vaig revalidar aquest càrrec i també el 2012, en el següent congrés, fins a l'agost del 2014, quan em vaig jubilar.

Com a secretària d'Organització...Per què vas optar al càrrec de secretària d'Organització? L'Executiva em va proposar, i vaig acceptar-ho, per responsabilitat sindical.

Quins eren els objectius importants que tenies en aquest càrrec? Els objectius més importants eren actualitzar i racionalitzar millor l'administració econòmica de la federació, i també gestionar de manera òptima l'afiliació i el procés d'eleccions sindicals.

Quin balanç fas de la teva actuació i del sindicat durant el temps que va tenir-hi aquest càrrec? Personalment, el balanç és enriquidor, perquè vaig tenir l'oportunitat de conèixer el sindicat de manera més àmplia. El balanç de l'acció sindical també és positiu, ja que la federació va experimentar una embranzida que ens va permetre avançar.

Quin és el fet que consideres més significatiu? El fet més significatiu és haver aconseguit millorar la nostra capacitat financera. També vam fer augmentar molt l'afiliació, i vam aconseguir el major nombre de persones afiliades de la història de la nostra federació.

Quin paper ha tingut CCOO en els organismes unitaris? El paper que hi ha tingut el sindicat ha estat positiu.

Quin consideres que ha estat el paper de CCOO al món educatiu a Catalunya? CCOO ha estat i és un dels actors principals en el tema educatiu a Catalunya. Hem aportat molt a la millora de les condicions laborals i docents.

Quines dificultats consideres que hem tingut CCOO per assolir els nostres objectius? La principal dificultat ha estat l'actitud del Govern de la Generalitat, sobretot en els períodes representats per CiU, que han estat de confrontació amb les nostres propostes. Aquesta actitud ha obstaculitzat la negociació laboral per aconseguir millores, sobretot en els darrers governs. Aquest fet també es correspon amb l'actitud del Govern de l'Estat, en els anys del PP.

Quins són els reptes sindicals de futur? Quin tipus de sindicalisme consideres que s'ha de fer avui dia? Cal renovar els mètodes organitzatius per arribar millor al conjunt de la classe treballadora.

Quan plegues del càrrec, continues a l'estructura sindical amb alguna responsabilitat? Sí, com a membre de la Comissió de Control Administratiu i Financer de la CONC i també de la Comissió de Garanties de la Federació estatal.

Quins motius consideres que tenen les persones docents per afiliar-se a CCOO? Els motius, principalment, són que CCOO representa un sindicalisme útil per la informació, l'assessorament i la defensa de les condicions laborals i docents.

Consideres que és interessant posar al dia la història de la federació? Sí, és imprescindible per saber qui som i d'on venim.

1. Dades personals

Nom i cognoms: Gemma Rodríguez Narváez

Formació i experiència laboral. Graduada en secundària obligatòria. Màster de gestió d'empreses del lleure educatiu i també un altre de directora del lleure educatiu i sociocultural.

Vaig començar a treballar de ben jove, com a monitora de casals d'estiu; també he treballat de monitora i com a coordinadora de menjador a diverses empreses. Darrerament he treballat com a coordinadora pedagògica en diversos centres.

Quan i per què et vas afiliar a CCOO? El 2010, perquè era delegada no afiliada del nostre sindicat i com que em vaig implicar en tasques de responsabilitat vaig considerar que calia estar afiliada.

2. Dades sindicals

Quines responsabilitats i/o càrrecs has tingut? Soc delegada sindical i de prevenció en el sector del lleure educatiu. També membre del Comitè Negociador i responsable d'Eleccions Sindicals del sector. Soc secretària d'Acció Sindical i Lluita contra la Precarietat de la Unió Intercomarcal de CCOO del Baix Llobregat - Alt Penedès - Anoia - Garraf i membre del Consell de la Federació d'Educació.

Com a responsable d'eleccions sindical del lleure educatiu... Per què vas optar a aquest càrrec? Per responsabilitat sindical.

Quins eren els objectius més importants que tenies en aquest càrrec? Els objectius més importants eren estendre la nostra presència a més empreses i enfortir-nos en el sector.

Quin balanç fas de la teva actuació i del sindicat durant el temps que hi vas tenir aquests càrrecs? El balanç és positiu. En l'àmbit personal em vaig enriquir sindicalment, vaig aprendre nous coneixements. En l'àmbit sindical també fou positiu, ja que vam créixer en nombre de delegats i delegades sindicals i vam ampliar el nombre de permanents (persones amb hores per fer acció sindical) del sector.

Quin consideres que ha estat el paper de CCOO al món educatiu de Catalunya? En el sector del lleure educatiu hem estat el sindicat pioner i de referència. Un bon exemple d'aquest fet és que la nostra federació va canviar el nom d'ensenyament a educació per representar els nous sectors educatius com el nostre.

Quines dificultats consideres que hem tingut CCOO per assolir els nostres objectius? Les principals dificultats han estat la falta de conscienciació sindical dels treballadors i treballadores del sector, la poca estabilitat laboral de la nostra feina i que, sovint, es perden representants sindicals a causa de les subrogacions de servei.

Quina ha estat la relació de la federació amb les CCOO de Catalunya? La relació ha estat positiva, sempre hem tingut el seu suport.

Consideres que la unitat sindical ha estat un objectiu important en l'ensenyament? Sí, perquè enforteix els treballadors i les treballadores del sector. Fins ara, la relació ha estat correcta amb la UGT, però amb l'entrada de la USOC estem a la perspectiva de veure què passarà.

Quins són els reptes sindicals de futur? Quin tipus de sindicalisme consideres que s'ha de fer avui dia? Els reptes principals són lluitar contra la precarietat i incorporar afiliació i persones delegades. També és important organitzar la nostra presència en les empreses multiserveis i millorar el nostre model de sindicalisme de proximitat.

Consideres que és interessant posar al dia la història de la federació? Sí, i estendre el seu coneixement a la gent jove.

congrés

BARCELONA
17 - 18 MARÇ 2017

educació

Fem CCOO. Fem Educació

2.12. 12è Congrés: Barcelona, 17 i 18 de març del 2017, amb el lema: Fem CCOO. Fem educació

Secretari general: Manel Pulido

Secretaria d'Organització: Montserrat Margalef

Secretaria de Formació: Yolanda Pérez

Secretaria d'Escoles Municipals: Mireya Giménez

Secretaria de Política Universitària: Eduardo Núñez

Secretaria d'Àrea Pública i Acció Sindical Pública: Marta Tejedor

Secretaria d'Assessorament i TLC: Mireia Domínguez

Política Educativa: Teresa Esperabé

Comunicació: Juan José Bravo

Prensa: Carles Abelló

Secretaria d'Acció Sindical: Sonia Barzano

Secretaria d'Igualtat i Solidaritat: María Celeste Attias

Acció Sindical no Reglada: Heiko Puechel

Acció Sindical Privada Concertada: Lourdes Sindreu

Acció Sindical Laboral: Conxita Mañé

Acció Sindical Universitat: Cèsar Marín

Acció Sindical Sector Discapacitat: Estrella Gutiérrez

Acció Sindical Lleure Educatiu: Alcía Ruiz

Barcelonès: Marta Longares, Sole Gálvez

Tarragona: Joel Fernández García

Girona: Anna López Carbonell

Lleida: Pere Sánchez

Vallès Occidental: Jaume Zamorano

Baix Llobregat - Anoia: Marc Sangüesa

Vallès Oriental - Maresme - Osona: Isabel Huertas

2.12. 12è Congrés: Barcelona, 17 i 18 de març del 2017, amb el lema: Fem CCOO. Fem educació

Elecció de Manuel Pulido com a secretari general.

El congrés es va realitzar en un context de resistència davant de les retallades i també contra la llei educativa del PP, la LOMCE, pensada per retallar la inversió educativa, sobretot per al sector públic, de talant conservador.

També a Catalunya, noves disposicions del Govern de la Generalitat van afegir dificultats per a l'educació pública, com la imposició de taxes per a estudis al sector de la FP. Davant d'aquestes mesures regressives, la resposta sindical, amb la participació activa de CCOO, va ser continuada. Les vagues del 9 de maig i del 24 d'octubre del 2013 expressaven amb força la lluita per a la defensa de l'educació pública.

També vam mantenir accions contra el desplegament de la LEC, que va obrir la porta a l'increment de la privatització de serveis i a la gestió jerarquizada dels centres d'ensenyament i del personal corresponent per mitjà d'un nou decret de gestió de centres.

La retallada pressupostària del Departament d'Ensenyament va posar en perill el caràcter inclusiu de l'escola i la pèrdua d'equitat. Van augmentar els problemes d'escolarització, amb el tancament d'aules de P3 i, fins i tot, d'escoles públiques. Es van massificar les aules de secundària amb l'augment de les ràtios escolars. Tots aquests problemes van rebre una forta contestació sindical, amb continuades accions amb les escoles, amb manifestacions i concentracions al carrer, i amb mocions municipals.

La FP va patir modificacions que van portar a la liberalització de la formació ocupacional, que va passar a ser objecte de negoci privat. Mentrestant la FP reglada va disminuir la inversió i es va fomentar la mercantilització de la formació, com també l'externalització de la formació dual, fets que van tenir forta contestació sindical.

El manteniment de la unitat sindical va ser un element clau per oposar-se a aquesta ofensiva governamental. Es va continuar reforçant el MUCE. També es va constatar la falta de participació de l'Assemblea de Docents. Es va donar suport a la Plataforma Unitària en Defensa de la Universitat Pública (PUDUP), a Somescola i al moviment 0-3 anys.

Vam continuar amb accions per aconseguir un conveni català per a l'educació infantil i perquè s'apliqués el conveni col·lectiu del personal d'universitats privades i el conveni autonòmic d'atenció al personal amb discapacitat.

En la qüestió organitzativa es va constatar la dificultat per introduir el nostre missatge sindical als centres de treball. Això ens va portar a la necessitat de repensar l'acció sindical per aconseguir més participació i també per arribar als sectors més precaris. També hi ha hagut dificultats per mobilitzar els docents i no docents davant les retallades. Pel que fa a l'escola privada concertada hi ha hagut un important augment de delegats i delegades sindicals, i s'ha passat a ser un sindicat important en aquest sector.

Es van aprovar un seguit de propostes sindicals recollides en el Pla d'acció: reforçar la negociació col·lectiva; acon-

seguir recuperar els drets laborals perduts amb les retallades; dignificar el treball docent; tenir en compte la salut laboral; reforçar el paper de l'afiliació cercant noves formes de participació; millorar els resultats de les eleccions sindicals; dinamitzar el MUCE i mantenir la unitat sindical; defensar la igualtat, la diversitat i la cooperació, tenint en compte la perspectiva de gènere, com a valors positius de l'educació; lluitar pel respecte a la diversitat sexual i contra l'assetjament per raó de sexe; aconseguir convocar oferta pública per l'ocupació, reduint la temporalitat i la interinitat; planificar bé l'oferta de l'escola privada concertada, i aconseguir regular, per mitjà de nous convenis col·lectius, el sector del lleure i l'educació no reglada.

CCOO defensa el model d'escola catalana

Recentment hi ha hagut una política educativa de gran consens a Catalunya. La que va definir el model lingüístic de l'escola catalana. Aquest model es va construir als llargs, alguns que cal bé ho dupeu, concretament a Santa Coloma de Gramenet. Es va construir des de les associacions de pares, des dels moviments de renovació pedagògica, des dels ajuntaments del PSUC, des de CCOO. La seva premissa era no separar les criatures per la llengua d'origen, de les seves famílies perquè tothom acabés l'escola amb un coneixement equivalent del català i del castellà. Al País Basc ho van fer diferent, amb escoles que parlaven en euskara i escoles que ho feien en castellà. Aquest model d'ha demostrat ser: més segregador socialment i menys eficient a l'hora d'incorporar alumnes de moltes llengües familiars diferents. Des del perfil de Convergència i del PSC, però quan la Generalitat governada per Puig va tenir competències educatives, va optar pel model que ja estava portant a terme en molts llocs.

Metodològicament es va optar per l'immersió lingüística, que consisteix a convertir el parlar exclusivament en català, llengua del país però minoritzada en els parlars, i a introduir progressivament el castellà i les llengües estrangeres. Es va treballar amb escoles de Finlàndia i el Canadà, i amb el suport d'universitats i es va aconseguir una qualitat pedagògica prou reconeguda. El model no ha presentat obstacles significatius i socialment ha facilitat la cohesió i la coexistència en un país fet de migracions successives.

En temps que el BR ha tingut escòndre un conflicte lingüístic que aquest model havia evitat. Va organitzar i finançar des d'unitats a escoles elegint, que determinades criatures relectin les classes exclusivament en castellà, i van acabar obtenint sentències de poc sentit lingüístic i pedagògic, que involucren el percentatge exacte d'hores de classe que calia fer en castellà, sense permetre variacions entre escoles o parèdats, ben intencionables.

Així, la Unió Europea recomana una estratègia perquè l'alumnat desenvolupi la "competència plurilingüe", molt semblant a la pedagogia de la immersió lingüística però que fa valer les aproximadament dues-cornes llengües que es parlen a qualsevol país d'alt Europa. És una bona actualització i no qüestionem que l'alumnat, sigui quin sigui la seva llengua o llengües familiars, convisqui als mateixos centres, es reconegui i valgui els seus coneixements, les llengües i la convivència i la cohesió social.

També de les CCOO hem de destacar totes les altres reivindicacions treballades en el camp de l'educació. Deducació lèica, per no separar l'alumnat per creences religioses; la coeducació, per no segreguar per la reproducció de rols de gènere; l'escola inclusiva, per no segreguar per capacitats; l'escola gratuïta, per no segreguar per poder adquisitiu. Aquesta pluralitat a les escoles fa la imatge qualsevol tipus d'oblitament i permetria molt més la "transmissió" de la construcció personal i la creació de coneixement. Però no ho hem aconseguit. Les altres polítiques educatives no han tingut consens i ara tenim escoles que separen els nens o les nenes; escoles de pagament, que separen l'alumnat segons la capacitat de pagar; març de les famílies; escoles religioses i religioses a l'escola pública, que tenen com a missió la transmissió d'una doctrina. I un passaport tercermundista per fer possible la inclusió educativa de l'alumnat més desavantatjat amb dificultats funcionals. La percepció de qualitat i efectivament està en la pluralitat i la inclusió, i molt lluny de les reduccions i les avaluacions estandaritzades.

Tot i així, socialment de CCOO al personal educatiu que intenta transformar aquest model d'escola, que és el que convé a la classe treballadora. **Mercedes Ros**

Núm. 233, octubre-desembre del 2018, pàg. 2:
"Editorial: CCOO defensa el model d'escola catalana"

Fets

Març del 2017: 12è Congrés de la Federació d'Educació de CCOO. Manel Pulido és escollit secretari general.

Març del 2017: concentració del personal de centres d'atenció de persones amb discapacitat intel·lectual.

Octubre del 2017: concentració unitària "Que no ens toquin l'educació".

Novembre del 2017: concentració en defensa de l'escola catalana i contra la criminalització del personal educatiu.

Gener del 2018: sentència a favor del PDI temporal, com a resultat del recurs de CCOO.

Gener del 2018: jornada "Coeducar per innovar".

Març del 2018: manifestació en suport al model educatiu del nostre país

Abril del 2018: suport als i les docents de l'IES Palau de Sant Andreu de la Barca

Maig del 2018: concentració a la Delegació del Govern: "Ni LOMCE, ni retallades ni criminalització"

Maig del 2018: píndola informativa, "Transformar la mirada davant la realitat LGBTI a l'aula"

Entrevista de la història de la Federació d'Ensenyament/Educació de CCOO de Catalunya

1. Dades personals:

Nom i cognoms: Manel Pulido Guerrero

Formació. Enginyer tècnic en obres públiques. Professor de tecnologia de secundària. El 1996 vaig començar a treballar com a enginyer en una empresa privada. Després vaig passar-me a l'ensenyament, que era una feina que creia que m'agradaria. El 1997 vaig començar a treballar a l'IES Arquitecte Manuel Raspall, de Cardedeu, com a professor substitut. El 1998 vaig continuar en aquest institut, a la UAC, com a profe interí. El curs 1999-2000 vaig anar també com profe interí a l'IES Les Termes de Sabadell. El 2001 vaig aprovar les oposicions i vaig continuar a Les Termes. El 2002 vaig entrar com a profe amb plaça a l'Institut de Badia del Vallès.

Quan i per què et vas afiliar a CCOO? El 2001, perquè vaig considerar la necessitat d'estar afiliat a un sindicat com a treballador assalariat. Vaig optar per CCOO com a sindicat de classe, important, i per afinitat ideològica.

Quina edat tenies quan et vas afiliar? 28 anys.

2. Dades sindicals:

Quines responsabilitats i/o càrrecs has tingut durant la teva vida sindical? El curs 2003-2004 vaig agafar una

mitja jornada sindical a la Federació d'Ensenyament de CCOO del Vallès Occidental. Vaig estar-m'hi 2 cursos i després vaig tornar al centre. Hi vaig tornar per motius familiars.

El 2009 vaig tornar al sindicat a jornada completa. Com a permanent sindical i responsable d'Organització a la Federació d'Ensenyament de CCOO del Vallès Occidental.

El setembre del 2011 vaig ocupar el càrrec de responsable d'Acció Sindical de la Federació d'Ensenyament, en substitució del company Jesús Martínez, que va passar al Gabinet Jurídic.

El 30 juny del 2015 sóc escollit Secretari General de la FECCOO, per mitjà del Consell de la Federació d'Ensenyament, en substitució de la Montse Ros, càrrec revalidat en el darrer congrés, que va tenir lloc al març l'any 2017.

Per què vas optar a aquest càrrec? Vaig acceptar ser responsable d'Acció Sindical per responsabilitat i compromís sindical. Per les mateixes raons, vaig acceptar ser secretari general, i també perquè garantia la renovació generacional en aquesta responsabilitat.

Quins eren els objectius importants que tenies en aquest càrrec? Mantenir l'estructura sindical en un context molt difícil d'atac continuat al sindicalisme de classe.

Quin balanç fas de la teva actuació i del sindicat durant el temps que ets secretari general? He volgut recuperar els drets laborals i aconseguir-ne de nous; garantir la renovació generacional de l'actiu sindical; incrementar l'afiliació i millorar la seva participació en la presa de decisions, i passar a ser el primer sindicat de l'educació a Catalunya.

Quines han estat les relacions amb altres organitzacions de la comunitat educativa? Amb quines? Hem tingut bona relació amb els moviments de renovació pedagògica (MRP), la FAPAC, la FAPAES i els sindicats d'estudiants, excepte amb el Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans. També amb tots els partits parlamentaris, excepte amb la CUP, amb qui no tenim relació perquè no la volen tenir amb nosaltres. Tenim també bona relació amb els altres sindicats de l'ensenyament, malgrat la competència sindical.

Quin paper té CCOO en els organismes unitaris? Un paper molt important perquè tenim el convenciment que les instàncies unitàries com el Marc Unitari de la Comunitat Educativa (MUCE) són fonamentals per a la defensa dels drets educatius.

Quin consideres que ha estat i és el paper de CCOO en el món educatiu de Catalunya? Per la mateixa concepció de CCOO, com a sindicat sociopolític, lliguem la defensa dels drets laborals amb el servei públic educatiu. Quines dificultats consideres que CCOO tenim per assolir els nostres objectius? D'una banda, l'individualisme social, que també es reflecteix en l'educació. Parlo de la

falta de consciència i de compromís dels docents pel que fa a la necessitat d'organitzar-se sindicalment.

De l'altra, el fet que part de la nostra afiliació no s'identifiqui en primera persona amb l'organització i tingui una actitud més usuària que de protagonisme actiu.

Quins són els reptes sindicals de futur? Quin tipus de sindicalisme consideres que s'ha de fer avui dia? Cal augmentar l'afiliació i garantir la seva participació. També s'ha d'aconseguir que els nostres delegats i delegades sindicals augmentin la seva afiliació a CCOO.

Quina ha estat la relació de la federació amb la CONC? Bona, formem part del mateix projecte.

Quins motius consideres que tenen els docents per afiliar-se a CCOO? Per motius ideològics, per fomentar el sentit crític de l'educació i del conjunt de la societat.

Per motius laborals, perquè només amb organitzacions fortes podem defensar els drets laborals i educatius.

Consideres que és interessant posar al dia la història de la federació? Sí.

Ni LOMCE,

El 8M ens mobilitzem!
ni retallades
ni criminalització

3. Transversalitat i intervenció sociopolítica

3.1. Propostes de Política Educativa

La Federació d'Ensenyament (ara, d'Educació) de CCOO, coherent amb un dels seus eixos fundacionals: lluitar per la millora de l'educació del nostre país, sempre s'ha dotat de la Secretaria de Política Educativa en els seus òrgans de direcció. Aquest àmbit de treball s'ha coordinat amb la Confederació Sindical de les CCOO de Catalunya, la qual, en el marc de l'acció sociopolítica, ha treballat les polítiques educatives i universitàries, el seu paper i la seva funció tant com a instrument per al desenvolupament econòmic i social del país com en tant que contribució a la igualtat d'oportunitats i al desenvolupament integral de les persones treballadores.

Des de l'àmbit de treball de les polítiques educatives s'han realitzat debats, s'ha analitzat críticament l'evolució de les polítiques educatives i universitàries, tant pressupostàriament i organitzativament com en l'àmbit dels objectius, s'han elaborat propostes educatives i formatives, s'ha intervingut en els debats legislatius i socials, etc., s'ha col·laborat amb els moviments de renovació pedagògica i les diferents organitzacions actives de la comunitat educativa i universitària, i s'ha participat en els organismes unitaris de l'educació de tots els nivells amb la voluntat d'elaborar posicions col·lectives de política educativa.

Al mateix temps hem participat activament amb les nostres propostes als organismes de representació institucional del nostre país: consells escolars municipals, territorials i de Catalunya, consells socials d'universitat i al Consell Interuniversitari de Catalunya.

A continuació detallem alguns dels posicionaments i de les accions que hem realitzat en aquest camp, propostes i mesures que hem treballat de manera oberta i participativa, a través de grups de treball, jornades de debat i recerques, juntament amb professorat i centres, que han permès conèixer de manera crítica les seves experiències, i amb diversos ponents de reconegut prestigi internacional de l'Estat i de Catalunya.

En relació amb el nostre model educatiu:

Un ensenyament i una escola inclusiva per a tothom

Hem treballat i hem impulsat la definició de les característiques que ha de tenir un ensenyament inclusiu en el marc d'una escola inclusiva per a tothom que prevegi tots els nivells educatius de l'ensenyament obligatori i no obligatori. Hem introduït i impulsat el concepte d'atenció a la diversitat, les adaptacions curriculars i l'ensenyament personalitzat.

Educació comprensiva i equitativa, la LOGSE i la LOE

Amb el desenvolupament i l'aplicació de la LOGSE vam abordar les qüestions més relacionades amb els canvis de model organitzatiu i el model educatiu amb l'objectiu

d'adoptar un corpus conceptual i teòric que fonamentés la pràctica sindical amb la intenció de millorar els projectes de llei.

Va tenir molta rellevància el debat i l'assumpció de la comprensivitat del sistema educatiu des de l'educació primària fins a l'ESO, la creació d'una

AUCA

de las **LEYES** de la **UCD**
contra la **ESCUELA PUBLICA**

La ley de 1964 que crea el "Sistema de Enseñanza Religiosa" (1964)

La ley de 1964 que crea el "Sistema de Enseñanza Religiosa" (1964)

La ley de 1964 que crea el "Sistema de Enseñanza Religiosa" (1964)

La ley de 1964 que crea el "Sistema de Enseñanza Religiosa" (1964)

La ley de 1964 que crea el "Sistema de Enseñanza Religiosa" (1964)

La ley de 1964 que crea el "Sistema de Enseñanza Religiosa" (1964)

La ley de 1964 que crea el "Sistema de Enseñanza Religiosa" (1964)

La ley de 1964 que crea el "Sistema de Enseñanza Religiosa" (1964)

La ley de 1964 que crea el "Sistema de Enseñanza Religiosa" (1964)

La ley de 1964 que crea el "Sistema de Enseñanza Religiosa" (1964)

La ley de 1964 que crea el "Sistema de Enseñanza Religiosa" (1964)

La ley de 1964 que crea el "Sistema de Enseñanza Religiosa" (1964)

La ley de 1964 que crea el "Sistema de Enseñanza Religiosa" (1964)

etapa educativa d'educació infantil de 0-6 anys, el nou batxillerat de dos anys i la nova FP de tipus modular, com a possibilitat per al conjunt de l'alumnat i no com a via d'escapament per a l'alumnat que no superés la secundària obligatòria.

Aquest fet permetia materialitzar en propostes concretes la crítica ideològica que ja havíem fet als anys setanta a la LGE, i que la LOGSE venia a superar, de manera que

consolidava el que nosaltres sempre havíem defensat: un ensenyament únic i obligatori fins als 16 anys.

Hi van haver altres posicionaments que ni LOGSE ni LOE han resolt: cos únic d'ensenyants, major opció per a l'ensenyament públic i major control dels concerts educatius, la igualtat, l'equitat i la gratuïtat real dels ensenyaments...

Formació al llarg de la vida

La formació de les persones adultes ha estat de sempre un punt d'especial interès per a la federació i la CS de la

CONC per la seva funció específica, la que té en el conjunt del sistema educatiu. Amb el canvi de model impulsat pel Govern de la Generalitat de Catalunya i que tenia, amb l'adscripció a la Conselleria de Benestar Social, el seu punt més exemplificant, vam incidir-hi de manera directa, impulsant propostes perquè aquest àmbit fos competència del Departament d'Ensenyament,

com finalment es va aconseguir. Es va assolir, d'aquesta manera, el reconeixement del seu caràcter educatiu i formatiu.

En tot moment hem impulsat el debat de la formació al llarg de la vida com un dret de les persones treballadores i al qual cal dedicar una atenció específica amb recursos i propostes organitzatives. Tot i això som conscients que aquest és un àmbit de treball que l'Administració, tant la general com l'educativa, qüestiona, basculant entre el caràcter assistencial de l'oferta, entesa com a segona oportunitat, o el caràcter supeditat a les necessitats del sistema productiu com a reciclatge laboral.

Formació professional

Hem participat activament en els debats sobre la formació professional i el paper que ha de tenir en la societat actual. Hem defensat la integració dels diferents subsistemes de FP, fent confluïr la inicial, l'ocupacional i la contínua, i un model de FP dual al servei de la formació de l'alumnat i facilitador dels processos de transició i inserció laboral en condicions i garanties, que sigui capaç de relacionar les necessitats dels joves amb els compromisos

i la responsabilitat de les empreses i eviti possibles perversions fraudulentes. Un model de FP arrelat al territori, participat pels diferents agents que intervenen en el sector productiu i estretament relacionat amb el món del treball i l'empresa.

Escoles 0-3. Educació especial, lleure educatiu, vetlladores, TEI...

Han estat àmbits de treball específic que, al llarg d'aquests anys, han permès elaborar propostes i intervenir, tant en el reconeixement de la necessitat del sistema de dotar suficientment i amb garanties l'oferta educativa i professional de cadascun d'aquests àmbits, com en la dotació suficient i en les condicions de qualitat dels diferents professionals que han d'interactuar per assolir les finalitats proposades. Un marc de treball que ha permès que

aquests nous sectors s'organitzin en la federació i impulsin la millora de les condicions de treball i de la qualitat de l'ensenyament.

Intervenció psicopedagògica dels departaments d'orientació als IES

Al llarg dels anys hem anat definint, amb la participació directa dels professionals implicats, les funcions psicopedagògiques que ha de fer el professorat de les especialitats de psicologia i pedagogia terapèutica (PT) als IES, amb la intenció de ser útils als centres i fer compatibles les seves funcions amb les que tenen definides els equips d'assessorament i orientació psicopedagògica (EAP). Cal dir, i reconèixer, que bona part de les especificacions que el Departament d'Ensenyament ha anat generant en els instruccions d'inici de curs formen part de les propostes sindicals que CCOO hem anat elaborant i presentant.

La participació institucional i el debat legislatiu

El Consell Escolar de Catalunya, els consells territorials i municipals d'educació, els consells socials de les universitats i el Consell Interuniversitari de Catalunya

La federació i la CONC han format part, de manera activa i compromesa, d'aquests òrgans de participació. Hem intervingut en tot moment amb propostes davant de les iniciatives i els projectes legislatius que es debaten als diferents consells on s'han recollit algunes de les nostres propostes, sempre menys de les aportades.

ATUREM LA LOMCE

Perquè no solucionem els problemes de l'educació

Perquè volem treballar amb dignitat

Perquè estimen la nostra llengua i la nostra cultura

Perquè el dret a l'educació ha de ser universal

CCOO Comissió de Control i Observadors de Catalunya, País Valencià i Illes Balears

Aturem la LOMCE

CCOO Comissió de Control i Observadors de Catalunya, País Valencià i Illes Balears

Malgrat el reconeixement de la tasca i les propostes argumentades i realitzades pel sindicat, la nostra incidència real, com la de la majoria d'altres organitzacions i/o persones no lligades a l'Administració, són escasses, atesa la manca de cultura de diàleg i participació que ha mostrat l'Administració educativa al llarg

de tots aquests anys. En tot cas, cal valorar positivament la participació tant per la qualitat de les aportacions fetes, algunes de les quals, a la llarga, s'han anat obrint pas, com per la capacitat de consolidar aliances amb altres agents socials i de la comunitat educativa i incidir en els debats de fons de la política educativa del país.

El debat legislatiu

Els debats legislatius han estat importants i també els posicionaments que hem tingut en relació amb l'Estatuto de Centros Docentes de la UCD, amb la LODE i la LOMCE, passant per la LOGSE, la LOCE, la LOE i la LEC, la Llei de FP o els diferents canvis legals en relació amb les lleis universitàries, i, en tots els casos, tant amb lleis estatals com amb lleis catalanes. En tot moment ho hem fet impulsant grups de treball, organitzant jornades

amb presència de professionals diversos per fer debats participatius sobre els projectes corresponents i fer propostes per millorar els textos.

En relació amb la participació en fòrums de debat sobre temes de política educativa

Hem participat, al llarg dels anys, en distintes jornades públiques sobre temes educatius adreçades al conjunt de la comunitat educativa, organitzades per distintes institucions: universitats, MUCE, AMPA, col·legis professionals, organitzacions polítiques o claustres de centres i universitats. Hi hem participat oferint un discurs educatiu i, en algun moment, pedagògic, sobre diferents temes.

Hem estat convidats a participar en distintos grups de treball relatius a política educativa de diferents institucions. Volem realçar, per la seva importància, grups impulsats per la Fundació Jaume Bofill (anuaris d'educació, d'atenció a la diversitat...); per la Facultat de Pedagogia de la UB, sobre discriminació escolar o pressupostos d'educació; per l'Institut del Teatre, sobre ensenyaments artístics; pel Departament d'Ensenyament, sobre l'educació de les persones adultes; pel Consell Econòmic i Social de Catalunya, en un estudi relatiu a diferències socials i discriminació educativa, etc.

Hem participat també -i hi hem realitzat aportacions- en els debats sobre el Llibre Blanc de la Universitat de Catalunya, elaborat per l'Associació Catalana d'Universitats (ACU) i hem reflexionat sobre el tipus d'universitat que havíem d'impulsar com a sindicat.

Els cursos de formació continuada

En tot moment hem considerat que la formació continuada és un dret dels treballadors i treballadores, i que cal garantir-lo, tant pel que fa a l'oferta com a la seva qualitat. És per això que més enllà de la reivindicació davant de les administracions per garantir el dret, ens hem implicat directament fent ofertes específiques de cursos de formació continuada de qualitat que tinguin un valor afegit en relació amb les ofertes estàndards existents.

Així, hem organitzat diversos cursos adreçats a les persones que volen exercir de director o directora de centres educatius, en els quals s'abordaven dos temes de política educativa cabdals, perquè des de les direccions dels centres s'impulsessin projectes educatius i pedagògics coherents amb la seva realitat: l'atenció a la diversitat dintre

d'un ensenyament inclusiu i la programació pedagògica per competències.

Hem ofert cursos relacionats amb qüestions transversals que feien referència a valors de solidaritat i de la cultura de la pau, a eines per a l'acció tutorial i de millora didàctica o de millora de l'exercici professional i relacionats amb qüestions de salut i prevenció de riscos laborals. N'hi ha hagut d'altres orientats a les persones que volen preparar-se les oposicions d'accés a la funció pública docent i per als que volen accedir als llocs de treball a l'estranger.

La constitució de la Fundació d'Investigacions Educatives i Sindicals (FIES)

Als anys noranta del segle passat, la Federació de Enseñanza estatal va impulsar la creació de la fundació FIES, de la qual vam ser membres fundadors i érem presents al patronat corresponent. L'objectiu proposat per la fundació era establir fòrums de debat públics i oberts a la ciutadania sobre temes educatius i sindicals. Algunes de les actuacions de la fundació es van dur a terme a Catalunya, com els dos cicles de cinc conferències cadascun amb el títol "Democràcia i educació". L'objectiu era oferir idees i opinions plurals, majoritàriament de persones no lligades a l'educació.

En el marc de les activitats de la FIES es va fer a Tarragona l'exposició: "La escuela de la Segunda República" amb la conferència de l'historiador Andreu Mayayo, i es va impulsar i editar, conjuntament amb l'edi-

torial Octaedro de Barcelona, una col·lecció de nou llibres amb el títol general de "La escuela del nuevo siglo" i "La política educativa universitaria".

Altres actuacions

Sense ànims de ser exhaustius assenyalarem algunes iniciatives concretes realitzades al llarg de tots aquests anys i que han tingut una especial incidència en la realitat educativa del país:

"La incertesa d'educar": exposició que parla sobre l'educació sense encotillament professional i cercant respostes sindicals. L'exposició està feta en format físic i electrònic. El debat participatiu posterior sobre l'educació que volem és un intent de posar al dia el nostre ideari educatiu.

La llengua i l'escola: jornades dels Països Catalans, impulsades conjuntament amb els federacions d'Ensenyament del País Valencià i les Illes (i, en algunes edicions, amb la participació de representants sindicals d'Andorra i de la Catalunya Nord), que s'han consolidat com un espai de trobada periòdic amb la participació del Servei Lingüístic de CCOO de Catalunya i els de les altres confe-

deracions, i en les quals hem anat elaborant i actualitzant els nostres plantejaments sobre la política lingüística. Podem ressenyar també la nostra participació activa en la fundació de Somescola, una plataforma unitària que lluita per defensar la llengua i l'escola catalanes.

La convivència i l'educació: en jornades i grups de treball, en diversos moments, o posicionaments públics, en d'altres, en els quals hem abordat aquesta temàtica d'interès i molt actual ja que periòdicament apareixen casos que situen el tema de la conflictivitat, la violència i l'assetjament escolar a les aules.

L'educació per la pau i la solidaritat: aquesta ha estat una temàtica que hem anat treballant al llarg dels anys i que ha volgut dotar d'eines concretes d'intervenció l'aula per promoure els valors de la pau i la solidaritat. Hem elaborat materials i realitzat jornades i accions

formatives. Conjuntament amb la Fundació Pau i Solidaritat de CC.OO hem promogut accions als centres educatius per conèixer la realitat global i també hem promogut i difós en diverses ocasions brigades solidàries, de manera molt especial, amb Nicaragua, per contribuir a un projecte d'educació comunitària de persones adultes.

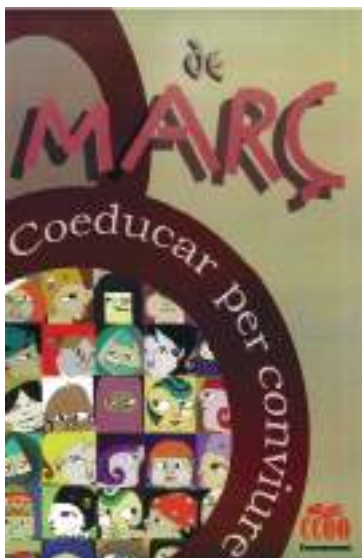
3.2 La construcció d'un sindicat de dones i homes amb una mirada feminista

CCOO, des dels seus inicis, es va anar impregnant de les aportacions, les reflexions i les lluites del moviment feminista. Les dones, al sindicat, estaven en lluita compartida amb els companys, per millorar les condicions de treball i de vida de la classe obrera, alhora que moltes d'elles hi aportaven la mirada de gènere, que mostrava com les dones, pel fet de ser dones, patien una doble explotació, com a obreres i com a dones.

Així doncs, es va crear un espai on les dones ens podíem retrobar amb calma i sense gaires prejudicis, on podíem compartir els nostres anhels comuns, les experiències i les reflexions feministes.

De mica en mica es van constituir dos grups de treball coordinats, un d'ells molt estable, format per dones amb dedicació total o parcial al sindicat i dones que feien la jornada completa al seu centre de treball, dones amb militància sindical exclusiva i dones que compaginaven militància sindical amb militància feminista o altres militàncies, dones de tots els nivells educatius, des d'escoles bressol a universitat. I un altre grup de tots els sectors: públic, privat, laboral, universitari i de diversos territoris de Catalunya.

Les secretaries de les dones han tingut un paper important per fer sentir la veu de les dones, perquè el sindicat anés assumint que les polítiques d'igualtat han de formar part dels seus principis i l'han d'impregnar -perquè sovint el considerem massa masculinitzat- de la mirada de les dones, tant en l'organització com en l'acció sindical, la política educativa, les publicacions, els actes, els seminaris, els cursos...

Es va participar activament en el disseny de les campanyes de les eleccions sindicals (ES) intentant donar a totes les campanyes (llistes, propaganda, propostes...) una perspectiva de gènere.

Es van mantenir contactes amb el Departament d'Ensenyament, l'Institut Català de la Dona i els grups parlamentaris per explicar-los les nostres propostes, denunciar l'incompliment dels plans d'igualtat i exigir-los la revisió dels llibres de text i les dades segregades per sexes.

La Secretaria de la Dona de la Federació d'Ensenyament va debatre i proposar des dels seus inicis mesures per impulsar plataformes amb propostes per afavorir la igualtat entre homes i dones. Es van elaborar propostes per als acords d'interines i de maternitat, i s'anava revisant la

cobertura de la maternitat en tots els convenis de la federació.

Algunes de les mesures més destacades dels diferents moments d'aquests 40 anys han estat:

- Amb referència a l'accés a l'ocupació: participació sindical, llenguatge no sexista i mesures d'acció positiva.

- Formació contínua i per a la promoció: facilitar l'accés a les dones.

- Condicions dels llocs de treball: revisar els criteris de classificació professional i els criteris de valoració dels llocs de treball, exigint criteris objectius i mesurables.

- Regulació dels permisos necessaris i de la jornada tenint en compte la qualitat del servei i les necessitats personals i socials: impulsar els permisos i excedències per tenir cura de criatures, per part dels pares, articulant un permís individual de paternitat de quatre setmanes i regulant els permisos per cuidar persones.

- Definició de les conductes i sancions referents a l'assetjament sexual: articular mecanismes àgils

per a la resolució i considerar l'assetjament sexual un risc per a la salut.

- Creació de comissions per a la igualtat d'oportunitats que garanteixin la igualtat d'oportunitats i de tracte als centres de treball i en la negociació col·lectiva i que puguin recollir les possibles denúncies de discriminació per raó de sexe.

Es va iniciar una participació periòdica en els informes sectorials i generals de la federació i es van editar diversos quaderns sobre permisos derivats de la maternitat i la paternitat en els diferents sectors.

A partir del març del 1988 s'incorpora el suplement "8 de Març" a l'Informa de la Federació d'Ensenyament, en el qual es publiquen articles tant d'àmbit pedagògic com

social i sindical. Es va comptar amb la participació de diferents col·laboradores que van fer possible, any rere any, omplir de contingut aquests monogràfics.

El mes de març del 1989 es publica un fullet específic de proposta de treball: "Per què no tornem a escriure els contes de fades?", i es continua amb diferents articles d'especial interès com:

- "El pla del Departament d'Ensenyament es queda en no-res: propostes de CCOO per a la igualtat d'oportunitats de les dones a l'ensenyament", d'Encarna Fernández.

- "Quan es perd la por. Record de les dones d'El Salvador", de Maribel Barba.

- "Els estereotips sexistes a l'aula: el còmic, un material pedagògic alternatiu", de Roser Mulet.

- "Recortes en los servicios públicos: las mujeres, las primeras afectadas. La privatización del servicio de limpieza en los institutos públicos de secundaria", d'Amparo Belmar i Enriqueta Guardiola.

- "La llicència de maternitat i les vacances", de Josefina Pujol.

- "Cursos d'acció positiva (organitzats per la Secretaria de la Dona de CCOO)", de Rosa Borràs.

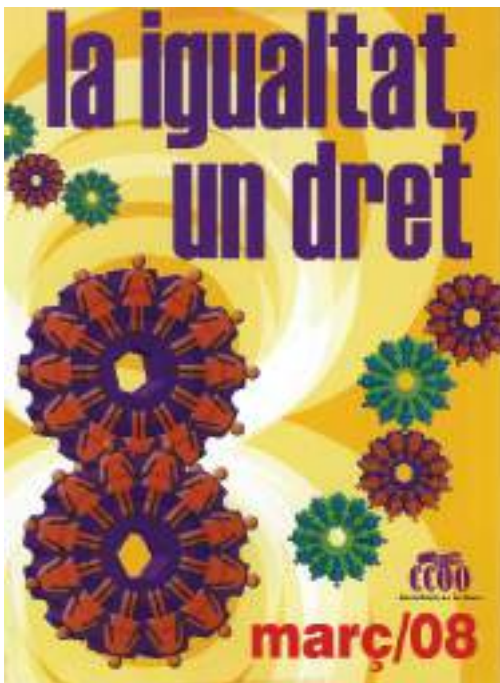
- "Gitanes-Calís", de Neus Garcia.

- "Llar d'infants públiques, les oblidades (el Departament d'Ensenyament continua incomplint la LOGSE)", de Claustre Vallès i Èlia Maixé.

- "Formació de persones adultes. Les dones a l'escola", de Trini Rovira.
- "Projectes de desenvolupament i dona", de Teresa Núñez.
- "Les dones assalariades a les universitats públiques catalanes", de Maria Jesús Izquierdo, estudi editat la tardor del 1999 que es va presentar a les diferents universitats.
- "A la recerca d'un nou paradigma: més enllà de la igualtat", de Victoria Sendón.
- "Violència de gènere. Encara ara", de Beatriu Masià.
- "Transformacions i diversitat familiar a inicis del segle XXI", de Cristina Brullet i Laura Torradabella.
- "Conciliem", de Rosa Bofill.
- "El programa Dona de la UPC", de Margarita Artal.

Destaquem la publicació del llibre: Les dones d'ensenyament de CCOO. Va ser el 2006, 30 anys després de les Primeres Jornades Catalanes de la Dona, i el presentàvem com "una mostra de les diverses aportacions, activitats, pensaments [...] nostres i de companyes que han compartit amb nosaltres moments, situacions, inquietuds, il·lusions [...] i volem fer-vos partícips, en aquest recull, d'alguns dels escrits que mostren el treball d'aquests 30 anys de feminisme."

Des de la Secretaria de la Dona es van organitzar jornades i ponències dirigides al professorat, a diferents territoris de Catalunya, amb la finalitat d'obrir debats sobre diferents temàtiques amb ponents de diferents àmbits.

Destaquem algunes de les jornades amb la presència de grans referents de l'educació i del feminisme, sense desmerèixer altres amigues i col·laboradores que, per qüestió d'espai, no podem esmentar:

- "Dones, educació i treball", amb Mila Belinchón i Angelina Puig.
- "Altres espais, altres veus, els nois no ploren", amb Sue Askew.
- "Què vols ser, a qui vols estimar", amb Xaro Altable i M. José Urruzola.

- "Federica Montseny, record d'una dona excepcional (una vida marcada pel compromís amb la classe treballadora)", de Mayte de Agorreta.
- "La reforma serà coeducativa o no serà", de Mercè Otero.
- "De Pequín a Luxemburg. A voltes amb l'acció positiva", d'Encarna Fernández.
- "20 anys de feminisme", d'Anna Bel.
- "Espais separats i coeducació, dues concepcions antagòniques?", d'Esther Cortada.
- "Progresses adequadament en coeducació? Test coeducatiu per al professorat", de Mercè Otero.
- "La igualtat d'oportunitats de la dona des de la reconstrucció de la masculinitat", d'Amparo Tomé i Rafael Ruiz.
- "Dolores Ibárruri: una referència per a les dones", d'Adelina Escandell.
- "Plans d'igualtat d'oportunitats per a les dones. La Generalitat no compleix", de Luz Hernández Jabardo i Mercè Garcés.
- "Laborals del Departament d'Ensenyament, vius i en lluita", de Conxita Mañé.
- "Sexisme a la UPC", de M. José Saura.

- "Ens miren... mirem-nos", amb Kim Dorman, Esther Cortada, Eulàlia Lledó i Isabel Alonso.

- "Per una cursa sense obstacles", amb Begoña Salas, i "Les dones, l'educació física i l'esport. De la cotilla al xandall", amb Mila G. Bonafé i Consuelo Asins.

- "Les dones ens movem", amb Carme Alemany i Maria Morón.

- "Papers socials d'homes i dones", amb la presentació de l'assignatura optativa del MEC per a l'ESO amb Alícia H. Puleo.

- "Conflicte escolar, conflicte social, una perspectiva de gènere", amb Beatriu Macià i Genoveva Sastre.

- "Universitat, dona i salut", amb Salvador Moncada, Teresa Torns, Agnès Pardell, Neus Moreno, Pilar Pérez, Javier Crespán i Narciso Sevilla.

També cal destacar els actes de reconeixement realitzats el 2011 i el 2012 a Amparo Tomé González, Marina Subirats Martori i Mercè Otero i Vidal com a mestres de la coeducació. Internament es van fer diferents jornades per a l'actiu sindical sobre mesures d'igualtat a l'ensenyament, i es van formar delegades sindicals per negociar en igualtat a l'ensenyament, també es van fer cursos d'assessores contra l'assetjament sexual organitzats per la Secretaria de la Dona de les CCOO de Catalunya CONC. La Secretaria de la Dona es coordinava també amb la resta de secretaries de la dona de les federacions d'en-

senyament de l'Estat espanyol, participava en les publicacions, les trobades, els encuentros, dissenyant línies d'actuació, organitzant escoles d'estiu, tallers i publicacions com el llibret i CD Claus coeducatives, que, a més, vam traduir i adaptar.

Es va veure la importància de treballar també amb l'Àrea Pública de la CONC, amb la CONC i amb la Confederació estatal, amb la qual es compartia també formació sindical, es treballava en el disseny de mòduls propis, jornades i propostes d'acció sindical. Participàvem en la Lluita Obrera i en les revistes Treballadora, de la Secretaria de la Dona de la CONC, i Trabajadora, de la Secretaria de la Dona confederal, i en projectes europeus com el projecte Dafne "Contra l'assetjament sexual", i en la campanya sobre aquest tema. La secretaria es va implicar activament en la coordinació amb l'organització i la difusió de la Marxa Mundial de les Dones del 2000 i en jornades feministes d'àmbit estatal.

Es van realitzar diverses xerrades, conferències i ponències a AMPA, unions comarcals, Centres de Recursos Pedagògics (CRP), institucions, claudrestes... sobre coeducació, discriminació, mercat laboral, conflicte i gènere, sexisme als materials escolars, jocs i joguines... Es va arribar a ser un grup de referència en diferents àmbits.

La Secretaria de la Dona de la Federació d'Ensenyament ha estat un pilar fonamental per a la reflexió, l'aprenentatge i la construcció d'un sindicat de dones i homes amb la incorporació d'una mirada feminista.

L'EDUCACIÓ QUE VOLEM

COEDUCAR PER INNOVAR

JORNADA PER A DOCENTS,
SUPPORT EDUCATIU I
EDUCADORS/ES

Dijous 25 de gener
a les 18:00 h
Seu de CCOO,
Via Laietana 16,
Sales 11, 12 i 13, 1ª Planta

 www.educacio.cat
 educacio@cco.cat

 CCOOeducacio @CCOOeducacio

Píndola
formativa:

TRANSFORMAR
LA MIRADA
D'AVANT LA REALITAT
LGTBI
A L'AULA

9 de maig de 18 a 20 hores
Seu de CCOO
Via Laietana 16. Sala d'actes

Obert a tothom!

Inscripcions:
bit.ly/FormacióLGTBI

4. 40 anys de sindicalisme de classe a l'Educació

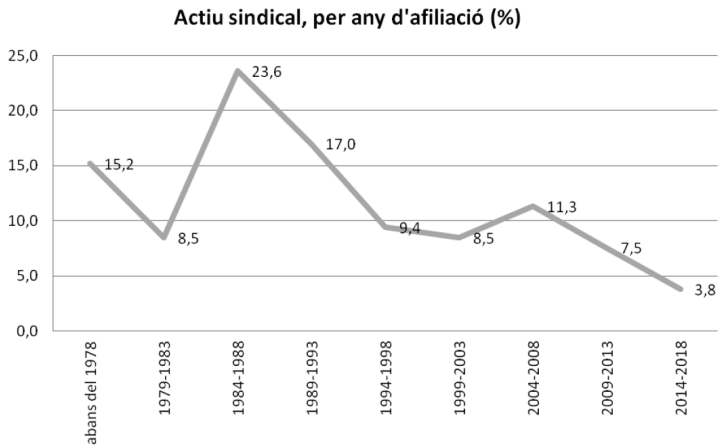
4.1 L'opinió de l'actiu sindical

En la història d'aquests 40 anys d'acció sindical, hem volgut saber l'opinió de l'actiu sindical, dels homes i les dones dels diversos sectors de la nostra federació: professionals de sectors públics i de sectors privats, personal laboral, personal d'administració i serveis, educació infantil, idiomes, autoescoles, lleure educatiu...

112 companys i companyes han respost el qüestionari que hem tramès. Amb les seves opinions hem elaborat els gràfics següents:

Gràfic 1. Any d'afiliació

any afiliació	nre. persones, per any d'afiliació	
	%	
abans del 1978	17	15,2
1979-1983	9	8,5
1984-1988	25	23,6
1989-1993	18	17,0
1994-1998	10	9,4
1999-2003	9	8,5
2004-2008	12	11,3
2009-2013	8	7,5
2014-2018	4	3,8
total	112	

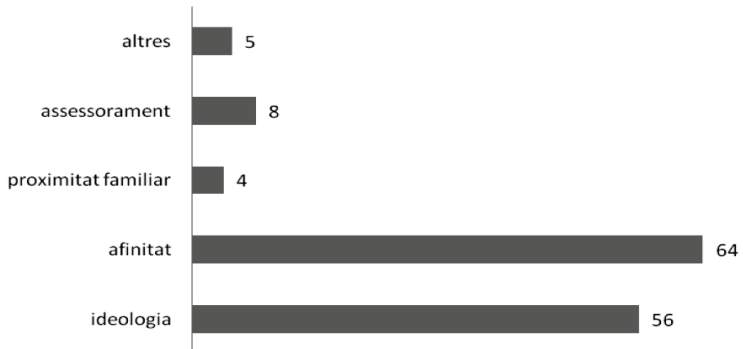

Gràfic 2. Motiu d'afiliació

*motiu d'afiliació de l'actiu sindical	
ideologia	56
afinitat	64
proximitat familiar	4
assessorament	8
altres	5

**més d'una resposta per qüestionari*

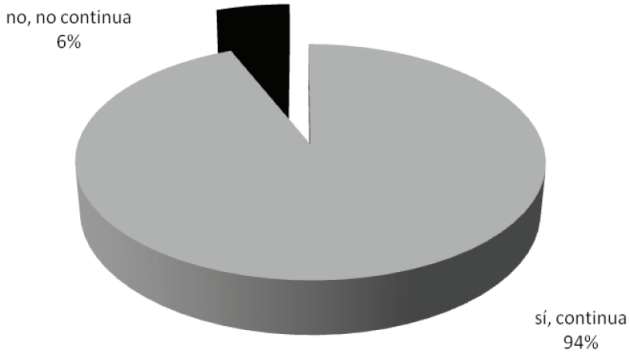
Motiu d'afiliació de l'actiu sindical

Gràfic 3. Manteniment de l'afiliació

permanència afiliació		
sí, continua	105	99,1
no, no continua	7	6,6
total	112	

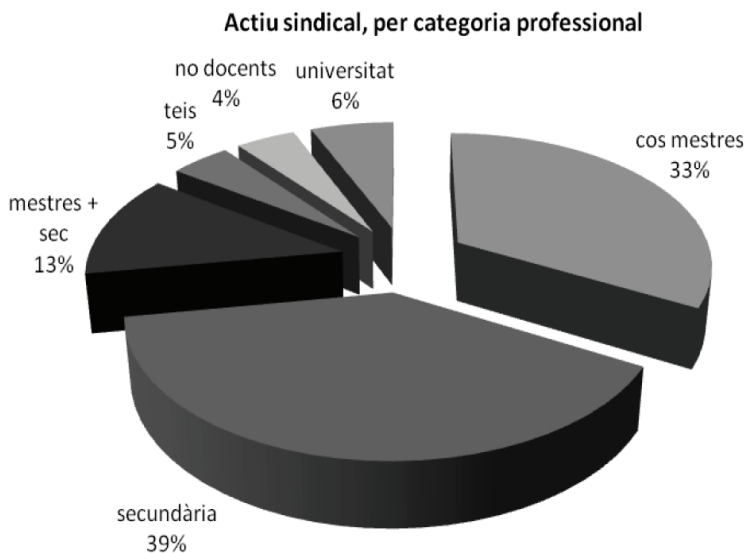
Actiu sindical que continua afiliat

En aquests 3 primers gràfics mostrem l'any, el motiu d'afiliació i el percentatge de persones que continuen afiliades respecte del de les persones entrevistades. En relació amb el motiu, cal esmentar que algunes persones n'han contestat més d'un. És significatiu trobar-se companys i companyes que es van afiliar perquè el seu pare o la seva mare o algun altre familiar ja ho estaven. Constatem que la major part d'elles continuen afiliades.

Gràfic 4. Categoria professional

actiu sindical, per categoria professional		
cos mestres	37	34,9
secundària	44	41,5
mestres + sec	14	13,2
teis	5	4,7
no docents	5	4,7
universitat	7	6,6
total	112	

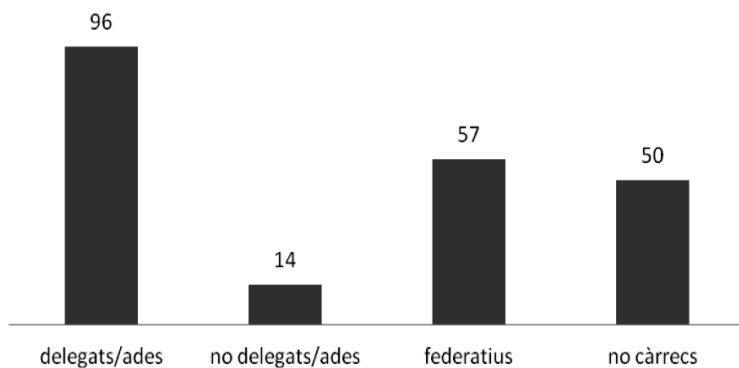
En aquest gràfic constatem que de les persones que han respost, el grup majoritari és el que correspon a professorat, i dins d'aquest el de secundària.

Gràfic 5. Responsabilitat de l'actiu sindical

*responsabilitat de l'actiu sindical		
delegats/ades	96	90,6
no delegats/ades	14	13,2
federatius	57	53,8
no càrrecs	50	47,2

**més d'una resposta per qüestionari*

Responsabilitats de l'actiu sindical

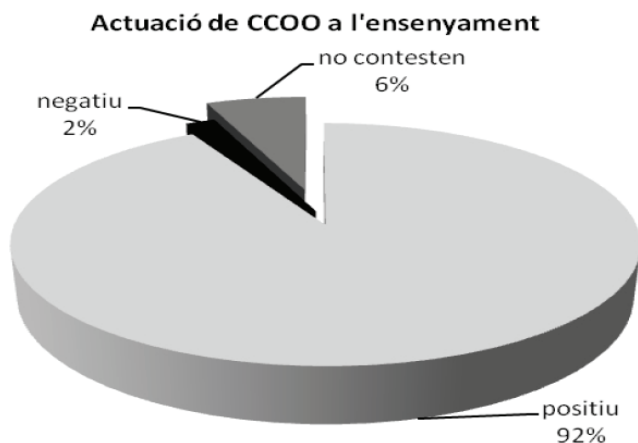

La major part de les respostes rebudes són de persones que han estat o són delegades sindicals, a excepció dels companys i companyes que van ser actives abans de la realització de les primeres eleccions sindicals en el sector públic, les quals es van produir l'any 1987.

Gràfic 6. Actuació de CCOO a l'educació

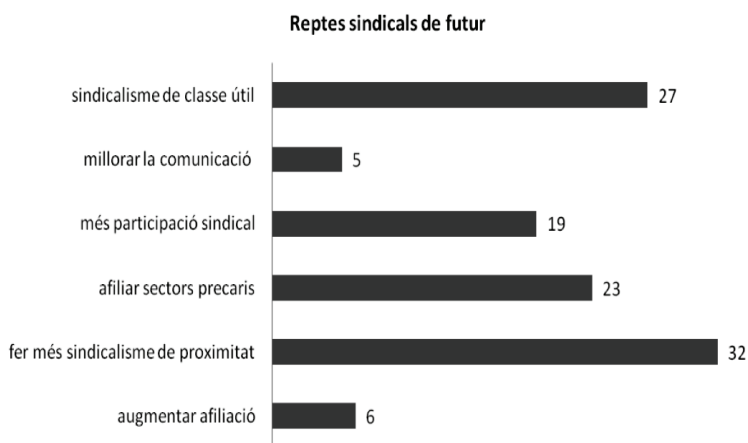
actuació de CCOO a l'ensenyament		
positiu	103	97,2
negatiu	2	1,9
no contesten	7	6,6
total	112	

Molt majoritàriament les respostes rebudes destaquen positivament l'actuació de CCOO a l'educació.

Gràfic 7. Reptes sindicals de futur

En aquest gràfic mostrem un resum dels principals reptes sindicals de futur que es plantegen. Cal destacar una clara aposta per fer més sindicalisme de proximitat, útil als treballadors i les treballadores del sector, amb més participació sindical i per avançar en els sectors més precaris.

reptes sindicals de futur	
augmentar afiliació	6 5,7
fer més sindicalisme de proximitat	32 30,2
afiliar sectors precaris	23 21,7
més participació sindical	19 17,9
millorar la comunicació	5 4,7
sindicalisme de classe útil	27 25,5
total	112

Persones que han contestat el qüestionari

Abelló, Carles	García, Neus	Pisabarro, Amador
Agudo, Joana	Geijo, Victoria	Plandiura, Ramon
Aguilar, Lola	Gómez, Mercedes	Pluvinet, Montse
Amatller, Àngel	González, Almudena	Porcel, Dolors
Basconés, Rafa	González, Xesus B.	Puechel, Heiko
Batlí, Carles	Gordillo, Josep M.	Pulido, Manel
Benítez, José M.	Guarro, Beatriu	Rabada, Isidre
Boada, Joan	Güell, Manuel	Ramos, Paco
Bofill, Rosa	Gutiérrez, Estrella	Raventós, Josep M.
Botella, Joan	Illa, Josep	Ravera, Margarita
Buitron, Patro	Isun, José M.	Requena, Eduard
Campo, Santi	Mercader, Jaume	Riba, Clara
Canela, Joan	Lezcano, Fernando	Rivadulla, Mercè
Conte, M. Jesús	López, Anna	Rodríguez, Carme
Martínez, Carme	Lusa, Guillermo	Rodríguez, Cristina
Casas, Vicenç	Macian, Jesús	Rodríguez, Jaume
Chabas, Mirnaya	Manrubia, Joan	Rodríguez, Gemma
Chiva, Rosa	Mañe, Conxita	Ros, Montse
Clemente, Aran	March, Marc	Roseló, Anton
Collell, Joan	Martínez, Carles	Rosique, Carles
Colomer, Júlia	Martínez, Jesús	Sánchez, Carles
Córdoba, Víctor	Martínez, Joaquim	Sangüesa, Marc
De Agorreta, Maite	Matas, Salvador	Saura, Maria José
Dellà, Mireia	Mayol, Jordi	Setó, Jordi
Dot, Pere	Medina, Santi	Simó, Alfred
Elies, Núria	Medina, Juan	Soler, Alba
Escandell, Adelina	Miguélez, Faustino	Sotillos, Eusebi
Escribano, Encarna	Milan, Montse	Taranilla, David
Escribano, Robert	Mir, Alicia	Tejedor, Marta
Esperabé, Teresa	Mir, Toni	Tirado, Vicenç
Fàbregas, Màxim	Miralles, Mercè	Torres, Teresa
Farrilols, Xavier	Navajas, José F.	Tuà, Lúdia
Fernández, Encarna	Navarro, Xavier	Vidal, Marc
Ferrer, Josep	Ocaña, Pedro	Vidal, Mercè
Filella, Lluís	Oloriz, Joan	Villaró, Dolors
Fornés, Quim	Ortiz, Joan	Withe, Robin
Gallego, Joan Carles	Pàmies, Josep	
Garcés, Mercè	Parra, José M.	

4.2. Com a conclusions

40 anys de sindicalisme de classe a l'educació

Durant aquests 40 anys d'existència de la nostra federació, hem mantingut el lligam de dos eixos inseparables, que van ser el motiu fonamental de la nostra federació a dins de les CCOO.CAT i que formen part del nostre ideari:

Per una banda, la defensa dels drets laborals i sindicals dels professionals de l'educació, l'exigència de la seva formació permanent, així com la innovació als centres educatius. I per una altra banda, la lluita per una escola pública de qualitat, amb recursos, mitjans, serveis i infraestructures.

Sempre hem apostat per reivindicar aquests trets fundacionals amb la resta de la comunitat educativa. Des dels seus inicis, la federació ha participat, col·laborat i impulsat les escoles d'estiu, organitzades per Rosa Sensat i els Moviments de Renovació Pedagògica. Hem impulsat i donat suport a la integració a l'escola pública de la xarxa d'escoles del CEPEPC.

Hem col·laborat amb la FAPAPC. Hem contribuït a crear, primer, el Secretariat en defensa de l'escola pública i, després, el MUCE. Hem organitzat des del sindicat molts cursos de formació per al professorat. Hem format part de diverses lluites unitàries, com la xarxa d'escoles bressol públiques (el 0-3 hi és), educació especial, escoles d'idiomes, universitat i persones adultes (Mesa de Persones Adultes de Catalunya).

Aquesta voluntat unitària, de complicitat amb altres agents educatius i socials, com les famílies, ha estat un tret que

ens ha caracteritzat. Com també la defensa constant de la unitat sindical en tots els sectors. És una voluntat basada en la convicció que unitat és força i que l'objectiu de transformar la realitat reclama la major força i, per tant, la major unitat.

També la definició del nostre model educatiu, basat en l'ensenyament igualitari, lliure, democràtic, públic i integrat a la societat, reflectit en el document del 1977 referent a les nostres línies programàtiques, que encara avui dia és vigent.

Així com el caràcter de sindicalisme de classe en la seva doble vessant: inte-

ho miris
com t'ho miris

grat dins el conjunt d'un sindicat confederal que agrupa el conjunt del món del treball i que representa els diversos sectors del món educatiu: públic, concertat (infantil i primària, ESO, batxillerat i FP), universitats (tant públiques com privades), personal laboral de suport educatiu, personal d'educació especial (escoles, centres ocupacionals (CO), centres especials de treball (CET), tallers i residències), autoescoles i, més recentment, fruit dels canvis legislatius i d'una societat en transformació, més complexa, amb més reptes i amb necessitats, amb la incorporació de nous sectors educatius, com el personal del lleure, l'animació sociocultural, el personal vetllador, el personal tècnic d'educació infantil, etc.

Després d'aquests 12 congressos que hem realitzat, ens hem reafirmat en aquests principis. Ens hem oposat a la Llei general d'educació (LGE) de Villar Palasí i al seu caràcter segregador i instrumental, fins a la seva deroga-

ció, l'any 1990, i a les lleis educatives de la UCD, que consolidaven la llei anterior.

També a la Llei orgànica d'educació (LODE) promoguda pel Govern del PSOE, perquè malgrat que implementava el dret de la participació, per mitjà dels consells escolars, perpetuava la doble xarxa de centres sostinguts amb fons públics (tot i reconèixer que la implantació del pagament delegat, conseqüència dels concerts, garantia que el personal dels centres escolars al final de mes rebessin la seva nòmina). I ens hem confrontat a les diverses lleis d'universitats (LOU, LRU...) que han anat introduint cada cop majors dosis de privatització, i les han allunyat de la societat per fer-les servils als interessos econòmics.

Mantenir el nostre ideari, en algunes ocasions, ens ha causat incomprendiments corporatius o gremials. Sens dubte el debat entorn de la LOGSE, tant en la fase inicial de tramitació i discussió social i parlamentària, com de manera clara en la seva aplicació i desplegament, va polaritzar el professorat en defensors i detractors i va travessar també el debat intern del sindicat i en algun sector de l'afiliació.

L'aprovació de la LOGSE, una de les lleis més progressistes des de la República, va comportar canvis educatius de fons: obligatorietat fins als 16 anys, una escola comprensiva, el constructivisme i l'aprenentatge significatiu, un currículum nou i atractiu, una nova didàctica, un canvi en el concepte de l'acció tutorial i l'avaluació, el treball en equip, una nova revalorització de la FP...

El desplegament es feu amb un insuficient consens i amb una manca de finançament. Es va portar a terme, moltes vegades al marge de la participació del professorat, sobretot a secundària, i també de la resta de la comunitat educativa, sense prestar la suficient atenció a les seves inquietuds i preocupacions.

CCOO havíem estat el sindicat que més havia demanat una reforma en profunditat dels ensenyaments mitjans. Per això, tot i ser crítics en molts aspectes, vam defensar la llei. Els canvis que comportava tenen conseqüències importants en la professionalitat docent, a les quals el sindicat hem de donar resposta coherent amb el compromís amb el nou model educatiu que es proposava i compartíem.

La LOGSE cobria moltes de les expectatives que necessitava el món educatiu. Per això vam promoure la primera iniciativa legislativa popular de l'Estat, per exigir una llei de finançament de l'educació. Aquesta ILP es va presentar amb més de les 500.000 firmes necessàries.

Malauradament, aquesta proposta de llei va ser rebutjada. Malgrat tot aquesta llei encetava les possibilitats de millora de les condicions de treball, els recursos de personal i la formació del professorat, tal com es va recollir en l'Acord de plantilles de l'any 1995, signat amb el Departament d'Ensenyament. Un acord assolit després d'importantes pressions i que va representar un increment quantitatiu de recursos al sistema (més de 10.000 docents en els propers anys) i un canvi qualitatiu dels centres.

Hi va haver, però, un sector del professorat que s'hi va oposar, i això va representar una divisió entre el personal docent, que es va reflectir, en alguns casos, a dins de la nostra federació. I sobretot en la creació d'un sindicat corporatiu de secundària.

Vist amb perspectiva, el temps ens ha donat la raó. Els plantejaments de la LOGSE, avui, no els qüestiona ningú (excepte el PP i els sectors més retrògrads de la nostra societat). Les noves formes de treballar i les noves maneres de fer s'han consolidat a l'escola i als instituts, adaptant aquell cos teòric de la reforma a les realitats dels centres educatius d'avui dia.

Per contra, hem mantingut una oposició aferrissada a les lleis educatives, de caràcter regressiu, promogudes pels governs del PP: la LOCE i, més recentment, la LOMCE. Oposició que hem fet braç a braç amb la resta de la comunitat educativa. A Catalunya, la signatura del El Pacte nacional per a l'educació va causar divisió al món educatiu. CCOO va avalar aquest pacte, ja que un dels seus principals objectius era establir que tots els centres sosten-

guts amb fons públics, tant els de titularitat pública com els concertats, tinguessin els mateixos drets i deures: havien de garantir les mateixes condicions d'accés i tracte a tot l'alumnat.

Les escoles concertades havien de garantir la mateixa ràtio, la matriculació que correspongués d'alumnat immigrant o amb necessitats educatives específiques, la mateixa oferta horària i l'equiparació de les condicions laborals de les persones que hi treballen. Aquest objectiu, per a nosaltres, era molt important per aconseguir la superació de la doble xarxa i, per tant, combatre la segregació educativa.

La implantació de la sisena hora a la primària pública fou un altre episodi de conflicte docent. El nostre sindicat va condicionar la seva implantació a canvi d'un notable augment de plantilla. Fruit d'aquesta posició vam aconseguir que el departament fes un bon increment de nou personal de primària (més de 4.000 docents), que, en bona part, van passar a la condició de la funció pública docent, a través d'una convocatòria massiva de places en successives oposicions que es va produir en aquells anys.

Ara bé, el fet que la sisena hora alterés l'organització tradicional de les escoles i s'apliqués sense el suficient consens va provocar incomprensió entre part del professorat. Si la seva aplicació s'hagués fet de manera voluntària i progressiva hauria rebut millor acceptació. Paradoxalment, el 2011, quan el nou Govern de la Generalitat de CiU, a conseqüència de les seves retallades, va suprimir aquesta sisena hora a l'escola pública,

part dels docents que inicialment s'hi van oposar, aleshores van reclamar i denunciar les retallades i volien que no se suprimís.

La proposta de Llei d'educació de Catalunya promoguda pel Departament d'Ensenyament del Govern tripartit va provocar el nostre rebuig, amb el suport majoritari del personal docent, amb la convocatòria de diverses manifestacions i jornades de vaga. Els motius fonamentals foren: la renúncia explícita al servei públic educatiu, la pèrdua de gestió democràtica dels centres escolars, la manca d'un finançament adequat i l'obertura de la porta a la privatització de la gestió del centres. La llei trencava alguns dels principis que s'havien assolit en el Pacte nacional per a l'educació que havíem signat.

A la universitat s'han produït força canvis aquests anys, tant en els nivells d'autonomia universitària com en el finançament de les universitats i els canvis en els plans d'estudi i l'homologació a escala d'Europa. Qüestions com les taxes universitàries i els preus dels cursos d'especialització han introduït noves barreres selectives de caire social a la universitat. Al mateix temps, hem anat assistint a una privatització encoberta de les universitats, via convenis amb empreses i la subordinació als seus interessos i al seu finançament. La precarització laboral s'ha anat instal·lant cada cop més als campus universitaris, amb figures com la del professor associat o els becaris que acaben sent formes contractuals fraudulentas. Debats com el del mapa d'universitats de Catalunya s'han fet sense un marc de consens social ni polític i han acabat cedint a interessos particulars, sense que hi hagi una

estratègia universitària, acadèmica i de recerca que contribueixi a reforçar el lligam entre la universitat i la societat. En tots aquests debats la federació, a través del Secretariat Interuniversitari de CCOO, hi ha participat amb propostes, i quan ha calgut amb la pressió i la mobilització unitària i en aliança amb els organitzacions estudiantils.

La defensa dels drets laborals i sindicals dels docents

TRIA SOLUCIONS

Vota Comissions

El fet que som un sindicat de classe fa que representem tots els sectors del món educatiu. Organitzem el professorat i el personal no docent de l'ensenyament privat -tot i que el nostre model és el de l'educació pública-, ja que com a treballadors i treballadores tenen drets laborals que s'han de respectar, fer complir i millorar. També passa una cosa semblant amb els treballadors i treballadores

de religió. Som un sindicat laic que vol una educació deslligada del fet religiós, i és que som contraris a la impartició de classes de religió, siguin de la confessió que siguin, a les aules. Ara bé, quan parlem dels docents de religió, mentre n'hi hagi, cal defensar els seus drets laborals.

En els darrers anys, fruit dels canvis normatius i socials, s'han incorporat nous llocs de treball no estrictament docents, com el personal de lleure educatiu, educació social, vetllador, tècniques d'educació infantil (TEI), animació sociocultural, personal d'administració i serveis (PAS)... essent igual d'important la nostra acció sindical en aquests sectors. La lluita pels drets laborals han estat sempre presents, amb moments àlgids: els anys 70, professorat no numerari (NN) i universitat, i el 1983 amb la vaga del professorat de formació professional (FP). La vaga del 1988 a l'ensenyament per l'"homologació", la més important en el sector en temps de democràcia (al marge de les vagues generals, a les quals també vam participar). Aquí, CCOO va tenir un paper fonamental, ja que va ser una vaga llarga, complicada, en què va arribar un moment que la majoria de sindicats van plantejar parar-la i CCOO va tenir una posició ferma i decidida. Va defensar continuar la vaga, aconseguint unes millores salarials i laborals que no havíem tingut mai. Això va representar, per al sindicat, influència i prestigi, que es va notar en les següents eleccions sindicals.

El dret a la jubilació del personal docent ha estat una de les nostres reivindicacions més aferrissades. A fi d'incentivar la renovació generacional del professorat, alhora que promoure la creació de nous llocs de treball, la nostra

federació va proposar i negociar la jubilació anticipada incentivada i bonificada als 60 anys. Aquesta proposta es va fer efectiva a partir de l'any 1990 només per al professorat de la pública, amb l'acord que vam fer amb el Govern de l'Estat (aleshores en mans del PSOE) coincidint amb l'aprovació de la LOGSE. Aquest model de jubilació s'ha mantingut fins a l'any 2011; malgrat la possibilitat de jubilar-se als 60 anys continua amb la normativa que existia abans de 1990 per al conjunt de tot el funcionariat, però aquesta modalitat no té ni bonificació ni incentius (així i tot és molt nombrosa la gent que s'hi acull).

El dret a la salut laboral ha estat una de les nostres preocupacions importants. Hem realitzat diferents activitats adreçades a formar sindicalment els delegats i delegades de prevenció de riscos laborals. Hem promogut campanyes als centres de treball entorn de la salut laboral, com la referida a les temperatures ambientals ("Ni més ni menys de 27 graus") o la retirada de l'amiant en les construccions escolars. Hem assessorat pel que fa a les adaptacions al lloc de treball d'acord amb l'article 25 de la Llei de prevenció. També hem donat suport a les persones en situació d'assetjament laboral.

A més d'aquesta formació sindical en prevenció el sindicat sempre ha organitzat tot tipus d'accions formatives per als delegats i delegades per tal de dotar-los de coneixements que els permetin millorar la seva actuació sindical.

En el darrer període hem estat molt actius davant de les retallades laborals i educatives dels governs de CiU i JuntsxSí. Anys de resistència, on la tasca i el treball sindi-

cal ha estat dur, amb accions i estratègies que, a vegades, no han tingut el suport docent suficient. La defensa dels drets laborals i sindicals s'ha fonamentat a través del binomi mobilització i negociació: vaga quan és necessària, però també capacitat i voluntat de negociar. Volem ser fonamentalment útils per al conjunt de les persones que treballen en el sector educatiu. Volem oferir respostes als seus problemes i aconseguir millores en les seves condicions de treball.

Un altre aspecte essencial del nostre ADN, com a sindicat nacional i de classe, ha estat i és la defensa de la llengua i cultura catalana. Arran de la demanda, a finals dels 70, que l'escolarització fos en català, des de grups de pares i mares de diversos municipis com Santa Coloma de Gramanet, els mestres afiliats i afiliades a CCOO vam donar suport amb energia i convicció a aquesta demanda. Hem estat a favor dels traspassos de les competències educatives, l'any 1980. Com a forma efectiva de recuperar el nostre autogovern hem defensat la Llei de normalització lingüística, aprovada el 18 d'abril de 1983 que estableix el català com la llengua vehicular als centres. Aquesta mesura afavoreix la cohesió social i la idea d'una sola comunitat.

La nostra defensa de l'escola inclusiva i la immersió lingüística ha estat coherent amb la nostra idea que "som un sol poble", al marge dels orígens i de les arrels socials, culturals i identitàries. Comissions Obreres hem impulsat des del seu inici SomEscola, i en som membres actius, en defensa del model d'escola catalana. Com hem esmentat, el nostre model d'educació és laic i, per tant, aconfessio-

nal. Sempre hem estat bel·ligerants en la defensa d'aquest valor, per la qual cosa ens hem oposat a les lleis que d'una manera o una altra mantenien la religió en l'organització i l'horari docent. Per això denunciem i reclamem la derogació del concordat de l'Estat amb el Vaticà. Al mateix temps defensem totes aquelles iniciatives en favor de la interculturalitat i la convivència als centres educatius.

Comissions Obreres, en aquesta societat, avui tan canviant, defensem en resolucions i ponències, l'educació per la pau i la solidaritat, la resolució pacífica de conflictes i la insubmissió, la important tasca de la coeducació dins i fora de l'escola, i la igualtat de la dona a l'ensenyament en tots els aspectes, la salut laboral i la prevenció de riscos, etc. Hem passat de ser exclusivament un sindicat de gent, a vegades poca, però amb una forta càrrega ideològica, a ser un sindicat més plural, obert, i amb una àmplia base afiliativa en tots els sectors de l'educació.

Avui som una federació que mantenim els nostres principis i valors, amb la realitat d'un sindicat més divers i de serveis. Preocupats com estem per la insuficient afiliació en el nostre sector i entre la gent jove, hem impulsat diferents formes de participació. La introducció de les eines informàtiques i les noves tecnologies tenen un paper clau per comunicar-nos tant amb la nostra afiliació com amb el conjunt dels treballadors i les treballadores. Però tinguem clar que això no podrà substituir mai les persones: els companys i companyes que estan visibles i a prop de la gent i que es guanyen la seva representativitat i confiança, per defensar conjuntament els nostres interessos.

Amb la celebració d'aquests 40 anys d'història, de memòria col·lectiva, d'organització quotidiana i de conquestes en millores i drets laborals i democràtics de la Federació d'Educació de CCOO, podem explicar una primera etapa de la federació. Ara en comença una altra. Al llarg d'aquests anys s'han produït força canvis i relleus de persones, també, com no pot

ser d'altra manera, generacionals. Tenim al davant un munt d'oportunitats per recuperar i ampliar drets educatius, impulsar més iniciatives, augmentar representativitat i millorar condicions i drets laborals, si ho fem bé i amb convicció. Ganes i bagatge no ens en falten.

Més i millor educació, continuar sent útils organitzant-nos com a professionals de l'educació i compartint projectes sindicals amb el conjunt de la classe treballadora. En ple segle XXI, seguim avançant en aquest camí cap a la igualtat, la solidaritat i la fraternitat, en un món més just i lliure.

5. Cloenda a càrrec de l'actual secretari general de la federació

Mai m'hagués pensat que em tocava fer aquest escrit.

Quan a la universitat em vaig negar que ens possessin un examen el 27 de gener del 1994, dia de vaga general, el professor es va referir a mi com "el de CCOO". Jo li vaig dir que no ho era, amb un to segurament despectiu. Era un simple estudiant que, a causa de les professions dels pares (netejadora, ella, i transportista autònom, ell), mai havia tingut relació amb el sindicat. Com els milions de persones que, per joventut o pel tipus de feina, quedàvem molt lluny d'aquesta organització. Vèiem el sindicat com una foto en la signatura d'acords, perquè no havíem estat presents en les lluites i les moltes hores de reunions i de treballs per arribar al moment de l'acord. Jo vaig ser dels que només es quedava amb les fotos que semblaven que ajudaven a eternitzar un sistema econòmic i polític injust.

No va ser fins que vaig començar en la docència que vaig plantejar-me la necessitat i l'obligació ètica d'afiliar-me a un sindicat. I tot i que m'ho vaig pensar una mica, tampoc en el moment de decidir-me per CCOO se'm podia passar pel cap que em tocava fer aquest escrit.

Doncs, per a mi, és un orgull poder tenir l'oportunitat de donar les gràcies als milers de persones que han dedicat una part importantíssima del seu temps personal a crear i mantenir aquesta eina de la classe obrera. Des de les primeres persones que es van enfrontar a les directrius del

"partit" per fundar un sindicat docent en el marc d'un sindicat de classe, fins a les persones que en aquest món líquid, de postveritats, d'adamisme, de crítiques ferotges aprofitant l'anonimat de les xarxes socials, continuen construint una eina per a les treballadores i treballadors de l'educació, al costat de la resta de la classe treballadora, defugint del corporativisme.

Mai m'hauria imaginat que estaria al capdavant d'aquest sindicat. Un sindicat que mai serà perfecte, com a la cançó de Pablo Milanés, perquè el formem "mujeres y hombres". Però som un conjunt de dones i homes que assumim amb orgull, i amb la dosi d'autocrítica necessària, el passat de la Federació d'Educació de CCOO. Perquè malgrat que de ben segur hem de canviar moltes coses, no som dels que pensem que el món comença quan nosaltres obrim els ulls. Abans que nosaltres ens afiliéssim a CCOO, milers de persones havien donat les seves hores personals per construir aquesta eina. Moltes d'elles van donar també la seva salut en la repressió policial i jurídica durant la clandestinitat i, més endavant, fins a arribar als nostres dies. Mai no els estarem suficientment agraïts, però mai permetrem que la seva memòria empeteixi.

És per això que l'orgull de la feina realitzada ens ha de portar als actuals sindicalistes a estar a l'altura d'allò que s'ha aconseguit. Un treball molt complicat, perquè totes i cadascuna de les millores laborals i educatives de Catalunya porten el segell de CCOO. Res del que ens hem trobat les persones que ens dediquem a l'educació a Catalunya hauria estat possible sense el bon treball de la

Federació d'Educació de CCOO. Ens toca continuar aquesta feina. No ens convertirem en un estat d'ànim que es dediqui a explicar com n'estem, de malament. Continuarem sent una eina transformadora per millorar les condicions laborals i socials de la classe obrera. Passet a passet, sense gaires estridències, sense gaires titulars incendiàries. Basant-nos, com sempre, en la mobilització per aconseguir força de cara a les negociacions que després s'haurà de concretar en un acord. Un acord que mai no serà allò que voldríem nosaltres, sinó el punt d'equilibri entre dues parts confrontades: la famosa correlació de forces. Tenint molt clar que la força de la nostra part requereix el màxim d'unitat sindical, que tant ens ha costat de mantenir en alguns moments durant aquests 40 anys.

Això hem estat CCOO d'Educació durant aquest 40 anys. Hem passat del ciclostil al correu electrònic. De les assemblees i les votacions en urnes a les assemblees i les votacions electròniques. De la possibilitat de trobar el teu delegat o delegada sindical al teu centre de treball, a tenir-lo també responent-te un whatsapp a qualsevol hora. Han canviat les tècniques, els instruments, però no ha canviat la raó de ser del nostre sindicat. Estem orgullosos de la història del nostre sindicat i treballarem, com les persones que ens han precedit, perquè d'aquí a 40 anys també puguin estar orgullosos de nosaltres. Una responsabilitat enorme la que ens han deixat en herència.

Manel Pulido

Secretari general de la Federació d'Educació de CCOO de Catalunya

**PER LA QUALITAT
DE L'ENSENYANÇA
PER LA DEFENSA
DELS TEUS DRETS LABORALS**

VOTA

CC.OO.

6. Agraïments per fer possible una publicació coral

40 anys de la nostra federació és molt de temps carregat d'idees, propostes, accions... Per això fer un llibre que expliqui i reflexioni sobre la feina que hem fet és un objectiu ambiciós.

La sort que hem tingut ha estat comptar amb la col·laboració de companyes i companys tant de les nostres federacions (Educació i Pensionistes i Jubilats) com de la resta del sindicat. Gent que ha format i forma part del nostre actiu sindical, i que amb les seves diverses aportacions han enriquit aquesta publicació.

Parlem de les companyes Mercè Garcés i Rosa Bofill, responsables de la Secretaria de la Dona de la nostra federació, en diverses etapes, que han elaborat un apartat dedicat al treball realitzat en l'àmbit de les polítiques d'igualtat de gènere i de la coeducació.

Dels companys Vicenç Tirado i Josep Miquel Lacasta, que ens han aportat dades sobre la nostra acció en el camp de la política educativa, de la qual van ser responsables a la nostra federació.

També de la companya Montse Mestres, que ens ha donat un cop de mà a l'hora de seleccionar les fotografies que acompanyen els nostres textos. Del company Robert Escribano, que, com a bon matemàtic, ens ha ajudat a extreure dades i a elaborar els gràfics del qüestionari de

l'actiu sindical. Del company Toni Mir, que ens ha aportat dades d'afiliació; del company Guillermo Lusa, que ens ha aportat material i textos de les universitats públiques; del company Joan Carles Gallego, que ha repassat el contingut de la publicació, i del company Manel Pulido, que ho ha arrodonit tot amb un escrit de cloenda.

Així mateix, volem agrair la col·laboració de companys i companyes de CCOO de Catalunya: la Nadia Chacón, en Toni Mir i en Quim Casablanca, que ens han ajudat en les tasques d'infraestructura i elaboració de les dades. De la Núria Doncel i l'Andrés Querol, de la Secretaria d'Organització, que ens han buscat dades històriques. De l'Emili Rey, l'Anna Segura, en Marc Contijoch i l'Eduard París, de la Secretaria de Comunicació. Dels companys Javier Tébar i Juanma García, de l'Arxiu Històric. De les companyes del Servei Lingüístic. De la companya Rosa Sans i del company Miquel del Toro, de la Secretaria de Cultura, que ha maquetat el nostre llibre.

Sense dubte el fet de formar part d'un sindicat ampli i divers ha estat l'element clau per poder elaborar aquesta publicació amb rigor.

7. Persones que cal recordar i que han traspassat durant aquests 40 anys:

Abel Martínez	Joan Anton Martínez Schrem
Alicia Luna	Jordi Fuentes
Amparo Belmar	Jordi Olivares
Andreu Isern	Jordi Vilamitjana
Àngel Cantallops	Josefina Pujol
Biel Dalmau	Manuel Sacristán
Carola Ribaudí	Mercè Badenes
Concepció Hosta	Michèle Lefalchier
Dani Gràcia	Paco Fernández Ortega
Èlia Maixé	Pere de la Fuente
Enri Meléndez	Pilar Fuster
Enriqueta Comas	Presen Hernández Pascual
Esperança Pallàs	Quim Obradors
Ester Tablado	Rosa Subirats
Florenci Codina	Roser Cabré
Paco Fernández Buey	Teresa Beltrán Medina
Giulia Adinolfi	

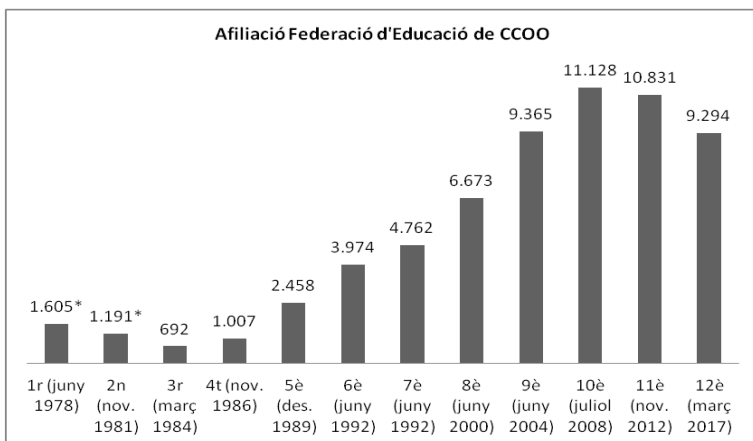
... i altres que, tot i que no ho sabem, també estan a la nostra memòria

8. Annexos

8.1 Evolució de l'afiliació a la FECCOO

La Federació d'Ensenyament va realitzar el 1r Congrés l'any 1978, amb 1.605 persones afiliades, tot i que no totes eren cotitzants, és a dir no totes pagaven la quota mensual. La normalització de la quota sindical a partir del 2n Congrés, l'any 1981, va fer que el nombre de persones afiliades s'ajustés al de persones cotitzants, en el congrés del 1984, a 692 persones.

A partir d'aquesta data, el ritme afiliatiu va créixer força, de manera que en el 5è Congrés, l'any 1989, va més que doblar el nombre, amb 2.458 persones. Aquest fet va ser conseqüència de la consolidació sindical de la nostra federació, que es va anar estenent als diferents sectors educatius, amb una presència significativa del sector públic.

En els següents congressos, aquest augment es va continuar produint fins a la màxima cota històrica d'afiliació, l'any 2008, amb el 10è Congrés, amb 11.128 persones afiliades.

Darrerament hi ha hagut un cert decreixement de l'afiliació fins a arribar a les 9.294 persones actuals, sobretot a causa de dos factors: en primer lloc, les jubilacions, cada cop més nombroses, que s'han produït en el sector de l'educació obligatòria i, en segon lloc, la pèrdua d'afiliació a causa de la destrucció de llocs de treball en els sectors més precaris: suport a la docència, personal interí o eventual.

Malgrat tot, en aquests moments la consolidació i la tendència a incrementar l'afiliació és un fet irrefutable que cal seguir aprofundint.

8.2 Evolució de les eleccions sindicals a la Federació d'Educació

Les eleccions sindicals a tots els sectors es van realitzar a partir de l'any 1978, amb candidatures democràtiques on podien presentar-se lliurement diferents sindicats.

Ara bé, mentre que a l'ensenyament privat les eleccions es van fer a partir d'aquell any, en el sector públic, tant a l'ensenyament obligatori com a la universitat, no es van fer fins a l'any 1987. Aquest fet era a causa de la falta de normativa sobre el procés electoral funcional, que no

s'havia establert per la manca de voluntat política del Govern de l'Estat, primer amb la UCD i després amb el PSOE.

Eleccions sindicals: sector d'educació global			
	CCOO	UGT	USO
1r (juny 1978)			
2n (nov. 1981)	74	80	112
3r (març 1984)			
4t (nov. 1986)	180	230	258
5è (des. 1989)*			
6è (juny 1992)	551	690	667
7è (juny 1996)	623	780	683
8è (juny 2000)	804	1026	811
9è (juny 2004)	1.023	1.237	908
10è (juliol 2008)	1.219	1.615	1.066
11è (nov. 2012)	1.455	1.696	1.252
12è (març 2017)	1.554	1.668	1.322

*Fins al desembre del 1987 els sectors públics (ensenyament públic no universitari del Departament d'Educació, personal laboral del Departament d'Educació, personal educatiu municipal i universitats públiques) no van tenir reconegut el dret de realitzar eleccions sindicals.

En el conjunt dels sectors de l'ensenyament privat, durant anys vam ser el tercer sindicat per darrere, primer, de la USO i, després, de la UGT. Progressivament, vam aconseguir passar a ser la segona força sindical per davant de la USO. Avui ens hem consolidat com a segona força sin-

dical en el conjunt de l'educació, a curta distància del primer sindicat, que és la UGT.

En el sector públic, a partir de l'any 1987, quan es van fer les primeres eleccions sindicals, vam passar a ser el primer sindicat tant en l'etapa obligatòria com en la postobligatòria, així com en la universitat.

Hem mantingut aquesta primacia a la universitat pública, mentre que en l'ensenyament públic obligatori, l'any 1998 vam passar a ser segon sindicat. El fet que el nostre principal competidor en el sector, que fins aleshores es presentava en dues candidatures diferents, s'unís en una de sola va fer que poguessin superar-nos en vots al conjunt de Catalunya. Tot i així hem mantingut la primacia en alguns serveis territorials com en el de Barcelona i comarques metropolitanes.

La realització d'eleccions en nous sectors educatius, com el lleure, la discapacitat, el suport educatiu, etc., ens ha donat la primacia sindical, fent que la nostra representació sigui àmplia i estigui present en tots els sectors del món de l'educació.

8.3 Artículos sobre educació publicats a la 'Lluita Obrera', la revista de la CONC

Data	Núm.	Pág.	Títol
31-1-1978	1	7	"La acción sindical en la enseñanza"
31-1-1978	1	7	"Crítica a las elecciones sindicales a l'ensenyament"
15-2-1978	2	2	"Carta a la dirección: urgente problemática de las autoescuelas"
		3	"La dotación sindical"
15-3-1978	4	19	"Libros, técnicos, científicos y la lucha de clases"
15/30-4-1978	5	12	"Enseñanza: el corporativismo, vehículo de la burguesía"
15-4-1978	Extra	17	"Documento 1.º Congreso de la CONC: enseñanza"
15-5-1978	6	8	"Huelga por una enseñanza mejor: nuestros de ESB"
30-6-1978	8	2	"¿Qué ha significado el 1.º Congreso para la organización del sindicato?"
20-8-1978	8	14	"Jornadas sobre FP y sistema productivo"
20-6-1978	6	19	"Cartas a la dirección: guarderías educativas, no parqu岸es"
10-7-1978	9	13	"Por un sindicalismo democrático de clase a l'ensenyament"
10-7-1978	9	18	"La enseñanza de la historia en la formación sindical"
16-10-1978	11	4	"Enseñanza pública: el Gobierno la desprestigia"
30-11-1978	13	10	"Escuela en CCOO: Faustino Migueluez, nuevo responsable de Enseñanza"
25-1-1979	15	18	"La educación permanente de adultos"
10-4-1979	18	8	"La selectividad, contestada"
10-4-1979	18	12	"Reforzar el sindicalismo de clase"
1-11-1979	23	5	"La lucha en Catalunya por la enseñanza pública"
1-2-1980	26	8-9	"Los estudiantes, por una enseñanza para todos"
1-5-1980	29	23	"Enseñanza"
1-7-1985	58		"Universidad y Comisiones Obreras"
1-10-1987	77	5	"Un moment d'assolir per avançar a l'ensenyament"
1-5-1988	81	1	"Por una escuela pública de calidad"
1-7-1988	91	8	"La reforma educativa o ha de millorar"
1-4-1990	96	15	"Por una educació de qualitat"
1-5-1991	102	15	"Ensenyament"
1-12-1991	106	3	"El conflicte de l'ensenyament català"
Març-abril	107	9	"Catalunya, per la reforma educativa"
1-4-1993	112	14	"Noues horaris escolars per a la comunitat educativa"
1-8-1994	117	1	"Por una lei de finançament del sistema educatiu"
1-8-1994	117	8-9	"CCOO promou una ILP"
1-10-1994	119	6	"CCOO forsa el Parlament a debatre la primera ILP"
Set.-oct. 1995	123	6	"Ensenyament: un nou curs ple d'interrogants"
Gen.-febr. 1996	126	15	"Cadena humana per l'ensenyament"
Juny-juliol 1996	128	17	"Acord social a l'ensenyament"
Set.-oct. 1996	129	7	"Ensenyament secundari obligatori"
Gen.-febr. 1997	131	7	"Educació infantil"
Set.-oct. 1997	134	8	"L'ensenyament ha de ser una prioritat pública"
Nov.-des. 1997	135	7	"Ensenyament"
Gen.-febr. 1999	141	6	"Diada en defensa de l'ensenyament públic"
Març-abril 1999	142	7	"Ensenyament públic, el nostre"
Març-abril 1999	142	8	"Aprent a defensar l'ensenyament i la sanitat pública"
Març-abril 2000	147	13	"En defensa de l'ensenyament públic"
Set.-oct. 2000	149	7	"Inici de curs: ja comencem malament"

Nov.-des. 2000	150	7	"Jornada en defensa de l'ensenyament"
Maig-juny 2001	153	8	"Més de 40.000 ensenyants segueixen la vaga de l'ensenyament públic a Catalunya"
Nov.-des. 2001	155	7	"Vaga contra la llei d'universitats"
Nov.-des. 2001	155	13	"Per què diem no a escoles bressol a les empreses?"
Gen.-febr. 2002	156	7	"Assolir esbrija retencions i condicions laborals a l'ensenyament"
Maig-juny 2002	158	10	"La Llei de qualitat per a l'ensenyament és injusta i inconstitucional"
Març-abril 2003	162	7	"L'ensenyament de 0-3 anys, a debat"
Set.-oct. 2004	170	8	"CCOO exigeix una dotació econòmica suficient per a l'educació"
Set.-oct. 2004	170	13	"El lleure educatiu i socio-cultural: un reptu sindical"
Març-abril 2005	173	11	"Avencos en el Pacte per a l'educació a Catalunya" "Preacord de millores de les condicions laborals del professorat infantil"
Set.-oct. 2005	175	7	"Comença un curs ple de reptes sindicals"
Gen.-febr. 2006	177	12	"CCOO considera urgent un pacte nacional per a l'educació a Catalunya"
Març-abril 2006	178	15	"Via lliure al necessari Pacte nacional per a l'educació"
Maig-juny 2006	179	7	"Inici de curs polemic"
Set.-oct. 2006	180	7	"El Pacte nacional per a l'educació ja s'aplica"
Gen.-febr. 2007	182	7	"Tolerància zero en les agressions als centres educatius"
Maig-juny 2007	184	9	"Signatures per millorar la FP"
Maig-juny 2007	184	9	"CCOO aconsegueix avenços per al professorat infantil i substitut"
Nov.-des. 2007	186	2	"CCOO reclama millores urgents a la FP"
Nov.-des. 2007	186	6	"Montse Ros, nova secretària general d'Ensenyament"
Gen.-febr. 2008	187	9	"CCOO rebutja la proposta de la Llei catalana d'educació (LEC)"
Març-abril 2008	188	9	"El conseller es veu obligat a negociar la llei d'educació"
Maig-juny 2008	189	19	"CCOO exigeix negociar la llei d'educació sense pressió ni imposicions"
Set.-oct. 2008	191	7	"CCOO exigeix la ratificació de l'avantprojecte de la llei d'educació"
Nov.-des. 2008	192	7	"Educació real"
Març-abril 2009	194	9	"El món educatiu fa vaga contra la LEC"
Maig-juny 2009	195	7	"La llei d'educació: una llei desigual"
Set.-oct. 2009	196	9	"L'educació també paga la crisi"
Març-abril 2010	199	8	"Nova vaga a l'ensenyament públic"
Set.-oct. 2010	201	7	"El curs escolar s'inicia amb l'empeyorament de les condicions laborals del professional de l'educació"
Nov.-des. 2010	202	7	"L'ensenyament concertat es mobilitza contra les retallades de sou"
Gen.-febr. 2011	203	5	"Dureses per a la nova consellera d'Ensenyament"
Març-abril 2011	204	8	"Somescuela.cat"
Març-abril 2011	204	10-11	"L'altiu de retallades del nou Govern de la Generalitat"
Set.-oct. 2011	206	15	"Tercer curs consecutiu amb retallades a l'educació"
Gen.-març 2012	208	27	"El Govern de CiU vol dilapidar el model públic de les escoles bressol de Barcelona"
Abril-juny 2012	209	10	"Molt més que retallades"
Abril-juny 2012	209	11	"La universitat pública no s'escapa de la tisorada"
Juli.-set. 2012	211	21	"Cal lluitar per l'educació"
Abril-juny 2013	214	22	"Una remissió del TSJC torna a atacar l'ús del català a l'escola"

Abril-juny 2013	214	23	"Històrica vaga de l'ensenyament contra la LOMCE" "La universitat, en lluita"
Abril-juny 2013	214	30	"CCOO lamenta la mort de Josepina Pujol"
Jul.-set. 2013	215	23	"També cal decidir sobre l'educació"
Abril-juny 2014	218	21	"CCOO recorre davant del Suprem la nova FP bàsica" "Mobilització per una escola pública de qualitat"
Jul.-set. 2014	219	27	"L'educació pública és més lliure"
Oct.-des. 2014	220	31	"CCOO assessora els directors d'escoles contra la LOMCE"
Abril-juny 2015	222	29	"Tots som Abel"
Jul.-set. 2015	223	29	"Manel Pardo substituït Marisa Roa" "Contra el desplegament de la FP tècnica"
Gen.-març 2016	225	11 21 27	"Per la millora de l'educació" "La mala gestió de la FP" "CCOO denuncia que el Departament d'Ensenyament fa adjudicacions irregulars"
Jul.-set. 2016	227	20 21	"Per què es produeix abandonament escolar prematur a Catalunya?" "Inici del curs 2016-2017: déjà vu?"
Oct.-des. 2016	229	21	"Som com som"
Gen.-març 2017	230	20 21 27	"Universitats ategades" "5.200 docents més" "Nova plataforma en defensa de l'ensenyament"
Abril-juny 2017	231	23 28	"CCOO considera insuficient les plantilles d'educació" "Retirada de l'aniant de les escoles"
Oct.-des. 2017	233	2	"Editorial. CCOO defensa el model d'escola catalana"
Gen.-Març 2018	234	21	"CCOO aposta per actuar contra l'educació sexista"

8.4 Enllaç dels vídeos del programa de CCOO al Canal 33 al llarg d'aquests 40 anys de la FECCOO

Núm. 12 - El futur del sistema educatiu (08/05/1994)
<https://www.youtube.com/watch?v=lmnD7PFBS0A>

Núm. 65 - Educació infantil (14/11/1999)
<https://www.youtube.com/watch?v=biu0TTY8c0k>

Núm. 68 - Escola d'adults (13/02/2000)
<https://www.youtube.com/watch?v=oKYWCYX6NO0>

Núm. 87 - Universitat (01/01/2002)
<https://www.youtube.com/watch?v=zphkayaAkMY>

Núm. 114 - Lleure educatiu (10/10/2004)
<https://www.youtube.com/watch?v=UpZzCsvUB-k>

Núm. 130 - Educació (09/04/2006)
https://www.youtube.com/watch?v=SKrE_J_fEFQ

Núm. 148 - Llei d'educació (10/02/2008)
<https://www.youtube.com/watch?v=h5YZFsWjq-w>

Núm. 177 - L'educació, la solució (09/01/2011)
https://www.youtube.com/watch?v=_pA25ewl6Wo

Núm. 210 - La llarga lluita del lleure educatiu i sociocultural (13/04/2014)
<https://www.youtube.com/watch?v=fSqqvAVGkYM>

Núm. 218 - La vaga del professorat del 1988. Crònica d'una lluita històrica (08/02/2015)

<https://www.youtube.com/watch?v=SlrSzit5Ojc>

Núm. 226 - Ensenyaments no reglats i oblidats (13/12/2015)

<https://www.youtube.com/watch?v=RQAyrYyvLql>

Núm. 238 - Universitats ofegades (11/02/2017)

<https://www.youtube.com/watch?v=7mCVCCx8qpw>

Els autors

Quim Fornés, Lluís Filella i Jordi Mayol

Quim Fornés Salillas, nascut al barri de Gràcia de Barcelona, el març del 1954

Vaig començar a treballar amb 14 anys a la indústria i, després, a la banca. L'any 1975 vaig formar part del nucli fundador de la Comissió Obrera de la meua empresa. L'any 1978 vaig ser membre del comitè d'empresa per CCOO, en les primeres eleccions sindicals democràtiques.

Llicenciat en Geografia i Història el 1984 vaig començar a treballar a l'ensenyament públic, primer com a interí i després com a professor de ciències socials a secundària. Després vaig passar a ser catedràtic, fins que em vaig jubilar.

Vaig continuar la meva dedicació sindical, com a delegat de personal del Sector Públic Docent i també durant alguns anys com a permanent sindical de la Federació d'Educació de CCOO de Catalunya.

He estat 30 anys a l'educació pública, defensant-la des de l'aula i des del sindicat, perquè considero que és el fonament bàsic per garantir la igualtat d'oportunitats per a tothom, amb l'objectiu d'aconseguir una societat lliure, justa i solidària.

Lluís Filella Carballo, nascut al barri de Gràcia de Barcelona, el juliol del 1953

Mestre i llicenciat en pedagogia. Afiliat a CCOO el 1977. Mentre estudiava magisteri nocturn vaig treballar a l'escola Patufet Sant Jordi de l'Hospitalet, que era una cooperativa de pares, mares i mestres, on realment em vaig formar com a docent.

El 1974, amb 20 anys, vaig aprovar les oposicions i he treballat a les escoles Font dels Eucaliptus, de la Torre del Baró, i Tomàs Moro, de Canyelles, sempre a Nou Barris. El 1987, a les primeres eleccions sindicals a l'ensenyament públic, vaig sortir elegit delegat per CCOO i em van escollir president de la Junta de Personal de Barcelona. Des d'aleshores he realitzat diferents tasques a la Federació d'Educació de CCOO.

Ara soc mestre jubilat, però no retirat, exdelegat del sector públic educatiu. 20 anys de treball a l'escola i 20 anys

al sindicat: dues etapes, dues realitats ben diferents, però en les dues lluitant per una escola i una societat més justes i solidàries.

Jordi Mayol Calvet, nascut al Poblenou, a Barcelona, l'octubre del 1954

Llicenciat en geografia i història. Afiliat a CCOO des del 1978.

Mestre de primària, vaig estar 7 anys a l'Escola del Montseny, que era una cooperativa de pares i mares. Allí, hi vaig aprendre l'ofici de mestre. Després vaig ser professor interí de FP a l'Hospitalet i a Santa Coloma de Gramenet, i de BUP a Montcada i Reixac. Amb les oposicions aprovades vaig treballar a l'IES Badalona VII, centre experimental de la reforma, i, després, a l'IES La Roca i a l'IES Vilanova del Vallès. En aquests dos centres vam endegar projectes educatius innovadors.

Abans de jubilar-me, vaig estar al Camp d'Aprenentatge del Ripollès i a l'Escola d'Adults del Besòs.

Preocupat sempre per la innovació educativa, per reciclar-me i per endegar projectes educatius, estar afiliat a CCOO m'ha permès aprendre i defensar que no solament no és cap contradicció lluitar per una escola pública de qualitat, innovar i, al mateix temps, lluitar pels drets sindicals i laborals dels docents, sinó que és necessari i imprescindible fer-ho.

m h a

fundació
cipriano
garcía

Amb la col·laboració de:

educació

pensionistes i jubilats

Cal que quedi constància del que va suposar la constitució i l'existència de la FECCOO per a l'educació de Catalunya i per als seus treballadors i treballadores. Constituïda formalment l'any 1978, no podem parlar dels últims 40 anys de l'educació a Catalunya sense fer una referència obligada a la FECCOO, per la seva implicació i participació activa i constant en la millora de l'educació d'aquest país.

El 12è Congrés de la FECCOO, realitzat al març del 2017, va aprovar per unanimitat celebrar aquest juny del 2018 el 40è aniversari del primer congrés. Fer i enllestir aquest llibre per a aquestes dates és una important contribució a repassar i a reconèixer tot allò fet aquests 40 anys.

Un any de treball intens que finalment es materialitza en aquesta publicació. Llegiu-la, fullegeu-la, compartiu-la, però sapigau que està feta amb cura i estima per recuperar mots i desitjos col·lectius, que s'ha construït amb paraules prestades de tantes companyes i tants companys que, al llarg d'aquests anys, han construït aquesta organització.